

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПЕТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Осми дан рада
23. мај 2018. године

(Седница је почела у 11.10 часова. Председава Верољуб Арсић,
потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици,
настављамо рад Пете седнице Првог редовног заседања Народне скупштине
Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика
констатујем да седници присуствује 89 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим
народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке
јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање
утврђено да је у сали присутан 91 народни посланик, односно да су присутна
најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне
скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да присуствују седници народни
посланици Стефана Миладиновић и проф. др Марко Атлагић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О
ПОСЕБНИМ УСЛОВИМА ЗА РЕАЛИЗАЦИЈУ ПРОЈЕКТА ИЗГРАДЊЕ
СТАНОВА ЗА ПРИПАДНИКЕ СНАГА БЕЗБЕДНОСТИ** (наставка претреса
у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине,
обавештавам вас да су поводом претреса у појединостима 1. тачке дневног
реда, Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта
изградње станова за припаднике снага безбедности, позвани да седници
присуствују сви чланови Владе.

Настављамо по амандманима.

На члан 3. амандман је поднела Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, колеге посланици, амандман на члан 3. односи се на инвестиције у станоградњи, која треба да обезбеди свеукупни развој Републике Србије, с посебним акцентом на Агенду 2030.

Мислим да је овде свим посланицима јасно с обзиром на то да имамо Фокус групу која се односи на одрживи развој и на Агенду 2030, коју смо, као чланица УН, у некој обавези да имплементирамо до 2030. Један од најважнијих циљева, односно тачака те агенде је циљ број 11, који говори о одрживим градовима и заједницама.

Сходно овом закону, оно што можемо да констатујемо, то је да су инвестиције у станоградњу у 2012. години пале на 40%, да су чиниле јако мали проценат у укупном БДП-у. Од 2012. године до данас производне делатности, односно сама производња роба и услуга надмашила је уопште грађевинарство и због тога је тај проценат учешћа у БДП-у био негде 17,7 у прошлој години. Очито је брзом и ефикасном активношћу Министарства грађевине направљен концепт како поспешити то учешће у инвестицијама када је у питању грађевинарство на 25%, да бисмо имали једну макроекономску стабилност, и то је сада овај тренутак.

Овај закон је, суштински, била идеја политичких носилаца најважнијих функција, као што су Влада Србије, председник Србије, господина Вучића и данас госпође Ане Брнабић, али је требало створити економски оквир за тако нешто. Требало је спровести економске реформе, фискалну консолидацију и доћи до тренутка да имате суфицит у буџету, да можете да финансирате пројектне активности за инвестиције, као што је у овој години преко милион евра, да у следећој години и у другој и трећој години инвестиција завршите ту прву фазу, 1.578 станова, пошто смо јуче имали прилике да чујемо како некима из опозиције није јасно да ли ће бити 5.200 станова или 1.578 станова.

Та замена теза у јавности и покушај да се један овако добар пројекат за државу обесмисли једноставно неће проћи зато што ће сви посланици желети да покажу, свако са свог аспекта, да ће заиста овакав закон, овакав стратешки пројекат за државу Србију, сигурно дати добре резултате, а и да ће Агенда 2030 и циљеви одрживог развоја сигурно кренути путем своје имплементације. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Драгишић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Колега Јевтићу, изволите.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, уважена министарко са сарадницима, поштовани народни посланици, на предложено законско решење подносим амандман који додатно дефинише члан 3. став 1. Предлога закона, у смислу повезаности и утицаја инвестиција у станоградњи на равномерни развој Републике Србије.

Желим још једном да похвалим Владу Републике Србије и ресорно министарство због предложеног законског решења којим решава стамбене проблеме запослених у службама безбедности и проглашења института јавног интереса као пута ка бржем решавању поменутог проблема.

Доношењем овог закона, осим што се настоји решити највећи број нерешених стамбених потреба запослених у службама безбедности, значајно ће се допринети и расту БДП-а у области грађевинарства, упошљавању домаће грађевинске индустрије, расту запослености, расту прихода ПДВ-а по разним основама, порасту прихода од пореза на имовину, скраћењу времена потребног за завршетак административних поступака, умањењу административних оптерећења.

Из свега напред реченог произилази да ће инвестиције у станоградњу за запослене у службама безбедности свакако покренути у позитивном смеру све делове Републике Србије. Сектор безбедности је можда једини који је због природе посла који обавља распоређен на читавој територији земље па ће, аналогно томе, и инвестиције које прате решавање проблема запослених у том сектору утицати на свеукупни равномерни развој, у свим сферама друштвеног живота, на читавој територији Републике Србије.

Овај амандман свакако је подршка идеји равномерног развоја Републике Србије, то сам већ више пута поновио у претходним излагањима, па вас молим да у дану за гласање подржите овај амандман који додатно дефинише и прецизира члан 3, као знак подршке тој идеји.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жељко Сушец.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем.

Уважени председавајући, уважена потпредседнице Владе, колеге и колегинице народни посланици, ниједна претходна власт није била спремна да се ухвати укоштац са решавањем проблема изградње станова за припаднике служби безбедности. Резултат свега тога јесте да данас имамо

више од 30.000 припадника служби безбедности који имају нерешено стамбено питање.

Овај закон доноси се с циљем да се коначно реши проблем. Њега је могуће реализовати јер је Србија од 2012. године кренула напред, јер је буџет Републике Србије у суфициту, присутан је раст БДП-а и јер су средства, у износу од 64.355.716 евра, за изградњу 1.578 станова већ обезбеђена.

Реализацијом овог пројекта бројна градилишта ће бити отворена. Управо ту видимо да улагање у школски систем, односно дуално образовање налази широку примену не само у области грађевинарства већ и у другим областима које ће се користити у реализацији овог пројекта, тј. изградњи станова за припаднике служби безбедности.

Све ово је могуће урадити јер данас ову државу воде озбиљни људи, на челу са Александром Вучићем, људи који првенствено брину о својим грађанима и стварају бољу будућност за младе генерације. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бабићу, изволите.

ВЛАДО БАБИЋ: Поштовани председавајући, цењена потпредседнице Владе са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, у члану 3. став 1. Предлога закона додаје се тачка 15) која гласи: „Инвестиција у станоградњу обезбеђује свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на развој медицинских центара“. Амандманом се додатно дефинишу појмови из предлога овог закона. Данас бих рекао пар речи о Војномедицинском центру Нови Сад, који је најстарија активна болница у Европи, прошле године је прославио 231 годину постојања. Министарство одбране ће набавити сву опрему за њен развој, а на прослави јубилеја речено је да ће сви војни осигураници бити збринуте, неће оскудевати у лековима и да ће систем војног здравства бити унапређен.

Што се тиче запослених у систему војног здравства, кроз будућа законска решења, пре свега у Закону о војсци (који је пре пар дана усвојен), статус ће им бити побољшан у сваком смислу. У систему војног здравства 3.800 здравствених радника у току једне године збрине око 115.000 војних осигураника и око 300.000 цивилних. У овом тренутку 60 наших лекара налази се у мировним снагама у читавом свету, воде рачуна и брину о здрављу многих. Тако и запослени у ВМЦ-у пожртвовано дају своје време, негу и знање, било да је у питању војни осигураник или цивил.

Војна болница ВМЦ Нови Сад је од 1786. године војна, што је остала и данас. Значајна је по томе јер је једина војна стационарна установа у Војводини, никада није прекидала са радом и, сходно томе, увек је била у првим одбрамбеним линијама. Први су збрињавали рањенике, подједнако се бринули о заробљеницима као и о својим ратницима.

Такође, први су организовали изолатор за обољења од птичјег грипа за време одржавања Егзита. Прихватили су хируршке пацијенте за време поплава у Срему.

Већ шесту годину ВМЦ је у мрежи здравствених установа АП Војводине, а од 1. јануара 2018. године мења и званично носи назив Војна болница Нови Сад, а такође постаје наставна база Медицинског факултета у Новом Саду. Она, иначе, покрива секундарни ниво здравствене заштите јер Нови Сад нема градску болницу; у приличној мери растеређује Клинички центар Војводине и Институт у Сремској Каменици и од великог је значаја за здравствену заштиту целог округа, па и целе Војводине.

Но, и здравствене раднике који раде у ВМЦ-у брину нерешена стамбена питања, и они су заинтересовани за куповину станова у пројекту изградње станова за припаднике снага безбедности јер је предвиђено да се у Новом Саду изгради 400 таквих станова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела Снежана Петровић.

Колегинице Петровић, изволите.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе, поштоване колеге народни посланици, „Инвестиција у станоградњу обезбеђује свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на пореску одговорност“, гласи амандман који сам поднела на члан 3. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, коме се додаје наведена тачка 15).

Инвестиције у пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности, које су, по најави Владе, само за 2018. годину планиране у износу од око 220.000.000 евра, биће свакако значајан замајац првенствено развоју грађевинске индустрије али и земље у целини. Наиме, усвајањем предложеног закона и отпочињањем реализације новог пројекта изградње станова оствариће се вишеструка корист, која ће поред решења стамбених питања запослених у службама безбедности и војних пензионера допринети и упошљавању привредних друштава, правних субјеката и осталих заинтересованих лица.

Важност доношења овог закона у циљу решавања дугогодишњег проблема стамбеног питања припадника снага безбедности представља, такође, јавни интерес Републике Србије од значаја за јачање система националне безбедности.

Битно је, такође, да се предложеним законским решењима уређује и положај како припадника снага безбедности тако и осталих државних органа,

са циљем уједначавања поступака и процедура у пројекту инвестирања у станоградњу.

Када се говори о инвестицијама у ову станоградњу, важно је споменути и контролну улогу надлежних органа у реализацији пројекта како би инвестициона средства била коришћена на најрационалнији начин, у складу са процедурама. Оваквим приступом постигао би се пројектовани ефекат да трошкови буду мањи од позитивних ефеката.

Имајући све ово у виду, у дану за гласање подржаћемо предложени закон. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ковачевићу, изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштована потпредседнице Владе, закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности у ствари би требало да буде само почетак једног великог пројекта, почетак пројекта у којем би Србија требало да на другачији начин решава проблем стамбене изградње пре свега, у почетку, за запослене у државном сектору, а касније би тај пројекат требало прошити на функционисање локалних управа. Треба да сагледамо начин функционисања станоградње свуда у свету. Навео бих пример Беча, где тај систем значи, како год да га зовете, другачији, сигуран дом, не само за запослене у државној администрацији већ за све грађане Србије.

Када говоримо овде о овом закону, онда обично говоримо о ефектима које ће имати на економију, односно макроекономске параметре. Обично говоримо о нивоу материјала који ће бити потрошен, о ефектима на инфраструктуру, о свеукупном ефекту, који ће се подразумевати, на друштвени бруто производ и ПДВ. Али оно што се заборавља свакако јесте утицај који ће имати на фискални систем, односно финансијско тржиште Републике Србије. Некако овде пролази мимо пажње чињеница да ће банкарски сектор у држави Србији имати ново тржиште, нови сегмент сигурног тржишта за преко двеста милиона евра, у првом тренутку. Наравно да то треба користити.

Јефтине кредити у овом тренутку јесу последица, пре свега, два нивоа: ниског нивоа еурибора, који се налази у негативној стопи и пре свега функционисања државе Србије, односно фискалне консолидације и макроекономске политике. Када имате кредитни рејтинг ББ, то значи да Србија, вероватно као никада у својој историји, има шансу да се задужује за стамбене кредите по стопи од 2,9%.

Ово су услови које треба да искористимо и свакако је у интересу грађана Србије, пре свега њих а онда и буџета Републике Србије, доношење оваквог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Изволите, колега Милојевићу.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министре у Влади Републике Србије, даме и господо посланици, у члану 3. став 1. Предлога закона, предлажем да се дода тачка 15) која гласи: „Инвестиције у станоградњи обезбеђују свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење приватног сектора“.

Даме и господо народни посланици, оно што можете видети сваког дана када долазите у овај цењени дом, из било ког правца, јесте да је престоница Србије постала једно велико градилиште. То истичу приватни инвеститори, извођачи и подизвођачи радова. Обим посла и станоградња, не само у Београду већ и у другим градовима у Србији, доживеле су ренесансу у периоду власти Српске напредне странке. Оно што је најбитније јесте да људи раде, да се улажу велика средства у изградњу зграда и других објеката и да су методе рада установљене по најмодернијим европским стандардима.

Сведоци смо да је и у Аранђеловцу кренула озбиљно да се развија ова врста послова, после неколико деценија потпуне стагнације, и да је потражња за некретнинама заиста велика. Све то утиче на развој привреде и туризма.

Не постоји шанса да напредујемо уколико не поклонимо сву пажњу ономе што се зове тржишна потражња. Сведоци смо да ће за неколико година изглед наших градова бити лепши и бољи захваљујући, између осталог, и законима које овде доносимо.

То је нешто што је пракса у већини европских земаља, у којима грађани показују висок степен жеље да буду упознати са капацитетима своје државе, да се прате жеље становништва и поспешује грађевинарство, са новим технологијама и визуелним изгледом објекта. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Изволите, колега Ранчићу.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући господине Арсићу, поштовани министре госпођо Михајловић, поштована господо из Министарства, даме и господо народни посланици, као што знамо, у члану 3. објашњени су поједини изрази употребљени у закону као што су: појединачна локација, стамбени комплекс, стамбена зграда за колективно становање итд. Значи, у члану 3. став 1. Предлога закона додаје се тачка 15) која гласи: „Инвестиција у станоградњу обезбеђује свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење здравствених услова“.

На захтев Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, свих шест градова доставило је информацију о неопходним улагањима на изабраним локацијама и неопходним улагањима до границе комплекса. Јединице локалне самоуправе доставиле су попуњене упитнике са траженим информацијама о потенцијалним локацијама за изградњу. Извршена је систематизација и анализа достављених података и изабране су најповољније локације, на којима је најраније могуће започети реализацију овог пројекта.

У том смислу, треба говорити о реализацији хигијенског минимума становања. Станове треба градити на погодном тлу и на терену који је унапред припремљен за изградњу стамбених зграда. Такав терен треба да лежи у повољној стамбеној зони. Стамбени блокови који обухватају више десетина станова, чак и онда када су слободно постављени и правилно оријентисани, представљају хигијенски лошији начин становања. Изградња врло високих стамбених зграда, солитера, у последње време је све интензивнија. Чињеница је да они осетно доприносе отуђењу људи од природне средине и међусобном отуђењу становника.

Здравствено-просветни рад треба усмерити на упознавање јавности са опасностима лошег становања и разумевање хигијенског минимума, тако да се он не сматра за луксуз, него да постане вредност за коју ће друштво бити спремно да издвоји велики део својих средстава, што је учињено улагањем 64.355.716 евра. То је обећано у претходној влади Александра Вучића, а сада долазимо до реализације тог обећања.

С обзиром на то да амандмани које сам поднео дефинишу унапређење здравствених услова становања, мишљења сам да у дану за гласање треба подржати ове амандмане. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео посланик Милимир Вујадиновић.

Колега Вујадиновићу, изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ. Хвала, председавајући.

Поштоване колеге, поштовани представници Владе, моје колеге из СНС-а и ја протеклих дана смо доста говорили о свему ономе што је у прошлом времену снашло одбрамбени систем и снаге безбедности у Републици Србији, али и наш народ и земљу у целини, када је у питању разоружавање Србије, урушавање морала у безбедносним снагама и небрига о социјалном статусу свих припадника снага безбедности, што је коначно имало и веома велике реперкусије када је у питању сигурност и безбедност Републике Србије.

Истини за вољу, поштована министарка, није другачије стање било ни када су у питању велике државне инвестиције, инфраструктурни пројекти у

Републици Србији. Ситуација и данас јесте заиста тешка, али се помаци виде и са становишта обичног грађанина Републике Србије. То је свакако резултат напора које чине и председник и Влада Републике Србије. Данас имате, после много, много времена, стабилну политичку ситуацију, цењену Србију и у Пекингу и у Москви, на крају крајева, и у Вашингтону једну дозу већег разумевања. Све то свакако утиче на стабилност у Републици Србији, а самим тим и на услове за побољшање статуса свих ових категорија о којима смо говорили.

Ево, после више деценија, педесет милиона евра улажемо у одбрамбену, односно војну индустрију када је у питању Република Србија. Зановили смо возила и опрему за Министарство унутрашњих послова. Број градилишта у Србији је на хиљаде. То је, наравно, последица поједностављивања процедура када су у питању грађевинске дозволе итд.

Међутим, поред рада свих државних органа, предуслов за то је и перманентна борба против криминала, јер се кроз такве криминалне поступке велики део новца у Србији одливао у приватне џепове ондашњих господара Србије и све ове гране и области биле су у заостатку. Тиме сам био вођен када сам уложио овај амандман на члан 3. који се односи на борбу против криминала, пре свега ради ефикаснијег развоја и наставка развоја Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела Александра Мајкић.

Колегинице Мајкић, изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштована министарка са сарадницима, поднела сам амандман на члан 3. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Тај члан дефинише појмове поменутог закона, те сам поднела овај амандман како бих додатно дефинисала појам инвестиција и повезала га са ефикасношћу локалних самоуправа.

Наиме, 2012. године ДС у Кикинди је склопила са Министарством одбране купопродајни уговор за куповину касарне за астрономских 900.000 евра, и то за мноштво опустелих зграда и пропратних објеката. Демократе су тада у Кикинди најављивале многобројне пројекте који треба да се реализују у том објекту касарне, разне инвестиције, велнес центре, па чак и отварање затвора, и то женског, под изговором да ће апсана увек бити пуна и да ће околне продавнице и локални објекти прорадити због посета женском затвору. Међутим, једино што је после демократа у Кикинди остало јесу дугови и опустошене зграде.

Али данас се у једном делу те касарне налази музеј савремене уметности Тера, који је отворен прошле године захваљујући новцу државе, Покрајине и локалне самоуправе. Музеј, на који смо ми Кикинђани изузетно

поносни, представља највећу збирку теракоте великог формата у домену савремене уметности на свету. Наша Кикинда, град на северу Баната, због отварања овог музеја дошла је на светску културну мапу, што представља, наравно, једну ефикасну локалну самоуправу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Реч има народни посланик Ана Чарапић.

АНА ЧАРАПИЋ: Поштовани председавајући, поштована потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, данас када смо остварили привредни раст, који мерен бруто друштвеним производом износи 4,5%, сасвим сигурно можемо да говоримо о привредном развоју, па сам, у вези с тим, и поднела овај амандман који говори о утицају станоградње на привредни развој.

Наша влада је одговорном политиком и одговорним мерама и исцрпним радом у претходном периоду остварила импозантне резултате. Остварили смо суфицит у буџету, остварили смо привредни раст, смањили стопу незапослености, отворили преко деведесет фабрика, отворили преко 180.000 радних места, смањили јаз у висини зарада између приватног и јавног сектора, што је јако битно. Значи, градимо привреду на здравим основама. Запошљавамо људе у приватном, а не у јавном сектору, као што је то био случај раније. Затим, градимо путеве, градимо пруге, градимо инфраструктуру. Једном речју, превазишли смо све проблеме које нам је претходни режим оставио, а то су, наравно, нагомилани дугови и сви остали проблеми.

Када је у питању станоградња, не само за припаднике снага безбедности, не само да она позитивно утиче на побољшање животног стандарда припадника снага безбедности него ће се позитивно одразити на све остале грађане у Србији. То заправо значи... Без обзира на то што нам власници неких агенција за некретнине истичу да ће, уколико кренемо са масовном изградњом станова, доћи до поремећаја цена на тржишту некретнина, то заправо није тако. Либерализација тржишта и слободна тржишна утакмица утицаће повољно на смањење цена некретнина, тако да ће и остали грађани Србије, уколико досад нису решили своје стамбено питање, то моћи да учине у наредном периоду по повољнијим ценама.

Дакле, наша влада све што ради, ради смислено и чини све да грађани Србије живе боље. Грађани Србије данас заиста живе боље, хтели то неки да признају или не. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Колега Цокићу, изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, поштована потпредседнице Владе, колеге посланици, у члану 3. став 1. Предлога закона додаје се тачка 15) која гласи: „Инвестиција у станоградњу обезбеђује свеукупну развој Републике Србије с посебном освртом на буџетску стабилизацију“.

Инвестирањем у станоградњу за станове служби безбедности решавамо тај битан проблем њиховог стамбеног питања и додатно стабилизујемо буџет средствима која из тог поступка долазе и сливају се у буџет.

Чини ми се да ми са ове стране размишљамо о тој приходној страни буџета, док колеге које седе прекопута, част изузецима, често размишљају само о расходу буџета, како нешто повећати, како повећати давања. А одакле? Иако понеки од њих знају како се пуни буџет, о томе не размишљају.

Поштована потпредседнице Михајловић, ја долазим из Смедеревске Паланке и молио бих вас да ме чујете.

Смедеревска Паланка, као што знате, налази се у врло лошем економском стању. Један од наших великих проблема јесте и путна инфраструктура, када су у питању регионални путеви, када су у питању излази на ауто-пут. Зашто то говорим? Зато што је то важно питање. Путевима су ствар инвестирања у једну средину, а самим тим и побољшања услова у тој средини и побољшања буџета. Зато бих вас ја молио, Смедеревска Паланка размишља већ око две деценије о једном новом излазу на ауто-пут, јер је садашњи на Коридору 10 удаљен 30 км. Петља код Лозовичке чесме, која је већ дуго у плану, обезбедила би бржи излазак Смедеревске Паланке, развој општине и градњу инфраструктуре и инвестиција поред тог пута.

Ако је то велика инвестиција за Владу, ја вас молим да се хитно обнови један од регионалних праваца. Ми се налазимо на граници града Београда. Пут Паланка–Младеновац који нас повезује са Београдом, који је првог приоритета, врло је лош. Његовом рехабилитацијом знатно би се поправили услови и привукли инвеститори, јер, верујте, једна од битних ставки кад се разговара са инвеститорима јесте путна инфраструктура. Зато вас молим да помогнете у овом делу општини Смедеревска Паланка.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Колега Марковићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, представници Министарства, даме и господо народни посланици, у досадашњој расправи смо чули готово све позитивне ефекте које овај закон доноси, све оне бенефите које ће овај закон произвести, разлоге за доношење, који су циљеви закона и све остало што је меродавно у том смислу. Ја бих, иако је то већ речено, подвукао да ће овај

закон имати ефекат пре свега на домаћа привредна друштва, као и на предузетнике, али и на државне органе и јединице локалне самоуправе на чијим ће локацијама бити грађени ови станови. Али ће ипак најзначајније утицати управо на припаднике снага безбедности, јер ће након доста година бити у прилици да реше своје стамбено питање, и то под једнаким условима, условима које је овај закон прописао, на један фер и праведан начин.

Истицали смо већ да грађевинска делатност представља својеврсни привредни замајац, који ће утицати и на све остале привредне делатности. Све то доводи до укупног повећања привредне активности, привредног развоја, и зато треба подржати овај закон.

Мој амандман је потпуно комплементаран са самим Предлогом закона и у духу је циљева које је овај закон прокламовао. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео посланик Славиша Булатовић.

Колега Булатовићу, изволите.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе са сарадницима, поштоване колеге, подносим амандман на члан 3. Предлога закона и предлажем да се у ставу 1. дода тачка 15), која гласи: „Инвестиција у станоградњу обезбеђује свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на владавину права“.

У предизборној кампањи 2014. године председник Александар Вучић обећао је да ће држава променити однос према југу Србије. Да је своје обећање испунио, можда је најбољи доказ то што је у компанијама „Симпо“ и „Јумко“ у Врању очуван процес производње, односно што је одговорном политиком нашег председника и Владе очувано преко 4.000 радних места у ове две компаније.

Чињеница је да не можемо говорити о развоју Врања, југа, без ове две компаније. Да држава мисли на југ, доказ је и планирана изградња 186 станова за припаднике снага безбедности у Врању.

Међутим, поред наведеног, не могу да не поменем и пројекте који су у Врању реализовани захваљујући Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, и то: на деоници регионалног пута Врање – Врањска Бања код села Бресница после 30 година изводе се радови на санацији клизишта, као и коловозна трака и потпорни зид у дужини од 164 метра и висине пет метара. Вредност инвестиције је око 32,5 милиона динара. Затим, реконструкција државног пута са тротоарима у Врањској Бањи у дужини од 1,7 км, вредности 29.000.000 динара. Затим, реконструкција државног пута Врањска Бања – Крива Феја у дужини од 6,5 км, укупне вредности 53.000.000 динара.

Замена азбестно-цементног цевовода сирове воде од бране Првонек до постројења за прераду воде у дужини од 4.030 метара, чија је вредност 2,5 милиона евра, као и замена азбестно-цементних водоводних цеви у граду

Врању у дужини од 14.857 метара, укупна вредност радова је 2,1 милион евра. Даље, изградња постројења за третман отпадних вода у вредности од 12.000.000 евра, изградња фекалног колектора у вредности од два милиона евра.

Такође, за ову годину најављена је реконструкција железничких станица у Врању и Врањској Бањи. Пре тога је, наравно, као што знате, извршена реконструкција пруге на релацији Врањска Бања – Ристовац у дужини од 17,7 км, укупне вредности око 15.000.000 долара. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала. Прво да покушам да добијем одговор од потпредседнице Владе на питање колико станова се гради ове године, закључно са 2020. годином, пошто сте ви пре неки дан рекли да је то хиљаду петсто и нешто, министар унутрашњих послова је рекао да је то 5.100. Јуче нисам био способан да присуствујем седници на којој је присутан министар одбране, тако да не знам шта је он рекао на ту тему, али вероватно је ту исто нека магична бројка.

Слушам своје колеге које говоре хвалоспеве о раду ове владе и да је ово једно чудо од пројекта, које ће за 64.000.000 евра, колико сте рекли да је вредност пројекта, да препороди све живо: и безбедност државе, и рад свих служби, и државну управу, и углед Србије, и друге угрожене категорије као што су лекари, као што је здравство, као што је образовање, као што је култура. Вратиће понос Србије. Са та шездесет четири милиона за станове, који ће наводно бити јефтине за припаднике снага безбедности, полетеће и ови авиони што стоје већ пола године, ови Мигови-29.

Чудим се како ми, поред толико феноменалних потеза који су урађени у последњих пет-шест година, још увек имамо најнижи привредни раст у целом региону; имамо најмање просечне плате у целом региону; имамо највећи ниво криминала у целом региону. Имамо најмањи ниво инвестиција, према величини земље, у целом региону, а то значи, генерално, и у целој Европи.

Само да вас подсетим на раније генијалне потезе који су урађени, који су решили све проблеме, што појединачно што групно. Рецимо, извоз „фијата“ у Русију. То се ради већ неколико година. Колико је извезено „фијата“ за Русију? Нула. То је феноменално решење! „Икарбус“ постаје „Мерцедес“. Досад је произведена једна налепница, коју је лично председник ваше странке залепио на „икарбус“. То је она налепница што личи на знак за хипи покрет, али није, него је само за „мерцедес“. Значи, колико је произведено аутобуса „мерцедес“ у „Икарбусу“? Нула. Пре неколико година ФАП је имао крунско решење, да ће да добије СИСУ, односно да ће финска компанија СИСУ да уложи огромне паре, развој привреде... И, шта се десило с тим? Колико је камиона СИСУ произведено у ФАП-у? Нула.

Поред тога, имали смо „Јужни ток“, који је отворан... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Морам да вас опоменем да ми радимо по сасвим другом закону.

(Зоран Живковић: Какве то везе има са искључењем из Смедеревске Паланке? Мало пре је колега говорио о тој теми...)

Ви мени реците какве везе има са „Миговима-29“.

(Зоран Живковић: Исто колико и излаз из Смедеревске Паланке.)

Реч је о грађевинском објекту. Авион „Миг-29“ није. Да ли ћете да наставите по теми дневног реда?

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Како? Па аеродроми су грађевински објекти исто, фабрике су грађевински објекти, „Јужни ток“ је једна врста грађевинског објекта. То је директно тадашњи председник државе... Да ли је варио он, да ли је гледао како се вари једна цев која стоји тамо, једна и незаштићена, негде по Војводини. Или је то она пруга од метар и по коју је Вучић отварао на новосадској станици. То је Београд, то је грађевински објекат исто и велика инвестиција. Или су то чипови Панчево, где треба да се прави фабрика, да се праве чипови у Панчеву. Или је то највећи, један од два највећа...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Живковићу, молим вас да наставите по дневном реду. Реч је о становима...

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: ... Грађевински објекти, који имају потпуно везе са становима за снаге безбедности. Које? Снаге безбедности морају да имају савремену опрему. Рецимо, чипове из Панчева, или да возе специјална возила из Прибоја, ФАП-а. Да ли је тако?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Живковићу, изричем вам опомену.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Зашто? Који део нисте схватили?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја сам све схватио.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: А ја нисам схватио?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ви, очигледно, не знате о ком је закону реч.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Не, ја знам о коме је закону реч. Хвала вам на опомени. То је стварно јако лепо. Бићу кажњен и то ће ићи у хуманитарне сврхе. Шта да радим? То је оно што је питање моје борбе у овом парламенту.

Али, још два велика грађевинска објекта која су станови, један су станови, а зове се „Београд на води“, завршен је пре две године, и велики развој српске привреде је учињен тиме. Да не говоримо о каналу Дунав–Вардар–Морава.

О овим становима питао сам потпредседницу Владе да ми одговори колико то станова треба да се сагради, да ли је у праву она са 1.579, ако се добро сећам, или је у праву њен колега, чини ми се, потпредседник Владе, министар унутрашњих послова, који је рекао да је то 5.100. Када неко од њих

двоје није у праву, то значи да неко не говори истину. А ко не говори истину, има једна српска пословица која ту дефинише неке ствари.

„Обећање лудом радовање“ је једна стара српска пословица која је добила своју афирмацију, интензивну, у последњих пар година, рецимо, пет-шест година. Волео бих да се све то што сам чуо од својих колега посланика, да ће овај закон да унапреди српску привреду, положај људи у безбедносном сектору, оствари, али бојим се да од тога нема ништа. Као што нема ништа од онога што сам говорио, од оних великих пројеката о којима сам већ говорио и за шта сам добио опомену, тако да ће вероватно пословица коју сам изговорио пре неколико десетина секунди бити оправдана овим законом.

Шта треба да се ради? Треба да се учини све да људи који су важни за државу Србију – а то су, наравно, људи из сектора безбедности, али и из сектора здравства, сектора образовања, сектора културе, свега онога што је врло тешко препознатљиво у већем делу ове сале – добију начин како да дођу до тога да пристојно живе у пристојној Србији. Прво, треба да се уради то да имамо један пристојан Устав, да имамо пристојне законе који ће бити поштовани, да имамо пристојне и здраве посланике, министре и председника. То значи да се утврди она здравствена способност по законима које ја предлажем. Тада ће људи да раде у нормалној земљи, за нормалне плате, од којих ће нормално моћи да решавају своје стамбено питање, здравствено питање, културне потребе и све оно што чини живот једног човека нормалним.

Још једном, волео бих да ми потпредседница Владе каже историјску истину – да ли се до краја 2020. године предвиђа 1.579 станова или 5.100 станова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Крсто Јањушевић, по Пословнику.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 107. Желим да вам кажем, као неко ко долази из Прибоја, на тему ФАП-а и неистина, недржања теме, да предложим да господин Зоран Живковић, уколико икада одлучи да настави своје школовање, то учини у средњој Машинско-електротехничкој школи у Прибоју, да у оквиру дуалног образовања обиђе ФАП, да види колико је ФАП ближи наменској индустрији, колико немамо проблема с тим што није успела приватизација ФАП-а. Уколико господин Живковић одлучи да настави своје школовање у средњој Машинско-електротехничкој школи, може да види да је издвојено 407 милиона динара за реконструкцију те школе. Нико боље од Прибојаца не зна да ли је ФАП угашен или није, а Прибојци су рекли на претходним изборима 62% за Александра Вучића.

Само ми дозволите још нешто. Требало се држати теме, дакле Војска, снаге безбедности. Био је један период када је један војник очекивао од ове државе, природно, очекивао од једне власти да реши његов стамбени

проблем. Дакле, неко као грађанин очекује од те власти да реши. Председниче, та власт каже – шта ће нам војска? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам прекршио Пословник ни у једном делу, колега Јањушевићу. Колега Живковић је чак добио опомену.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић, по Пословнику.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Рекламирам повреду чл. 106. и 109. Пословника. Могу потпуно да подржим оно што је претходни говорник говорио, да су потребни лекарски прегледи за народне посланике, за функционере, да би могли да буду на тим местима. То је прави пример човека коме је потребан лекарски преглед, јер га не би прошао никада. Човек који је рекао сам за себе да није био способан да буде на седници Народне скупштине јуче, да слуша и да учествује у дискусији о овако важним темама, сада је дошао способан. Вероватно се отрезнио у току ноћи од силног алкохолисања од јуче... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Филиповићу...

(Србислав Филиповић: Морате да знате једну ствар, та претходна власт је ову земљу оставила празну... Вратите ми реч.)

Да ли још неко жели по Пословнику?

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја по члану 103. став 8.

Господине Арсићу, претходним колегама које су говориле по Пословнику требало би да одузмете време од посланичке групе јер нису говориле о повреди Пословника.

Свакако, ова интервенција не би дошла из Посланичке групе СРС да се није десило прекјуче...

Ми, иначе, општепознато је, мислимо да народни посланици могу да говоре на све теме и да не треба да се ограничавају ни временом ни темом – и у том смислу уопште не улазим у то шта је тачно од овога што је рекао овај колега који је изазвао ове полемике, ни шта су рекле ове колеге – али, знате, пре два дана се десило да је један посланик из власти тражио да се посланику СРС-а одузме време од посланичке групе зато што, по његовој процени, није говорено о повреди Пословника, баш о повреди Пословника, него мало шире, што је уобичајено и што је нормално. И, колега је тада запретио да ће, ако се Српској радикалној странци не одузме то време од посланичке групе, онда посланици власти, сви, сваки час да се јављају по Пословнику и да ће тако блокирати рад Парламента. Ви нисте тада председавали, колега Милићевић је.

Ја због тога интервенишем, дакле, или да прихватимо ово што јесте нормално, да се и поводом повреди Пословника говори, да се каже понешто и шире од онога што подразумева ова сувопарна одредба Пословника, да нам заправо то буде неки вентил где можемо да користимо неко време, али

инсистирамо да то важи за све народне посланике у овој сали, и у том смислу бисмо то подржали. У супротном, одузмите време претходним колегама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам прекршио Пословник, ни у једном делу, одредбе а и да не треба одузимати време, јер сам на време прекинуо колеге посланике да рекламирају Пословник а да не улазе у реплику.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

У реду, хвала.

По Пословнику, народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући. Рекламирам члан 106. став 3 и члан 108.

Да, господине Живковићу, позивам се на члан 106. и члан 108, а ово што сам вас споменула не даје вам право на реплику јер по Пословнику не постоји реплика.

Хоћу да кажем да је на јако ружан начин овде речено да Влада Републике Србије не ради добро свој посао, и шта ће препородити. Рад Републике Србије, Влада Републике Србије ће препородити град Ниш, за који Зорана Живковића наравно није брига. И, какви су то генијални потези Владе Републике Србије – јесу генијални јер ће се станови за припаднике снага безбедности изградити у Нишу.

Генијални потези Зорана Живковића су били да позове људе да не плаћају струју у Нишу и сада су извршитељи на вратима тих људи, а не на вратима Зорана Живковића, који овде лепо живи у Београду.

Ја вас молим да наставите са применом члана 108. и да изричете опомене оним посланицима који злонамерно у својим говорима по амандманима крше Пословник на тај начин што не говоре о дневном реду. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Спомињање председника странке, наравно, као прилика за извесну господу овде да учине да салом зазвече различите чудне оптужбе. Тако је зазвечала прича о „Београду на води“ од стране оних који су у стању да се једино обрадују уколико дође до пожара на том пројекту. Ето, то је врхунац њиховог достигнућа када је реч о било каквом смисленом разматрању пројекта „Београд на води“, и не могу да сакрију тежак амок због чињенице да је тај пројекат реалан. Колико год они покушавали ружно о њему да говоре, тај пројекат данас виде својим очима: дакле, и оне прве куле, за које сте причали да никад неће нићи, и друге две које се налазе иза њих и оне објекте који су ближе ауто-путу и „Газели“. Све то је данас, даме и господо, реалност. Ако је неко због тога тужан, има проблем само сам са собом.

Зазвечале су и оптужбе на тему „Икарбуса“, за који немамо намеру да се извињавамо што ипак ради, што ипак успева да направи аутобус. Немамо намеру да се извињавамо што нису успели да га намерно угасе они који су то имали за циљ из само њима познатих, наравно, пре свега пословних разлога.

Ни сам ФАП, за који такође немамо намеру да се извињавамо што ипак функционише, што ипак направи неки камион, зато што је то интерес државе, зато што му она обезбеди тај посао и зато што чак и раднике позове да се ангажују, а некада су могли да се надају само црној, беспризорној судбини док су зависили од оних који се данас труде да неке тешке оптужбе у овој сали зазвече.

Зашто то раде? Да ли због тога што су раскринкани као људи који су видели своју политичку будућност и неку просперитетну каријеру код довољно пропалог Саше Јанковића, коме су још само они фалили па да пропадне до даске? У то нећу да улазим, али, даме и господо, ако ћемо да се позивамо на народне пословице и народну мудрост, коју високо ценим, у духу овог звекета који смо слушали малопре, мени на ум паде једна: „Што је ћуп празнији, то јаче звечи“. Не знам зашто ми је баш та пала на памет.

(Зоран Живковић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сачекајте, колега Живковићу.

Право на реплику, министар др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала лепо.

Ја сам стварно очекивала од посланика који је био некада министар полиције и председник Владе много више, али добро. Можда му је тако и странка прошла, баш онако какав је он био председник Владе.

Што се тиче броја станова, пошто ми се чини да са математиком баш не стојите најбоље, посланиче, ево овако: дакле, 1.578 станова представљају део 5.203 стана, који почињу да се граде, очекујемо, већ средином августа, прва зграда коју ћемо почети, вероватно ће бити Ниш или Врање, разлика је можда у седам дана. Дакле, то су станови који се налазе у групи од 5.203 стана и морају да буду готови до 2020. године, с том разликом што неке зграде треба да буду готове 2019. године. У исто време док почиње градња, дакле сукцесивно по градовима, тако ми разговарамо и са другим градовима и општинама где бисмо још могли почети изградњу станова.

Дакле, укупан број до 2020. године, да још једном поновим, јесте 5.203 стана. Нико од министара није рекао другачије, пошто сам видела, сви су говорили исто. Сад, то што ви мислите и користите ту ситуацију да ли је 1.500 или 5.000, па, ево, овај не говори истину – није у томе суштина. Суштина је да ћемо ми решавати питања људи који раде у Војсци, Полицији и БИА. Суштина је да оно што није нико урадио тридесет-четрдесет година ради ова влада. Суштина је да ћемо тиме, поред тога што ћемо решити проблематична стамбена питања и стамбене проблеме, омогућити и раст грађевинарства и развој малих и средњих предузећа, омогућити градовима и

општинама да остварују приходе од пореза; просто, додатно ћемо подићи грађевинарство.

Када помињете то како ми имамо најнижи друштвени бруто производ, да имамо највише криминала и такве неке ствари, вероватно се присећате свог времена па још увек живите у том времену, јер тада смо имали негативни друштвени раст друштвеног бруто производа, минус 3,1%, а данас је он у првом кварталу 3,5%.

Према томе, ова земља већ неколико година има стални раст друштвеног бруто производа, пад незапослености, раст индустријске производње. Ова земља нема једне године раст па друге године пад, него има све време континуирани, има тренд раста, што је јако добро за наш привредни развој. Зато што је то тако, у ситуацији смо да можемо да радимо овакве пројекте.

(Председавајући: Приводите крају. Два минута имате само, колегинице.)

Такође, негде сте, чини ми се, рекли пословицу „Обећање лудом радовање“. Ево, да вам кажем, ми обећавамо да ћемо овај пројекат завршити, као што смо завршили многе пре овог пројекта. Не знам да ли се ви онда радујете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала потпредседници Владе што је покушала да објасни, али бојим се да ће бити да је њен колега био у праву а да она не говори истину, што можемо да утврдимо и гледањем у стенограм са седнице пре неки дан, када је присуствовала госпођа Михајловић. Тамо лепо пише да је она рекла да ће до 2020. године да буде завршено 1.500 и нешто станова. И шта сада да радимо с тим? То је очигледна чињеница, којој се не треба чудити.

Такође, ја се не чудим вашем непознавању многих области јер знам, када сте радили у Савезној влади, у време „моје“ власти, тада сте радили код господина Лабуса, и тамо сте добили отказ зато што нисте знали да радите свој посао. А могли сте да сазнате, да гуглате или да вам неко каже, да је привредни раст, раст БДП-а 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007. и 2008. године био сваке године појединачно и у том периоду просечно дупло већи него што је у последњих шест година. То је истина коју сваки писмен човек може да зна, не мора да буде доктор и професор код Миће... Како се зваше онај Мића, тамо са Новог Београда, не знам како му се зове она школица. Тако да, то је са те стране.

Што се тиче колегинице из Ниша, која је изрекла сто пута поновљену лаж, да вам кажем, ево, ја сам спреман да се кладим у све што имам са госпођом, у сву њену имовину, да ли је ико икада имао проблем због тога

што сам наводно ја тражио да се бацају рачуни за струју. Те рачуне је појела инфлација 1999. године, само да знате, ако је неко то лоше разумео. А ја сам позивао да се не плаћа ТВ претплата за ТВ „бастилу“ тадашњу, и то су Нишлије послушале. А прва демократска влада 2001. године, на првој седници прва тачка дневног реда је била – укидање таксе за РТС са рачуна на бројилу. Тако да би госпођа, која је позната нишкој јавности, и спортској и политичкој, требало да се боље информише.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику има министар Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Само ради истине, још једанпут, гради се 1.578 станова који представљају део од 5.203, биће готови до 2020. године.

Што се тиче савезне владе, ја тамо никад нисам радила, одмах да вам кажем, ја сам у Владу ушла 2004. године, изашла 2005. године када је потпредседник Владе поднео оставку, зато што се ја не шетам као што то ви радите.

Када говорите да је било раста од 2001. године, да, у праву сте, било је раста, зато што сте се тада бавили приватизацијама, најгорим могућим плачкашким приватизацијама. За милијарде евра су продате наше компаније. Те паре, богами, нису завршиле код радника, него су завршиле управо у странкама у којима сте ви били. Наравно, тог тренутка се бележи одређени раст, а након тога невероватан пад.

Што се тиче ових рачуна, извињавам се, некако се осећам такође прозваном јер сам ја била министар енергетике, тврдим да ни један једини тај рачун (како ви кажете, појела инфлација) није појела, нажалост, инфлација; ти људи имају камате на камате, које су управо из периода када сте их ви позивали да не плаћају електричну енергију. Према томе, немојте да говорите ствари које нису тачне.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Драга министарка, ви сте некакав економиста, требало би да знате да се приход од приватизације не обрачунава као раст *GDP*-а, то знају у забавишту за економисте, под један.

Под два, први проблеми са приватизацијом, прве криминалне приватизације су биле у време кад сте ви радили у Влади, од 2004. па надаље. То су историјски подаци и ту нема никакве сумње.

Апсолутна лаж је, под а), да сам позивао на неплаћање, и позивам све службе, било кога, домаће, стране, руске, кинеске, белоруске, авганистанске, које год су вам драге, да дају један доказ да сам то рекао; рекао сам оно што сам рекао малопре. Инфлација која се десила у току бомбардовања 1999. године, што је нажалост нормално када имате агресију на своју земљу, уништила је све рачуне за струју, без обзира на то да ли је неко позивао или није, од 1994, 1995. па до 1999. године. Нови дугови за струју, не само у

Нишу него у целој Србији, појавили су се тако што је лажљива власт Слободана Милошевића за 1999. рекла да неће да обрачунава струју док траје бомбардовање, а онда су сви грађани добили крајем 1999. огромне рачуне за струју. Тад су почели проблеми са тим.

Према томе, те лажи можете да понављате колико год хоћете, неће вас учинити ни лепшим ни паметнијим. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику има министар др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Добро. Да вас подсетим на једну приватизацију из вашег времена, само једну од стотина приватизација којима сте били сведок и врло добро знате шта сте радили. Рецимо, „Сартид“, да вас подсетим на ту приватизацију 2003. године и да вас подсетим на то шта сте урадили и колико дугова је имао „Сартид“, 1,7 милијарди долара, које сте пребацили на државу, склонили из једног суда у други, папире итд., а потом, наравно, на онај начин га и продали. Због тога како сте то урадили, могло се десити да цео један крај, цео један регион практично остане без људи, да ми нисмо, и то је жива истина, да данас Железара није продата једној другој, кинеској компанији, захваљујући раду ове владе и стабилности коју ова влада има. То што сте ви урадили са „Сартидом“ 2003. године јесте модел како сте радили све приватизације. Према томе, на вашем месту не бих причала о томе. На вашем месту, ипак бих се вратила да разговарамо о овом закону.

Разумем ваш жал, нерасположење што нисте ништа урадили ни у Нишу, у коме сте били чак и градоначелник, јер ту обилазницу и ту пругу урадила је ова влада; 260.000.000 евра, ова влада је потписала уговор и ради, између осталог, модернизацију, електрификацију и обилазницу пруге. Да не говоримо о становима који ће почети овде да се раде. Да не говоримо о свему ономе, о фабрикама које су доведене у Ниш.

Па све што је иза вас остало, остала је пустош, а ви сад нама објашњавате како сте ви генијални, како сте нешто урадили, а како смо ми грозни. Подаци и све оно што се голим оком види говори да сте потпуно у криву. Ја се нећу више јављати вама да реплицирам. Мислим да је жалосно да нам уопште трошите време вашом причом због тога што сте нам потрошили године вашим нерадом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Одличан је пример који сте узели, то је „Сартид“ и то говори о томе колико сте искрени и колико знате било шта о овој теми. Прво, 98,4% грађана Србије зна да „Сартид“ није била приватизација, него продаја из стечаја. У стечај је уведена кроз деведесете године, ту нема никакве сумње. И сад та железара ради више на ентузијазам, мање по тржишним условима, али нећу да се бавим садашњим стањем.

Значи, прво, није била приватизација. Друго, ваш шеф, Мирољуб Лабус, био је на челу тела, да ли се то звало тад акцијски фонд или комисија за хартије од вредности или тако нешто, које је извело тај процес оправданог преузимања дугова „Сартида“ од стране државе, јер та држава је и направила те огромне дугове у „Сартиду“ у деведесетим годинама, и то је јасно као дан.

Према томе, то је очигледан доказ да немате појма о ономе што причате. Питајте све људе у Смедереву, од ваших чланова (не сећам се у којој сте странци данас, али ви ваљда знате), које је било Периклово доба „Сартида“. Наравно, у оно време када је тамо био „Ју-Ес Стил“, то ви јако добро знате. А то што ви сад покушавате нервозно да се браните од Американца зато што вас садашње страначке колеге оптужују да сте њихов човек, то се мене не тиче, сви су ми драги, и „русофиличари“ и „америкофиличари“, ко год, ја све волим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, мислио сам да се не мешам... Рекламирам члан 107. Ево, видите понашање, погледајте понашање. Мислио сам да се не мешам у ово. Вероватно је неко рано отворио кафане. Не знам где служе тако рано алкохолна пића.

С обзиром на то да је поменут „Сартид“, као неко ко је у то време живео и радио, као неко ко је из пијетета гласао за овог што је изашао, морам да кажем да је приватизација „Сартида“, „Филипа Мориса“, односно ДИН-а и ДИВ-а извршена за време „Сабље“, или започета па довршена тек после „Сабље“, али су претходно купци одабрани. Дакле, он је био у Америци, он се договорио да „Сартид“, под врло сумњивим околностима, и ДИН и ДИВ, који су вредели преко милијарду евра, буду продати за 500.000.000, а да „Сартид“ буде продат Американцима упркос дугу, за који је он узео обавезу да држава преузме, од 1.400.000.000 марака.

У време када су људска права суспендована, у време када се увелико хапсило, у време када је држава била један огроман затвор он се у Америци договорио да, с једне стране, хапси а, с друге стране, да продаје имовину.

Ја сам се надао, с обзиром на то да је ово време интензивних киша, да ће се колега бавити заштитом биља, да ће се као колега сељак са Врачара позабавити својим „виноградом“ и заштитити га од пепелнице, пламењаче итд. Очигледно да он не зна како се то ради, не зна ниједан препарат, није прскао виноград, али овде је дебело упрскао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Биће ово кратко, господине председавајући, јер нема смисла да расправљамо са човеком који је опет побегао из сале. Мислим на господина Живковића, наравно. Ако се врати, причаћемо и о томе како је функционисао „Сартид“ и о томе како је било кретање дуга земље и колико

је све било сјајно у то његово Периклово доба, је ли тако рекао, златно доба, Периклово доба. Само ако га неко сретне у међувремену, нека му каже да Весна Ракић Водинелић сматра да то што је он испричао није тачно, а објаснићу му у ком смислу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Реч има колегиница Влаховић.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Желим прво да упутим похвале ресорном министарству, уваженој министарки и Влади Републике Србије на овако добром предлогу закона, јер је ово огроман пројекат и знамо сви шта ће све донети: велики привредни раст, привредни развој, раст БДП-а, веће учешће малих и средњих предузећа и њихов бољи рад, раст удела грађевинарства у БДП-у, веће наплате пореза и смањење незапослености.

Поштовани председавајући и уважена министарко, просто се питам да ли је могуће да овако добар закон, овако огроман пројекат посланици опозиције нон-стоп оспоравају и критикују. Да ли се у једном тренутку питају да ли у њиховом окружењу, у њиховој породици постоји бар један члан, један запослени који ради у служби безбедности а подстанар је? Да ли су свесни колико смо радости унели у домове људи који живе и раде у службама безбедности, који живе у Краљеву, Нишу, Врању, Новом Саду, Београду? Да ли знају уопште колико су они изградили оваквих станова, али не за себе већ за грађане Србије? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Реч има Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, жао ми је што је мој колега сељак изашао из Парламента јер сам хтео да му објасним... Он је био председник Владе и мој грех је што сам из пијетета према Зорану Ђинђићу гласао за њега. Ја тај грех признајем. Протоком времена видим да је тај мој грех био изузетно велики.

Хтео сам да му објасним да је приватизација у Србији ипак у њихово време утицала на раст БДП-а, али он је изашао; па, ако негде гледа, покушаћу да му објасним. Приватизацијом су стекли новац који су гурнули у потрошњу. Бруто друштвени производ се рачуна од произведених роба и услуга. Гурањем новца у потрошњу, порасли су трговина и услуге и тако су кроз потрошњу потрошене фабрике. Укупан приход од приватизације био је 6,7 милијарди, од донаторске подршке 4,5 и од опраштања дуга четири милијарде. То су они делимично гурнули у потрошњу, и тај раст који се у то време исказао био је раст на бази трговине туђим робама и услугама које су настале углавном пласманом туђих роба а не производњом.

Ова влада то ради другачије. Предлажем, између осталог, да и пољопривредна производња буде она која ће бити већа. Уз повољну климу, а мој колега је напустио па не може то да зна, уз повољну климу и плодно земљиште ми можемо ваљда да произведемо добар пољопривредни, прехранбени производ. Холандија и Данска треба да нам буду пример. На такав начин, кроз производњу роба, прехранбених и пољопривредних производа, тај новац треба да дође до свих нас, па и до органа безбедности, полицајаца, војника, а богома и до осталих у јавном сектору, здравствених радника, учитеља, наставника, професора. На такав начин ће сви стећи прилику да имају пристојан а поштен посао, пристојну зараду и честит дом. Зато предлажем да пољопривредна и прехранбена индустрија буду носиоци развоја ове земље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни Србислав Филиповић.

Колега Филиповићу, изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, па, нема више никога коме бих упутио овде неку разумну критику, а са те стране у претходним данима није било ни памети ни разума ни спремности да се учествује у било каквој аргументованој дискусији, јер, заиста, када човек седне и размисли, не видим на који начин може да критикује оно што данас ради СНС, што радите ви као министри и Влада Републике Србије и председник Александар Вучић.

Шта је лоше у томе да до 2019. године имамо 1.578 станова за припаднике служби безбедности? Шта је лоше у томе да имамо 5.203 стана до 2020. године за припаднике служби безбедности? Па лоше је, када опозиција гледа на то, јер нису у прилици да они потроше те станове на летовања, на своје скупоцене аутомобиле, станове и остало. Наравно да је лоше. Али је добро за грађане Србије, добро је што ће и други имати прилику да под сличним условима дођу до стана, да реше своје стамбено питање. То је управо оно за шта се ми као СНС залажемо, за добробит грађана Србије на првом месту. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч?

РАДОСЛАВ ЈОВИЋ: Хвала, председавајући.

Колегинице и колеге, прошле недеље смо донели одлуку да формирамо комисију која ће истражити све утицаје које је по здравље имало бомбардовање које смо преживели 1999. године. Не смемо заборавити да су управо припадници наших служби безбедности тих месеци и тих недеља бомбардовања били тамо где је било најгоре; под немогућим условима штитили су безбедност и нас и државе у целини. Какве ће последице бити по њихово здравље, то ћемо видети када комисија коју смо формирали, односно

коју ћемо ових дана дефинитивно и изгласати, да прве резултате својих истраживања.

Као лекар, лично сам упознао добар део припадника служби безбедности, лечио сам те људе, и морам да признам да су заиста и својим животима и својим здрављем платили високу цену онога што су учинили за нашу државу и наш народ. Управо зато желим да говорим о тој људској, хуманој димензији доношења овог закона. Мислим да је он правичан, пре свега јер ћемо се на тај начин одужити, макар делимично, свим тим људима који су спремни да своје животе и своје здравље уложе у нешто што се зове безбедност државе Србије. Зато, пуна подршка Предлогу закона и пуна подршка свему ономе што чини Влада Србије да се овај проблем реши. Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Десанка Репач.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч?

Колега Крлићу, изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Госпођо министарка са сарадницима, даме и господо народни посланици, колико је важно јачање снага безбедности у сваком погледу како би био ојачан целокупан развој Републике Србије, најбоље говори невесела слика осликана у проблемима Срба у региону. Ту посебно мислим на Србе у јужној покрајини, Косову и Метохији.

Косовску назовидржаву воде друмски разбојници и ратни злочинци, и то је јасно и њиховим спонзорима. Прогнани народ, опљачкана имовина, порушена гробља, цркве и манастири, казамати у којима живе преостали српски таоци сведоче о учинку НАТО агресије и проглашења косовске државе. Да на Косову не престаје лов на Србе сведочи и игуман Манастира Високи Дечани отац Сава Јањић. Челници операције, Весли Кларк, Мадлен Олбрајт и доскора Ричард Холбрук, поседују огромну имовину на Косову и Метохији, што је доскора била државна имовина Републике Србије. Према подацима који се неретко износе у јавности, кроз Бондстил, ради увесељавања тамошње војске, годишње прође око 3.000 девојака. Основне привредне гране су трговина наркотицима, оружјем, цвета шверц, мито и корупција.

Само потпуно опорављена и оснажена српска држава, са добро опремљеним и стимулисаним снагама безбедности, може пружити наду

Србима загледаним у своју матицу. Због свега овога, амандман који говори о посебном осврту на Србе у региону има смисла. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господине Арсићу, члан 27. вас обавезује да пратите шта говоре народни посланици.

Малопре је колега рекао колико ће овај закон утицати на Србе у региону и рекао је – пре свега мислим на Србе на Косову и Метохији. Срби на КиМ нису Срби у региону, већ Срби у Србији. Претпостављам да је колега направио лапсус. Ако није, онда је јако лоше ово што је рекао. Али ако је направио лапсус, да сте пратили шта колега говори, ви бисте му рекли – колега Крлићу, Срби на Косову и Метохији нису Срби у региону, већ су Срби у Србији. Молим вас да убудуће водите рачуна о томе. А волела бих да колеги Крлићу дозволите да у једној реченици каже да ли је заиста мислио ово што је рекао или је то био само лапсус.

Не тражим да се изјашњавамо у дану за гласање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику на повреду Пословника, али имате да се јавите по амандману. Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Захваљујем се народној посланици што ми скреће пажњу на лапсус, али мислим да би ипак било боље да ме је бар мало пажљивије слушала.

Не треба мени спочитавати шта мислим о стању Срба, шта мислим где и коме припада самозвана република Косово и чији је то државни простор. Мислим да сам у свему што сам у животу урадио то давно доказао. Али само ћу вам поновити оно што сам рекао. Значи, невесела стварност осликава велики проблем Срба у региону, а посебно морам скренути пажњу на Србе у јужној покрајини Косово и Метохија.

Значи, једно је – Срби у региону, који имају сличне проблеме, а посебно сам истакао јужну покрајину, и тако је и насловио. Ако нешто назовем јужном покрајином, онда вероватно мислим да то припада Републици Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Вјерица Радета: Да ли може реплика у једној реченици?)

Немојте више, колегинице. Неспоразум је и нећемо ваљда сада ...

(Вјерица Радета: Ништа није било негативно.)

Па у реду, колега се исправио, зар морате сада да одговорите?

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Јанчић.

Изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, поштована потпредседнице Владе Републике Србије, овим законом настоји се решити највећи број нерешених стамбених потреба запослених у службама безбедности, који деценијама нису успеле да реше претходне власти. Пре власти Српске напредне странке и њеног председника господина Александра Вучића ниједна власт није хтела, желела, нити знала да их решава.

Предлогом овог закона коначно се јасно дефинишу и систематски решавају питања стамбених потреба ове циљне групе директно задужене за спровођење мера у достизању циљева политике националне безбедности, али се њиме обезбеђује и додатни привредни опоравак, посебно када је у питању грађевинска индустрија. Грађевинска индустрија је покретач свих привредних активности и зато су инвестиције пласиране кроз грађевинарство најисплативије инвестиције.

Реализацијом пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности Влада Републике Србије нам јасно поручује да овим пројектом жели да постигне не само циљ, задовољавање потреба за становима, већ и да створи све претпоставке за бржи социјални, економски и укупни развој Србије, али јасно каже да отвара нови инвестициони циклус у области станоградње. Инвестиције у станоградњу, посебно оне које долазе из реалних извора, запослиће нашу привреду, упослиће овим пројектом домаће грађевинарство, грађевинску оперативу; обезбедиће нове приходе буџету Републике Србије и буџетима локалних самоуправа и тиме допринети свеукупном развоју наше државе.

Поштована потпредседнице, пограничне општине су од посебног стратешког значаја по питању безбедности наше земље. Из једне такве ја долазим. Користим прилику да вас позовем да се у одабиру локација за изградњу станова за припаднике служби безбедности нађе и Нови Кнежевац, који је спреман да обезбеди и опреми грађевинско земљиште, а сигуран сам да постоји довољан број заинтересованих и спремних да под овако изузетно повољним условима обезбеде себи кров над главом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе професорка Зорана, колеге посланици и грађани Србије, ја сам поднео амандман везано за инвестиције у станоградњу, што ће допринети развоју целокупне привреде у Србији а самим тим и развоју неразвијених подручја. Инвестиције у станоградњу и обезбеђивање крова над главом за све полицајце, војнике и све остале који су радили у службама безбедности, то је стварно велика ствар, ти људи служе нашем народу.

Инвестицијама у станоградњу имамо могућност да обезбедимо посао за људе који живе у малим општинама, малим срединама. Али постоји и велика могућност да се обезбеди храна за те људе, јер ти људи, када раде, морају да једу, и ту су сврљишки сир, сврљишки белмуж, јагњетина и остали производи из сврљишког краја и околине.

Још нешто, уважена потпредседнице Владе, ја у вама видим велику шансу за развој, ваше министарство је једно од најбољих министарстава, које највише ради овде код нас, у нашој Србији, и сигуран сам да ћемо вашим даљим ангажовањем имати могућност да завршимо оно што је започето. Ево, ми смо у Сврљигу добили пут који је регионалног карактера, од магистралног пута, преко Сврљига до Старе планине. Сада се наставља тај део пута и то је велика шанса за развој југоистока Србије, за развој туризма.

Још нешто што је врло битно за мене као човека који долази из Сврљига – желим да заједно организујемо састанак са нашим локалним самоуправама: Сврљиг, Књажевац, Зајечар, Неготин, Мајданпек, Бор, да заједно радимо и допринесемо да средимо пругу која иде од Ниша преко Сврљига, Књажевца, Зајечара, десно према Неготину и Прахову, а лево се иде према Бору и Мајданпеку. Та пруга је регионалног карактера и то треба да буде урађено исто као што радимо пут према Старој планини, јер само ћемо на тај начин имати могућност да спасемо и унапредимо развој истока Србије. А у закону је дата могућност. Ја сам дао амандман на члан 9. којим желим да допринесем, да помогнем и вама да та пруга настави да функционише и да не дођемо до тога да се та пруга угаси, односно да заједно радимо да буде боље и да се та пруга реконструише.

Још једном хвала, ја стварно имам поверења у вас, у нашу владу а посебно у председника Вучића.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Поштовани Милија, онако како смо говорили, како сам вам одговорила када смо имали расправу у начелу пре неколико дана, што се тиче реконструкције пруге, следеће године почињемо реконструкцију пруге. Дакле, можемо очекивати да у првом кварталу следеће године то почнемо да радимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Реч има народни посланик Милован Кривокапић.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге, чланом 3. односно тачкама од 1) до 14) дефинисани су поједини изрази у Предлогу закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. На члан 3. поднео сам амандман којим се додаје тачка 15) која гласи: „Инвестиције у станоградњу обезбеђују свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на неразвијене општине“.

Припремајући се за образлагање амандмана на члан 3, базирао сам се апсолутно на појму инвестирања у станоградњу, јер је додатно образлагање појмова и израза овог члана непотребно пошто су они углавном познати и добро образложени у члану 3.

На почетку бих нагласио да је неопходно донети посебан закон везано за напред наведени пројекат, јер се са реализацијом истог почиње истовремено на више различитих локација, у више различитих градова, што захтева системско решавање свих питања и превазилажење свих проблема који се могу јавити у самој реализацији. Решавање овог проблема представља јавни интерес Републике Србије од значаја за јачање система националне безбедности.

Пројекат масовне станоградње, који држава апсолутно подржава, важан је не само због решавања стамбеног питања неколико хиљада људи већ и за развој грађевинске индустрије и оперативе, а то је велика шанса за развој појединих градова и неразвијених подручја у којима ће се изводити радови. Инвестирање у станоградњу, односно улагање у овако велике пројекте вишеструко се враћа и додатно покреће нашу привреду.

Наш председник Александар Вучић непрекидно инсистира да људи који раде одговорне послове за ову државу морају да имају додатну сигурност, а то је свакако и могућност да на најповољнији начин дођу до квалитетних станова, што сам више пута и навео. Да би се то реализовало, потребно је да осим председника и Владе Републике Србије у овај посао буду укључене и локалне самоуправе, пословне банке и грађевинске компаније. Овакав начин инвестирања у станоградњу ће обрадовати многе, а нарочито грађевинце, који радо прихватају овај пројекат јер он обезбеђује велики број радних места у нашим грађевинским компанијама али и у областима као што су производња грађевинског материјала, керамике, намештаја и осталим делатностима.

На крају, поред појединих израза дефинисаних у члану 3. тачкама 1–14), мишљења сам да би требало додатно дефинисати да инвестиције у станоградњу обезбеђују свеукупни развој Републике Србије, с посебним акцентом на неразвијене општине, па сам у ту сврху предложио напред поменути амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела Љиљана Малушић.

Колегинице Малушић, изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима из Министарства, даме и господо посланици, поднела сам амандман на чл. 3. којим додајем т. 15).

Како инвестиције у станоградњу обезбеђују свеукупни развој Републике Србије и смањују социјалне разлике? Пре свега, треба рећи да за десет година у Републици Србији треба направити 20.000 станова, што

износи два милиона квадрата, а вредност тог посла, тог предивног пројекта, који никада нико до нас, до појаве ове владе није урадио, јесте 250.000.000 евра.

Да разјаснимо ради гледалаца наших, није било никакве полемике између министарке и министра, обоје су рекли да ће за три године бити урађено 5.203 стана, напоскон, а да ће у првој фази бити изграђено 1.578 станова у шест градова. Добро је што говоримо о шест градова... Вредност овог посла или ове прве фазе износиће око 65.000.000 евра. Добро је што говоримо о шест градова, јер је то децентрализација. Значи, не само у тих шест градова, него, зависно од анкете и од људи који живе у различитим деловима Републике Србије, градиће се тамо где постоји војска, полиција, где је велики број припадника снага безбедности.

На овај начин, активирањем грађевинске индустрије, машинске, електро, као и делатности које иду уз ову градњу, наравно да јача Република Србија, да се на тај начин обезбеђује развој, а добијањем стана, посла смањују се социјалне разлике. Ово чини основ политике Српске напредне странке и њених коалиционих партнера. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колегинице.

На члан 3. амандман је поднела Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Стојиљковић.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поднела сам амандман на члан 3. са циљем да истакнем значај инвестирања у станоградњу, која би, наравно, требало да смањи сиромаштво у Републици Србији.

Још од памтивека, баштина и имање дефинитивно су били граница која је одражавала статус сиромаштва, па је тако и данас.

Треба напоменути да у овом тренутку имамо око 20.000 припадника Полиције, око 14.000 припадника Војске и око 1.500 припадника БИА који немају решено стамбено питање и због тога је значај овога изузетно велики.

Без обзира на то што се овде ради о запосленој категорији становништва, када породица нема решено стамбено питање то дефинитивно прави велике финансијске проблеме и издатке, јер новац који је дат када живите као подстанар неповратно одлази, без икаквог реалног улагања. Зато ће им сада држава пружити шансу да тај новац паметно улажу, у станове који им трајно остају. Дакле, држава жели да се подигне животни стандард припадника безбедносних снага, који раде изузетно тежак и одговоран посао за све нас.

Као што смо чули, за изградњу око два милиона квадрата биће потребно око 250.000.000 евра, али укупне инвестиције ће достићи чак око милијарду евра и то ће дефинитивно подићи нашу грађевинску индустрију и отворити велики број нових радних места на дужи рок, тако да ће велики број

радника који данас раде на црно имати прилику да добије трајно запослење и, наравно, да се и на тај начин реши питање запослења и радних места. Минимум тридесет пет индустријских грана биће укључено у изградњу оваквих станова. Сваки динар који буде уложен у станоградњу држави ће се, а пре свега грађанима, вратити вишеструко и покренути привреду, што свакако има за циљ да смањи сиромаштво у Републици Србији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стојиљковић.

На члан 3. амандман је поднела др Драгана Баришић.

Реч има народни посланик др Драгана Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, поштована потпредседнице Владе са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, поднела сам амандман на члан 3. овог закона јер сам желела да додатно дефинишем овај закон, а као лекар желим да се осврнем мало и на развој здравственог система.

Оно што је за сваку похвалу јесте то да наша влада, Влада Републике Србије и наш председник Републике Србије воде бригу о свим грађанима и свим структурама друштва, па тако и овим добрим предлогом закона желе да реше оно што они који ни данас нису овде нису решили у време када су за то имали шансу. Код њих се увек јави нека накнадна памет па смо претходних дана имали да чујемо од њих све и свашта, а док су били у прилици да то раде, радили су, али само у корист својих породица.

Оно што желим да похвалим јесте да сте управо ви са господином Братиславом Гашићем као министром одбране у Крушевцу доделили припадницима Војске више од тридесет станова, а управо они који данас нису овде градњу тих станова обуставили су 2002. године. Али ми нећемо да се угледамо на њих, наравно, и зато имамо огромну подршку наших грађана и они то из избора у изборе показују.

У дану за гласање моје колеге и ја подржаћемо овај добар предлог закона. Ви наставите оваквим темпом и само напред, у нове победе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Реч има народни посланик Весна Марковић.

ВЕСНА МАРКОВИЋ: Хвала.

Усвајањем и применом закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности стварамо много боље услове за живот и рад запосленима али, наравно, и пензионерима из ове области, који такође имају право да конкуришу за ове станове.

У првој фази планирана је изградња 1.578 станова, и то до 2020. године. Колико је важан овај први пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности, исто толико је важно да овај модел може да се примени и на друге категорије, пре свега мислим на просвету и здравство, а о томе сам

већ говорила и то предлагала приликом образлагања свог првог амандмана, на почетку ове расправе.

Ово је добар начин да мотивишемо здравствене раднике да остану у Србији. Такође ме радује најаву Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре да ће се овај пројекат проширити и на друге службе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала на коментару, само имам једну малу допуну: дакле, до 2020. године биће изграђена 5.203 стана, одмах почиње 1.578. Може да се деси можда да буде изграђено и више до 2020. године, али наш план је да то сигурно у ових шест градова буду 5.203 стана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно, потпредседнице Владе.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, поштована потпредседнице Владе са сарадницима, колеге посланици и посланице, овим предлогом закона шаље се јасна порука да је Србија земља у којој се ради и гради, у циљу побољшања квалитета живота припадника снага безбедности али и свих других грађана, као и у циљу смањења сиромаштва.

Грађевинска индустрија и те како утиче на раст БДП-а зато што запошљава велики број људи, а повећањем запослености директно се утиче на смањење сиромаштва.

Такође, повећањем запослености повећава се и приход у буџетима локалних самоуправа и приход у држави уопште. На тај начин и рањиве категорије имају бенефите и користи, јер држава на адекватан начин може да одговори својој социјалнозаштитној функцији.

Процес уништавања државе и снага безбедности заувек је за нама, јер су грађани Републике Србије од 2012. године рекли да желе да власт у Србији преузме СНС, на челу са Александром Вучићем, и из године у годину та подршка СНС-у и Александру Вучићу је све већа и већа. Зашто? Зато што се на одговоран начин односимо према грађанима; зато што грађанима говоримо истину; зато што побољшавамо оперативне, функционалне, стамбене, материјалне капацитете, конкретно снага безбедности, а самим тим и свих грађана Републике Србије. Зато што не топимо тенкове. Пет стотина тенкова и хаубица и више хиљада стрељачког наоружања истопило је „жуто предузеће“ до 2012. године, чији је један од представника и данас посланик у Народној скупштини, који је, наравно, износио неосноване критике на рачун овог закона. Нису само претопили тенкове, хаубице и више хиљада стрељачког наоружања; они су отуђили 874 чамца и на тај начин

директно угрозили животе и здравље грађана које су задесиле елементарне непогоде. Они су продавали и авионе, Ми-8, транспортни хеликоптер који и те како има значајну функцију у евакуацији и спасавању становништва у елементарним непогодама.

За разлику од њих, захваљујући великом поверењу и угледу Александра Вучића, од Руске Федерације стигла је донација, шест борбених авиона Миг 29, а од Белорусије четири борбена авиона Миг 29. Уједно, од Руске Федерације добили смо предлог за бесплатну обуку пилота.

„Жуто предузеће“ је противуставно угрозило и пензионере припаднике снага безбедности, али је Влада Александра Вучића пет милијарди динара вратила пензионерима којима је „жуто предузеће“ противуставно узело пензије.

У време „жутог предузећа“ чак ни небо над Србијом није било слободно, ни за птице да лете. Тек у новембру 2015. године, у време када је премијер био Александар Вучић, постигнута је релаксација ваздушног простора над Републиком Србијом. Сада је небо слободно и за авионе и за птице. Снаге безбедности, чији је врховни командант Александар Вучић, не треба да брину за квалитет свог живота а грађани за свој мир, безбедност и сигурност. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела Оливера Огњановић.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважена министарко са сарадницима, сведоци смо да се подизањем куповне моћи становништва после одређеног времена побољшава конкурентност банкарског сектора, у виду смањења камата и проширења финансијских пакета. Што се тиче пак сектора станоградње, и даље ће бити условљен садашњим економским моћима државе. Доскоро смо имали неуређене финансије, огромне дугове и огорчен народ без наде. Данас смо напредовали педесет места на Дуинг бизнис листи, враћамо свој дуг народу, немамо дефицит у буџету и градиме два милиона квадрата, за које ће држава дати око 200-250 милиона евра.

Оно што је врло битно јесте чињеница да ће у пројекту станоградње учествовати домаће компаније, што ће помоћи домаћој индустрији и појачати тржиште рада.

Због скоро потпуне приватизације станова и укидања извора финансирања неког новог јавног стамбеног фонда за задовољење социјалних стамбених потреба, јавни сектор је досад био без средстава да би се уопште могло размишљати о оваквим пројектима. Зато је држава овакве пројекте досад препуштала приватном сектору. Сада је након дуго времена поново показала да, захваљујући Влади, која улаже огромне напоре, пажљиво планира и штеди, држава може бити главни инвеститор великих пројеката који су од јавног интереса, у циљу обезбеђивања привредног раста, повећања

стандарда грађана, финансијске стабилности и, наравно, омогућавања јачања сектора безбедности, који је гарант мира и политичке стабилности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, цењена потпредседнице Владе са сарадницима, колеге народни посланици, када говоримо о изградњи станова за припаднике снага безбедности, морамо се осврнути на чињеницу, на питање зашто се ти станови граде тек сада и шта је, на пример, Министарство одбране у периоду од 2000. до 2012. године радило када већ није обезбеђивало станове својим припадницима?

О томе шта је и како рађено, најсликовитије ћу вам рећи и ситуацију описати афером „Мега линк“, због које је Војна полиција за насталу штету, у износу од 170.000.000 динара (у то време, то је било више од два милиона долара) по Министарство одбране и Војску Србије приликом набавке телекомуникационе опреме, у сарадњи са надлежним јавним тужилаштвом поднела кривичну пријаву против девет припадника Министарства одбране и Војске Србије. Ти људи су учествовали у поступку јавне набавке и постоји основана сумња да су извршили кривично дело злоупотребе службеног положаја.

Иначе, 12. јуна 2015. године поднета је и кривична пријава против Илије Пилиповића, кума и помоћника тадашњег министра одбране Драгана Шутановца, такође због постојања основане сумње да је извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја.

Уговоре за набавку телекомуникационе опреме са предузећима „Југохемија“ а.д., заступником произвођача радиорелејне опреме „Тадиран“, у вредности од 37.000.000 долара, са фирмом „Југоимпорт СДПР“ која је заступала „Талес“ из Француске, у вредности од 24.000.000 долара и са предузећем „Мега линк“ из Београда које је заступало норвешку „Неру“, у вредности од девет милиона долара, што укупно износи преко 70.000.000 долара, потписао је бивши министар Драган Шутановац после незаконито спроведеног тендерског поступка. Епилог обављеног посла је следећи: систем који је требало да буде поуздан, отпоран на ометања, компатибилан са постојећим системима везе и, наравно, потпуно интегрисан у јединствени систем телекомуникација, данас изгледа овако – „Талес“ комутациони систем ради непоуздано, „Тадиран“ опрема се не користи, углавном је у складиштима и по подрумима, једино „Нера“ и „Ирител“ раде како треба.

Оно што је у свему овом најжалосније јесте чињеница да је за 70.000.000 долара, колико је, може се рећи, бачено и за колико су оштећени Војска Србије и Министарство одбране држава могла да изради преко 1.500 станова и да пре више од једне деценије реши стамбене проблеме за више од 1.500 породица својих припадника, да је неко у то време водио рачуна о

Војсци и њеним припадницима, као што то данас чини Влада Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите, колега Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, уважена госпођо министре са сарадницима, ја сам поднео амандман и на члан 3, што је апсолутно у складу с амандманима које сам предложио на чл. 1. и 2, сматрајући да питање социјалне равноправности, које јесте инкорпорирано у овај закон, треба да добије једну посебну црту. Не само што треба да добије посебну црту, разлоге за то не треба додатно објашњавати, али то може и у практичној примени овог закона да олакша примену чланова 10, 11. и 12. Предлога закона који сте ви учинили уколико текстови остану усвојени у неизмењеном облику. Наиме, чланом 10. се прецизира начин, односно висина цене изградње, чланом 11. се регулише питање избора појединачних локација и чланом 12. се дефинишу обавезе локалних самоуправа тамо где се буду определиле локације.

Наиме, заиста се социјална равноправност кроз снижење цене градње може остварити и на следећи начин. Мислим да приоритетно треба размотрити као могуће све оне локације где постоје касарне Војске Србије које се данас не користе и за које Војска Србије процени да се у будућем периоду неће користити. Тиме би се, уместо да се ради експропријација земљишта од приватних власника или на другим локацијама, експропријацијом земљишта од Војске Србије постигла двострука корист, а то је да озбиљна новчана средства доспеју до Војске Србије (самим тим, да олакшамо подизање стандарда свим припадницима Војске Србије), а с друге стране, многи неискоришћени простори који постоје, као нпр. у Обреновцу и многим другим градовима... У Обреновцу имате касарну која се налази на фантастичном месту и уколико се не планира да се та касарна обнови, да поново профункционише, неколико хектара земљишта поред реке Саве, које је потпуно снабдевано инфраструктуром за градњу, може бити идеална позиција за градњу станова за припаднике служби безбедности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите, колега Јањушевићу.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, уважене колеге, инвестиције у станоградњу су свакако у функцији економског развоја,

посебно због одредаба овог закона које обавезују на учешће домаћих привредних субјеката у значајној мери.

Оно што је веома важно јесте да је у прошлој години искоришћено скоро све што је предвиђено у делу капиталних инвестиција, а немамо сумњу да ће и у овој години у буџету од 79,95 милијарди бити исти случај.

Овом приликом желим да вам се захвалим, потпредседнице, за брзу реакцију вашег министарства пре две године и тоталну реконструкцију 2,6 км приступне саобраћајнице слободној индустријској зони Прибој, што је било можда и кључно да данас тамо имамо седам фирми и за почетак 250 људи, али тај број расте.

Сваки припадник снага безбедности доприноси економском развоју, али ми смо прошли кроз један тежак период, кроз период када је војнику одузета пушка и бачена у пећ, када је раднику одузета машина и продата фабрика, када је народу одузето достојанство а држави одузета будућност. Ми то све морамо да вратимо, и због деце Србије, а и због оних који су стварали вредност за ову земљу и гинули за ову земљу са убеђењем да се никада неће појавити неко ко ће њихову крв и зној обесмислити и јефтино продати, као што се, нажалост, у једном периоду десило. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јањушевићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Ивана Николић.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднетим амандманом желим да укажем на важност било које инвестиције за наше друштво. Али, наравно, инвестиција које су засноване на стварним потребама, које се реализују по приоритетима и кроз које се могу укључити многе области из привреде и које ће довести до позитивних резултата у тим областима.

Посебно ми је драго, када говоримо о предлогу закона на дневном реду, што могу констатовати да се из њега види апсолутно детаљан и одговоран рад. Да би се уопште дошло до оваквих предложених решења, одговорни су, на првом месту, председник Републике Александар Вучић и, наравно, Влада Републике Србије. Они су довели до амбијента где се може размишљати о решавању стамбеног питања за припаднике снага безбедности.

Сви учесници у овом систему, дајући свој максимум приликом решавања овако важног питања, о којем се у ближој прошлости није ни размишљало, довешће до добрих резултата и, што је јако важно, задржаће се континуитет и у овој области.

Како се програм Српске напредне странке заснива на раду, реду, дисциплини, марљивости, на решавању проблема из сваког сегмента живота наших грађана, и то равномерно на целој територији Републике Србије, долазимо, што се показује и оваквим предлогом, до размишљања о модернизацији, унапређењу и стављању Републике Србије на све боље позиције на светски признатим листама.

Тако се гледа и на идеју кроз овај закон. Држава зна да је одговорна да омогући што боље услове за живот припадницима снага безбедности, људима који штите нашу државу и наше грађане. Апсолутно је сигурно да станоградња обезбеђује развој наше земље и да свако планирање и изградња стамбених јединица доводе до стварања нове инфраструктуре, до нових саобраћајних мрежа, до нових послова за привреднике у нашој држави и за многострука питања за развој наше земље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Поштована потпредседнице Владе, уважени народни посланици, овим амандманом предлажем да се у члану 3. став 1. Предлога закона дода тачка 15) која гласи: „Инвестиције у станоградњу обезбеђују свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење медицинских установа“. Овим амандманом се, сматрам, додатно дефинишу појмови овог предлога закона.

На основу изјаве начелника Управе за војно здравство пуковника Угљеше Јовичића, наш министар одбране господин Александар Вулин је на почетку ове године наложио Управи за војно здравство да предузме све неопходне мере у циљу стварања услова да се направи квалитативни искорак у пружању здравствених услуга војним и цивилним осигураницима. За тај искорак није довољно да се само побољшају услови рада, набави најсавременија медицинска опрема, већ је за то, као што знамо, потребно и да задржимо наше најстручније здравствене раднике.

Ако је током 2017. године из војномедицинских установа отишло више лекара и другог медицинског особља, поставља се питање како и на који начин их задржати. Зато сматрам да би било добро да одредбе овог предлога закона важе и за припаднике војномедицинских установа, јер би се на тај начин створили услови за унапређење медицинских установа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела Наташа Ст. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима из Министарства, поштоване колеге народни посланици, на почетку хоћу да кажем да је, према анкети коју је спровела Канцеларија Савета за националну безбедност, 18.905 припадника снага безбедности исказало заинтересованост да купи стан. Такође, 1.462 пензионисана лица из Министарства одбране и Војске Србије су заинтересована за решавање стамбеног питања на овај начин.

Пред нама је лекс специјалис, закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Закон је усаглашен са свим министарствима и сада је дошао овде пред нас народне посланике. Крајем августа очекује се почетак радова у Врању, Краљеву, Крагујевцу, Нишу. У Београду се чека на конституисање нове градске власти. Оно што је такође битно рећи а везано је за изградњу субвенционисаних станова за снаге безбедности, јесте да ће бити ангажовано око петсто радника и двадесет фирми, које ће по највишим стандардима извршити ове грађевинске радове.

Поднела сам амандман на члан 3. којим се у ставу 1. додаје тачка 15), која се односи на то да инвестиције у станоградњи постају покретач грађевинарства у Србији али и свеукупног привредног раста. Основни економски критеријуми и индикатори су првенствено индустрија, грађевинарство, трговина на велико и мало и друге поједине услуге.

Што се тиче економских индикатора, изражавају се на основу анкетних и административних података. На месечном и кварталном нивоу се исказује привредни раст, а у дугом року показатељи привредног раста говоре о напредовању националне економије. Привредни раст је процес повећања реалног бруто друштвеног производа, на који и те како утиче повећање градње у земљи и ангажовање домаћих предузећа.

Позивам колеге посланике да гласају за мој амандман јер се њиме истиче колико инвестиције у станоградњу постају зупчаник који ће покренути механизам прогреса.

Морам на крају да искористим прилику, пошто је овде потпредседница Владе и министарка грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, само да подсетим да је у неком наредном периоду од приоритета, о чему смо већ причали, за Младеновац веома важан БГ воз, или Беовоз, ма како га звали али је битно да решимо проблем 15.000 људи који раде или се школују у Београду и свакодневно путују у веома тешким и нехуманим условима и за које ће то сигурно бити решење. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

Реч има потпредседник Владе проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Поштована Наташа, хвала на коментарима и мишљењу о Предлогу закона. Причали смо пре нешто мало мање од два месеца, везано за БГ воз, разговарали са градоначелником и „Србијавозом“

и верујем да ћемо најкасније до јесени то питање решити. У праву сте потпуно и на вашу иницијативу то сигурно радимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама, потпредседнице Владе.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите, колега Кнежевићу.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, један од најзначајнијих сегмената привредног развоја наше земље јесте инфраструктура. Држава Србија је то одлично разумела и поставила инфраструктуру као један од приоритета.

Добра инфраструктура гарантује прилив нових инвестиција и отварање нових радних места. Да би се наставио прилив инвестиција у Србију, осим економске стабилности земље инвеститори велику пажњу обраћају и на безбедност државе у коју улажу. Захваљујући нашим снагама безбедности, Војсци Србије, МУП-у и БИА, држава Србија је безбедна земља, земља у којој се грађани Србије осећају сигурно.

Ови људи се свакодневно сусрећу са деловањем спољног и унутрашњег фактора или, народски речено, непријатеља, који својим поступцима и деловањем покушавају да наруше безбедност наше земље. Зато велико поштовање и захвалност свим безбедносним структурама на великом пожртвовању које чине како би наша држава остала безбедна. Доношењем закона о изградњи станова за припаднике снага безбедности држава Србија жели да поправи, пре свега, животни стандард снага безбедности и искиже захвалност за пожртвованост и патриотизам који исказују према својој земљи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштована потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, у члану 3. став 1. Предлога закона додаје се тачка 15), која гласи: „Инвестиције у станоградњу обезбеђују свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на развој здравства“.

Развој сваке државе у корелацији је са инвестицијама у инфраструктуру, стамбену изградњу, а у новије време и у убрзани развој ИТ сектора. Таква улагања обезбеђују побољшање стања здравства у Србији у смислу повећаних могућности за напредак здравственог сектора у подручју квалитета, акредитације, нових начина плаћања пружалаца услуга, процене здравствених технологија, националних здравствених технологија и рачуна, лиценцирања и континуиране медицинске едукације.

Повећан БДП у нашој држави пружа потпору реформама усмереним на побољшање система финансирања на нивоу примарне, секундарне и

терцијарне здравствене заштите. Циљ Владе Републике Србије и Министарства здравља и даље остаје изградња капацитета за развој одрживог система здравствене заштите усмерене на резултате, у ком се пружаоци здравствених услуга награђују за квалитет и ефикасност и где здравствено осигурање омогућује приступ доступној и ефектној здравственој заштити.

Као погранични град на десној обали Дрине, Лозница је у својим здравственим установама, и Дому здравља и Општој болници, одувек пружала медицинске услуге свим грађанима с обе стране наше реке, не правећи разлику одакле ко долази.

Само постојање граничних прелаза на реци Дрини, за коју поједини кажу да раздваја исток од запада, мада мислим да их спаја, изискује постојање већег броја припадника снага безбедности на територији Подриња, почев од пограничних службеника, полицијских и војних службеника, царинских службеника, службеника БИА. Зато молим нашу владу и ресорно министарство да, у складу са могућностима, у будућем периоду размотри изградњу оваквих станова и на територији града Лознице када се за то стекну услови. Локална самоуправа ће пружити максималну подршку и обезбедити све услове који су законом прописани, везано за изградњу комуналне и остале инфраструктуре у функцији стамбеног комплекса. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела Јелена Мијатовић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА МИЈАТОВИЋ: Поштовани председавајући, уважена министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, имала сам намеру да амандманом којим сам поднела на члан 3. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности у тачки 15) додатно дефинишем појам инвестиција у станоградњу, како бих кроз свеукупан развој Републике Србије истакла важност у потпуном поштовању дечјих права.

Као што смо већ помињали, Влада Републике Србије ће у првој фази, када се и планира изградња 1.578 станова на шест предложених локација, уложити више од 64.000.000 евра у градњу и недостајаћу инфраструктуру. Ово ће представљати почетак у решавању стамбеног питања и збрињавању породица припадника безбедносних служби.

Искористила бих прилику да подсетим да је пре само шест година држава била пред банкротом. Суноврат јавних финансија, празна каса, земља у дуговима и готово без перспективе и будућности, то је била слика рада или, боље речено, нерада оних који полако данас нестају са политичке сцене, рекла бих заслужено. Данас не само да је обезбеђена финансијска стабилност државе и њен стални економски раст већ су у буџету дефинисана средства за

системско решавање многих кључних проблема битних за грађане Републике Србије, а пре свих питања запослености, наталитета и сада стамбеног збрињавања породица припадника безбедносних служби.

Ово је показатељ да Влада Републике Србије, уз подршку председника Републике Србије Александра Вучића, улаже немерљиве напоре на успостављању амбијента који ће допринети свеукупном развоју државе и тиме омогућити бољи, сигурнији и квалитетнији живот свим нашим грађанима. Зато, све што данас радимо, чему тежимо и за шта се боримо, имаће тежину и непроцењиву вредност за генерације које тек долазе. Стога је улагање у децу, у њихов безбрижан живот, инвестиција у будућност наше земље.

Додала бих, а тиме ћу и завршити, СНС ће у дану за гласање пружити јасну и недвосмислену подршку усвајању овог предлога закона како бисмо са применом и реализацијом идеје започели што је пре могуће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? Није присутан.

На члан 3. амандман је поднела Тијана Давидовац.

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господа народни посланици, уважени грађани, пред нама се налази Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, инициран од стране председника Александра Вучића, који је подржала и Влада Републике Србије на челу са Аном Брнабић.

Након спроведених мера фискалне консолидације, које су подразумевале уређење јавних финансија и смањење високог јавног дуга, створили су се услови за реализацију овог пројекта, који ће омогућити припадницима МУП-а, Војске Републике Србије, БИА, као и припадницима Управе за извршење кривичних санкција у оквиру Министарства правде да реше стамбено питање по веома повољним условима.

Предлог овог закона нам говори да Влада озбиљно схвата значај припадника снага безбедности у смислу безбедности за нашу земљу и грађане, који су на изборима подржали и указали поверење одговорном вођењу државе јер је грађанима потребан мир, сигурност, коју им политика ове владе и пружа.

Такође, оно што је битно напоменути, а доприноси повећању животног стандарда грађана, јесте да реализација овог пројекта знатно утиче и на раст БДП-а у сектору грађевине, доводи до упошљавања домаће грађевинске индустрије, до раста запослености. Одредбом овог закона одређена је обавезност учешћа домаћих привредних субјеката, што значајно доприноси развоју наше економије у целини.

У дану за гласање Посланичка група СНС ће подржати овај предложени закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Изволите, колега Пекарски.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштована потпредседнице са сарадницима из Министарства, ево, ушли смо већ у другу недељу у којој дискутујемо о овом предлогу закона. Чули смо од појединих опозиционих посланика, који сада нису у сали, да су они за једну овако позитивну политику, али... И онда има пуно „али“. Изгледа, они нису за то да позитивну политику треба да спроводе они који су победили на изборима, него њихово поимање демократије води томе да они вероватно сматрају да унутрашњу и спољну политику треба да воде они који нису победили на изборима.

Морају да схвате да треба да имамо заједничке циљеве, а заједнички циљеви су нам бољи стандард грађана и безбедност грађана. Треба да се разликујемо само у начинима. Али очигледно је да они сваку иницијативу Александра Вучића и предлог Владе Републике Србије стављају, како би народ рекао, одмах на нож, проглашавају неуспешним унапред.

Да немамо заједнички циљ и заједнички начин доласка до тог циља, показало се и у предлогу једног посланика из екс Доста је било, који је рекао да не треба да поделимо, односно да дамо могућност припадницима служби безбедности да купе станове, него да треба да им дамо неке друге привилегије. Онда је у једном тренутку навео једну западну земљу, једну западну демократију, прекоатлантску демократију, и рекао да та држава решава питање припадника служби безбедности на тај начин што им је дала привилегију да не морају да плаћају кирију, односно могу да дођу у ситуацију да дугују неколико хиљада долара или, не знам, неколико месеци да дугују и да станодавац не може да их избади.

Ми не желимо да доносимо овакве законе. Српска напредна странка не жели да понижава своје грађане; једне да понижавамо, а друге, оне који би изнајмљивали станове, да ставимо у ситуацију да морају да трпе.

Овај закон за изградњу станова, како је рекла министарка, са повољном ценом и високим квалитетом, доказ је да Србија иде напред. Ово је процес који ће трајати, али је започет. Без обзира на све дефетистичке ставове појединаца или странака, посланици Српске напредне странке и њени коалициони партнери неће одустати, него ће још јаче, још брже и још боље наставити да следе смернице које је председник Александар Вучић зацртао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Пекарски.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Изволите, колега Пантовићу.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Захваљујем, председавајући Маринковићу.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, имајући у виду значај и одговорност посла који обављају припадници безбедносних снага као и њихов значај за безбедност целе државе, веома је битно да се овај закон изгласа, и са задовољством ћу да га подржим.

Градиће се модерни станови, које ће припадници безбедносних снага моћи да купе по цени до петсто евра по метру квадратном. Да је у питању економска цена, сваки од ових станова би у Београду коштао најмање 1.000-1.300 евра по метру квадратном, што говори да се не ради о неким јефтиним становима, него о модерним, које уз помоћ државе могу да купе припадници наше војске и полиције по мањој цени.

Србији су потребни мотивисани припадници Војске и Полиције, који ће моћи да заштите нашу земљу и грађане од свих претњи. Ова влада, која је одговорна, препознала је то и предузела кораке како би решила ова веома битна питања за наше грађане. Поред тога што ће овај закон да реши њихова стамбена питања и, сигурно, позитивно да утиче на целокупну безбедност наше земље, овом изградњом се постижу и други, не мање битни, циљеви: упошљава се домаћа грађевинска индустрија, како је то законом предвиђено, расте БДП у области грађевинарства, расту приходи од ПДВ-а по разним основама, приходи од пореза, упошљава се домаће становништво и у оним областима где се граде ови модерни станови позитивно се утиче на атрактивност подручја и решавање комуналних проблема. Овај закон сигурно на најбољи начин утиче на нашу безбедност и на развој Србије у области инфраструктуре. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Пантовићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, у члану 3. став 1. Предлога закона додаје се тачка 15), која гласи: „Инвестиције у станоградњу обезбеђују свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на ефикасност правосудних институција.“

Амандман сам поднео да бих указао на значај пројекта изградње станова за припаднике снаге безбедности за свеукупни развој Републике Србије. Само у првој фази градиће се 5.203 стана, који ће бити готови до 2020. године. На предложених шест локација градиће се укупно 1.578 станова, чија ће градња почети ускоро, и то у градовима: Београду 400, Новом Саду 400, Нишу 188, Врању 190, Краљеву и Крагујевцу по 200 станова, што ће омогућити покретање грађевинске оперативе, тако да ће бити активирани и друге привредне делатности које су у непосредној вези са

сектором грађевинарства. Тако ће бити покренута производња грађевинског материјала и осталих пратећих материјала који су потребни за изградњу ових објеката.

Јединице локалне самоуправе на чијој територији се граде станови имаће приходе од пореза на имовину када се станови изграде и нови власници упишу у катастар непокретности. Грађевинска оператива утиче и на привредни раст и развој Републике Србије и на БДП. Тиме се подстиче рад малих и средњих предузећа и стимулише запошљавање у привредном сектору, што је и циљ Владе Републике Србије, а тиме остварујемо суфицит у буџету Републике Србије и раст БДП-а.

Неопходно је да се у Предлогу закона истакне ефикасност правосудних институција, на којима се темељи целокупни привредни систем Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Желим да вас обавестим да је потрошено време Српске напредне странке, чисто због ваших планова када будете говорили о амандманима.

На члан 3. амандман је поднела Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Поштовани потпредседниче, уважена потпредседнице Владе, колеге и колегинице народни посланици, несумњиво је да је овај предлог закона доказ да се обећања испуњавају, да овај закон има и свој хуманитарни и социјални аспект јер се решава питање станова за припаднике безбедности. Али овај предлог закона има вишеструко позитиван ефекат јер утиче на свеукупни развој Републике Србије због повећања пореза, због домаће грађевинске индустрије и, такође, веома је важан и прилика је за унапређење кадровских и људских ресурса у области грађевинарства и станоградње, што је и предмет мог амандмана.

Добро је што је градња станова почела у градовима у унутрашњости а за каснију фазу је предвиђен Београд; то је доказ да ова влада води рачуна о сваком делу Србије и то је порука да је развој свих крајева Србије подједнако важан за Владу Републике Србије.

Уштеде у буџету, домаћинско пословање, које је утицало и на смањење незапослености са 28% на 13%, затим смањење јавног дуга, који по пројектној инерцији треба до краја године да буде испод 50%, са реалним показатељима да ће БДП на крају ове године бити преко 4%, омогућили су да се издвоје средства у буџету за изградњу станова.

Верујем да ће пројекат станоградње који је предмет овог закона тећи по плану. Несумњиво је да је он од националног интереса и да се неће зауставити на ових првих шест градова, да ће по плану бити предвиђен и за следећих десет градова, у следећој години, али и да ће се наставити и проширити на друге грађане који нису припадници Војске.

(Председавајући: Хвала.)

Само још једна реченица, завршавам.

Грађани Републике Србије изузетно позитивно реагују на предлог овог закона и управо шаљу подршку Влади Републике Србије преко нас народних представника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Филиповски.

На члан 3. амандман је поднела Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

На наслов изнад члана 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Зорана Михајловић је, изгледа, преспавала део своје политичке прошлости па каже овде да тридесет-четрдесет година нико није радио ово што сад она ради када је у питању решавање стамбених потреба служби безбедности.

Све док Зорана Михајловић, Лабус, Динкић и остала булумента нису у петооктобарској „булдожер револуцији“ дугим цевима заузели институције система, држава Србија је и те како водила рачуна о решавању стамбених питања служби безбедности. Постоје у градовима цели квартави војних станова, целе зграде полицијске. Локалне самоуправе, тада општине, имале су обавезу да одређена средства одвоје годишње за прављење станова, и ти станови су тим људима додељивани бесплатно, са правом коришћења, са могућношћу откупа, у складу са Законом о становању.

Јуче један народни посланик каже – ми причамо о неком времену социјализма, сада то не може тако. Замислите, Зорана, појавио се један „примерак“ који је за вас међу овим напредњацима, један једини, и каже – не можемо ми упоређивати ово и оно време. Можемо. Погледајте у савременом свету, на који се угледате, погледајте Финску, Холандију, Аустрију, Шведску, тамо војска добија од државе станове, не купује их преко банака; и ако их откупљује од државе, онда су то кредитирања од стране државе, без посредовања банака, без камата итд. Дакле, немојте да нам причате... У реду је, радићете ово, радите – и треба да радите. И много више од овога треба да се ради, али немојте да нас убеђујете да нам ви откривате топлу воду, давно је измишљена.

Зорана Михајловић је остала дужна овде одговор на више питања. Питали смо, а сад имамо још неке нове податке, везано за клизиште у Грделичкој клисури. Клизиште је „полетело“ пре две године, па пре два месеца, па пре три недеље, а ми никако да сазнамо ко је одговоран. Кажете, ангажоваћете Светску банку да вам помогне у санацији (то сте у неком

медију рекли) ових косина и потенцијалних клизишта. Али ви сте, госпођо Михајловић, већ ангажовали Светску банку па су њихови стручњаци радили геолошка истраживања. Питање је, или их ви нисте послушали и нисте поступили у складу с резултатима тих истраживања па се ово дешава, или вам они то нису урадили, или нису урадили добро, а ми платили. Било би лепо да објасните народним посланицима о чему се ту заиста ради. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има потпредседница Владе проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Прво да вам се захвалим што подржавате нацрт закона за изградњу станова за снаге безбедности. То сам схватила из вашег мишљења и коментара. Хвала вам на томе.

Не бих да причамо о вашој политичкој прошлости, на своју сам поносна, пошто свачија политичка прошлост, на крају крајева, да одређене проценте на изборима. Познати су проценти Српске радикалне странке на изборима у Београду, то су последњи избори, а познати су, хвала богу, проценти на изборима у Београду Српске напредне странке Александра Вучића, тако да је то неупоредиво. То је поверење грађана које СНС има, не само да води државу него да ми који смо добили те проценте, захваљујући пре свега председнику Александру Вучићу (као што ви кажете, ја се ту потпуно слажем), идемо и реализујемо пројекте који су од важности за нашу државу, за безбедност, с једне стране и, с друге стране, за наш привредни развој.

Друго питање које сте поставили нема никакве везе са нацртима закона, двадесет закона, али ћу ја радо да вам одговорим. Прво, погрешили сте у једној ствари што се тиче ангажовања консултаната. Никакав извештај још увек... Консултант Светске банке се бави искључиво и само, управо зато смо га и узели, тиме да провери све косине на Коридору 10, и на источном и на јужном краку. Још увек нисмо добили тај извештај. Треба тек да добијемо извештај и на основу тог извештаја ће онда предузеће „Коридори Србије“ да одлучи да је ли је потребно негде да се нешто додатно ради.

Одмах да вам кажем да све што се ради на Коридору 10 ... Пројектовање је вршено много пре 2012. године, пре доласка Српске напредне странке и Вучића на власт, јер се, нажалост, Коридор 10 ради, малтене, двадесет година, тако да су то пројекти из тог периода. Било је, заиста, у међувремену и доста промена геологије због различитих временских прилика, што је условило одређена препројектовања.

У сваком случају, верујем да све што се досад десило на Коридору 10, јер је то најтеже градилиште... Ни један једини динар додатно није плаћен из буџета или из буџета „Коридора Србије“. Све што се десило извођачи су морали да поправе и заврше. А заиста су биле две ситуације које нису могле да се предвиде и нису биле предвиђене пројектима.

Према томе, не треба да бринете, Коридор 10 је безбедан, биће безбедан и кад се заврши. А консултант је изабран, и то су људи независни, управо зато што нисмо желели да узмемо овог пута институте који су радили саме пројекте, да би нам проверили још једанпут оне најтеже делове градилишта, да не бисмо после имали проблема. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Реч има Срето Перић, повреда Пословника.

СРЕТО ПЕРИЋ: Члан 107. став 1, говорник на седници Народне скупштине дужан је да говори истину и да води рачуна о достојанству Народне скупштине. То исто, ако важи за народне посланике, важи и за министре и друге госте који дођу у Народну скупштину.

Госпођо Михајловић, ми овде присутни посланици СРС били смо њени чланови, заступали идеологију СРС и на најбољи начин заступали интересе највећег броја припадника српског народа у Србији и других грађана Србије. Доказ томе била је и наша парола 50 плус један, имали смо ту жељу, а остварили смо и освојили око 40% гласова. Ваша тадашња странка, којој сте ви припадали, није смела сама да изађе на изборе.

(Председавајући: Колега Перићу, ви реплицирате министарки. Молим вас да се вратите на повреду Пословника.)

Управо говорим да сте ви били дужни да упозорите госпођу Михајловић да је овде на дневном реду један закон који би она требало најбоље да познаје од свих, а у претходна два дана је показала да није тако.

Ми добро знамо, јер нико овде не седи на ушима, ни грађани не седе на ушима, шта је госпођа Михајловић говорила када је била расправа у начелу везано за овај закон, а шта је данас почела да говори, колико станова и слично. Разумемо и колеге народне посланике из СНС које покушавају бар мало да заштите њено достојанство. Колеге, није то могуће. Ако је неко био припадник политичке странке, ко је био криминалац... Нећу да кажем на директан начин да је госпођа Михајловић криминалац, али, богами, морала би...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Зашто ви реплицирате њој? Имате право да реплицирате када вас буде поменула, али да дебатујете са било ким, па и са госпођом Михајловић, на овај начин нема смисла, јер узели сте право на реплику а ја сам вам дао реч по Пословнику.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.) Хвала на сугестијама.

Реч има Владимир Орлић.

(Вјерица Радета: Прво сам ја тражила реплику.)

Прво се јавио колега Орлић, па ћете ви.

(Вјерица Радета: Ја сам на реду.)

Само стрпљења. Молим вас, нећу овако да дебатујем. Само сачекајте ред, молим вас.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Господине председавајући, хоћете ли да ми вратите време, молим вас, па да кренемо лепо редом?

Госпођу Радету упознајте с одредбама Пословника ако је неопходно. Јавио сам се због тога што је поменута госпођа неког од народних посланика Српске напредне странке назвала „примерком“; је л’ тако речено?

Дакле, уз сву жељу с наше стране да ово личи на нешто, ми добијамо увек такве оцене и неконтролисану жељу неких с друге стране да се, изгледа, персонално обрачунавају, да показују своје емоције, поприлично негативне, према нашим народним посланицима, па сад, ево чух, потрудили су се да у истом тону говоре и присутној министарки. Можемо ми овде да позивамо на достојанствено понашање колико год хоћемо, неки, изгледа, умеју само овако како показују.

Истине ради, и у том смислу уопште нећу да причам о социјализму, управо су вам стигли ваши идеолошки истомишљеници па причајте с њима на ту тему, наш народни посланик је реаговао јуче на ноторне бесмислице изречене овде на тему колико кошта просечан квадрат у Београду, а онда су помињани и други градови. Све је то било дозлабога погрешно и на то смо просто пристојно указали; прочитали, казали колико износе те вредности. Да ли је то разлог да се неко љути? Може да се љути, није то спорно, има чак и право да се љути, али да назива нас „примерци“, или шта сте већ рекли – е, на то, уважена господо, немате никакво право.

Понајмање имате право да говорите у контексту неких термина као што су „криминално“ или „криминалац“. Немојте, молим вас, да се подсећамо, на тему ко је све криминалац, ко је био криминалац и ко је од тих криминалаца имао вајде и лично био финансиран. Мислим да се многим то не исплати. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала лепо.

Вјерица Радета, право на реплику.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Наиме, министар Зорана Михајловић требало би да зна да ово није Влада Републике Србије, већ Народна скупштина; у Влади је можда говорила о нацрту закона, овде се говори о предлогу закона. Едукација бесплатна, без проблема.

Што се тиче приче о томе колико је странка која је победила на последњим изборима имала процената, знате зашто су тако добро прошли – зато што Зорана није била на листи. А да јесте, прсли би.

Што се тиче Зоранине тврдње да ниједан динар из буџета није отишао на Коридор, на исправке грешака итд., пустите ви то што су радови осигурани, знамо ми како то функционише и како се то ради, али је чињеница да су се десила три велика проблема на Коридору у року од годину дана. И није то ништа нормално, госпођо Михајловић. Све паре које се улажу у Коридор су паре државе Србије, грађана Србије. Нажалост, на основу тих изборних резултата, дато је вама да располажете тим парама.

Малопре је колега помињао да је овде неко говорио о квадратима у Београду, о вредностима квадрата у другим градовима итд. Немојте да бркате ствари. Или неки посланици нису прочитали Предлог закона или не знају суштину овог закона. Овде нико не говори, нити закон говори о тржишној вредности станова, говори се о цени градње. Цена градње је свуда у Србији иста, само је ствар да ли ће локалне самоуправе – пошто нисте уредили законом да обавезете локалне самоуправе, а требало је – да обезбеде и земљиште и, где је то могуће, комуналну инфраструктуру, него сте оставили то као могућност. Не може то у закону. Не може то ни да је поштенија власт, а камоли ви на власти.

И немојте да ме прекидате; госпођа Зорана је говорила два минута и 48 секунди, уредно пратим.

(Председавајући: Нећу, завршите. Што прејудицирате? Само завршите.)

Дакле, не можете ви тако да се понашате ни са овим предлогом закона ни са било којим. Ми вама не верујемо. Добро, вас баш брига, али биће вас и те како брига зато што вас не занима шта ми мислимо о томе.

Опет понављам, рекла је Зорана Михајловић да ниједан динар из буџета Републике Србије није отишао на неку поправку на коридорима, али за њен доњи веш заиста јесте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Баш лепо, што се тиче рејтинга, имате „Фактор плус“ па проверите.

Реч има потпредседница Владе Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Видим да сам ја вама баш недостајала ова два дана. Мораћу да предложим председници Владе да ме за сваки закон који буде долазио у Парламент овласти, да сваки пут будем овде како бисте имали на коме да покажете тај свој јед мислећи да је то знање.

Прво, можете да ме називате како год хоћете, чињеница је да је овај предлог закона испред вас и да ћемо ми после заиста пуно година, више од три деценије, понављам, решити стамбене проблеме људи који су запослени у Војсци, Полицији или БИА. Да је то неко радио раније, као што ви кажете да јесте, онда не би било преко 23.000, 24.000, 25.000 људи који имају проблем када говоримо о стамбеним питањима, управо у овим институцијама, овим органима.

Друго што је важно, једна ствар ми није јасна... Да поновим још једанпут због грађана Србије, не због вас, пошто ви врло добро знате али намерно изврћете, како вам се свиђа ви тако то користите, али због грађана Србије – свака непредвиђена околност која се десила на Коридору 10, на најтежем градилишту у Европи, а то је тренутно Грделичка клисура, а десиле су се непредвиђене околности... Постоје одређене компаније, институције и надзори који су дужни да то провере и дају извештаје, што су оне, наравно,

и урадиле. Дакле, ни један једини динар није плаћен за поправку тога из буџета било Владе Републике Србије, или да је Влада пребацила „Коридорима“ или из кредита. Дакле, то су извођачи о свом трошку морали да поправе, што и јесу. Ако СРС жели, све извештаје може да добије кроз посланичка питања; кад год сте поставили посланичко питање, добили сте одговор.

Друго, када говорите мени, а цитирам вас – немојте да бркате, онда моје питање вама: час причате о косинама, час о становима, па сада више не знам шта је у ствари ваша тема и због чега уопште постављате питање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Повреда Пословника, Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Рекламирам члан 27, господине Маринковићу, и члан 116, који јасно говори да се одредбе овог пословника односе и на све друге учеснике на седници Скупштине. Ви сте били дужни да обратите пажњу на начин опхођења и на речник Зоране Михајловић, одлазећег потпредседника Владе Републике Србије, када је у више наврата одговарала Вјерици Радети, а нарочито да је прекинете када је рекла да ће она нешто да затражи зато што ми нисмо довољно, ваљда, едуковани, или је потребно да она нас нешто иритира, или је нама нека инспирација.

Не, ваша појава је, госпођо Михајловић, за нас синоним за нешто лоше што радите за Србију, зато што је доказано да ви радите за интересе западних сила.

А ви, господине Маринковићу ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јовановић, ви сада реплицирате.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Ви, господине Маринковићу, пошто сте човек који свакога дана на једној телевизији са националном фреквенцијом (нећу да правим рекламу) говори о економским и другим успесима Србије, треба онда да будете толико одважни и храбри на том месту председавајућег па да поменете и случај када се десио један скандал са страним инвеститорима, на Преображење прошле године ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, то сада није тема, не разговарамо сада о томе. Извињавам се, морам сада да вас прекинем да се ово не би претворило у међусобно реплицирање и у ту врсту дебате.

Зато одређујем паузу од једног минута, у складу са чланом 112, па ћемо наставити даље са радом.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: По члану 32.

Зорана Михајловић је питала малопре зашто је она нама интересантна и шта је заправо наша тема.

Врло увредљиво понашање, али није никакво чудо, она је министар који је јавно рекао председнику Скупштине да лаже одатле, а Маја Гојковић седела ту; смејала се и Ани Брнабић иза леђа, тако да ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, као што је рекао колега Мартиновић пре неколико дана, ја апсолутно нећу да дозволим да овде разапињете Зорану Михајловић, значи, као на Голготи то радите. Нема смисла. Желим да наставимо у једном нормалном тону и току. Настављамо да радимо по амандманима. Ако вам се то свиђа, свиђа; ако не, нема проблема.

Реч има Радослав Милојичић, по амандману.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, уважени грађани, неколико је суштинских питања. Прво, не знам да ли је био лапсус или није, знам да од стране вас није, 1.578 станова; министар Стефановић је рекао 5.000 станова у првој фази, за две године. Читали смо закон, знамо шта пише. Да ли је то била грешка у бројкама или није, не питам због себе већ због људи који ће аплицирати и који су аплицирали, њих је 18.900, и желе да стекну кров над главом.

Друга ствар је да Демократска странка, наравно, подржава да сви припадници сектора безбедности стекну кров над главом.

Трећа и веома важна ствар јесте – како припадници сектора безбедности да верују да ће се овај пројекат заиста урадити под овим условима и по овим ценама када знамо да је обећан квадрат у изградњи од 380 евра још 2014. године. Наравно, од тога није било ништа.

Ја ово не кажем да бисмо ми желели да се ни ово не изгради. Не, ми желимо да припадници сектора безбедности стекну кров над главом и да коначно по јефтиним ценама добију станове.

На крају, конкретна ствар, на коју ми нико није одговорио овде данима – шта је јефтино у 500 евра по квадрату припадницима који примају просечну плату од 30.000 динара, када 72% припадника Министарства одбране који напусте Војску то уради на лични захтев, када су припадницима МУП-а и Министарства одбране смањене плате од стране СНС-а, смањене дневнице, и смањене су им пензије пошто под овај закон подлежу и људи који су у пензији а радили су у сектору безбедности?

Само пре неколико дана, док сте ви овде бранили тезу да је све сјајно у овој држави, министар Вулин, јуче или прекјуче, бранио је тезу да је све сјајно у Војсци, Срђан Ристић, Гинисов рекордер, а немамо их у свакој општини, у сваком граду, напустио је Војску и дао изјаву да је то урадио због изузетно тешког материјалног стања у коме се налазе припадници Војске.

Ово не говорим да ми је драго због тога, Демократска странка јесте опозиција вама, али није опозиција Србији, али, људи, ми немамо људе који су постигли Гинисов рекорд на сваком кораку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милојичићу.

Зоран Живковић има реч.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Сваки предлог закона који има за циљ да реши неки проблем мора да буде заснован на чињеницама. Ми овде имамо хрпу лажи. Значи, нетачно је да 29.000 припадника безбедносних структура нема решено стамбено питање. Нетачно је да се 18.900 њих јавило и прихватило услове, који још увек не постоје; како могу да прихвате било шта?

Нетачно је да ће до краја године почети градња 5.200 станова пошто се то сети па се не сети министарка или министар који тренутно ту буде присутан, него сте рекли 1.570.

Нетачно је да тридесет година није решавано питање станова за људе из безбедносног сектора; то је решавано увек, и деведесетих, и двехиљадитих и пре тога. Није решено, али је решавано увек.

Према томе, немојте на лажима да заснивате „добру намеру“. И трудите се да говорите – урадили смо, а не – урадићемо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Живковићу.

Професор др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Ево, овом приликом прво да се обратим грађанима Србије пошто овде са ове леве стране представник једне политичке партије који је говорио очито долази само с времена на време овде. Да је био овде од јутрос, вероватно би чуо једно пет пута поновљену информацију, а то је, драги грађани – дакле, ми до 2020. године морамо да завршимо 5.203 стана, најмање, за припаднике Војске, Полиције и БИА. Почињемо првих 1.578 станова већ у августу, у три града у Србији. Надамо се и верујемо да ће тих станова бити још више. Верујемо да ћемо на тај начин коначно, после више од тридесет година, заиста решити стамбене проблеме које припадници снага безбедности имају.

Дакле, неки други се баве својим политичким странкама и тиме ко ће да им буде председник странке, која група, који лоби унутар политичке партије. Неки други имају једино да нам кажу да нешто није готово, а оставили су пустош иза себе. Чињенице показују да Србија данас изгледа потпуно другачије него у претходном периоду.

А то колико ћемо се дуго дружити, рецимо, овде у Парламенту ја и нпр. представници странке која овако седи, Српске радикалне странке, рекла бих да пре свега... Не због тога што ја нећу бити министар, него ми се чини да је ово ипак вама последњи мандат имајући у виду резултате београдских избора и 2,4% колико су радикали остварили на тим последњим београдским изборима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Владимир Орлић, право на реплику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Зато што је изнето неколико напомена, што се каже, од ширег значаја, од стране оног човека који је помињао Гиниса. Мада мислим, када он каже Гинис, да мисли искључиво на „гинис“ пиво.

Питао је шта је повољно у цени квадрата од 500 евра. Штета што то није распрвио са идеолошким истомишљеницима, препоручио сам му, пошто се не зна ко се у то боље разуме. Али да изађе на улицу и пита било ког човека шта мисли, да ли је 500 евра по квадрату повољно, живо ме занима шта би чуо. Не сме ни да пита зато што је озбиљно питање да ли ће налетети на човека који њега лично сматра одговорним за катастрофалну штету коју је доживео у Смедеревској Паланци, да ли на човека који га сматра лично одговорним за то што није имао струју или човека који га сматра лично одговорним за то што није имао ни воду, замислите када – у овом миленијуму.

На тему да ли је нешто грешка или није, пошто је он поставио питање да ли је нешто изречено овде грешка, ја сматрам да апсолутно није никаква грешка. Чињеница је да је његова странка, ако се то уопште странком може назвати, његово „жуто предузеће“ добило нешто преко 2% гласова у Београду, свом бастиону. Мислим да ту нема никакве грешке. Мислим да није никаква грешка ни што је у месту из ког он долази три пута пала подршка његовом „жутом предузећу“. Мислим да није баш никаква грешка то што поменуто „жуто предузеће“ не прелази цензус ама баш нигде у Србији.

Пошто много воли да прича о Војсци Србије, о безбедносном сектору, његов председник у оставци, односно директор „жутог предузећа“ у оставци, Драган Шутановац, данас на једном скупу врло грлато и без икаквог оптерећења да сада представља председника или директора било чега, него, онако, душу је растеретио, врло гласно заговара приступање Србије НАТО-у. Да ли је то грешка? То тек није никаква грешка, то је јако добро познато шта је и како је.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 2. сте повредили лично ви, повредили сте све чланове, повредили сте и достојанство Народне скупштине. Такав снисходљив однос, господине Маринковићу, према једном министру у односу на народне посланике апсолутно је недопустив.

Ваш лични однос нас не занима. То што можда Скот долази код ње на славу и вама, то је ваша лична ствар. Немамо ми народни посланици ништа с тим. Да се министар обраћа посланицима на начин на који се обраћа Зорана Михајловић, то је нешто што је незабележено. Рекла сам, тако се обраћала и председнику Народне скупштине, тако се понаша и према председнику

Владе. Њено бахаћење овде морате да сузбијете. Морате да водите рачуна о Пословнику. Изађите одавде, радите шта год хоћете; овде ви морате да чувате достојанство Народне скупштине, господине Маринковићу.

Зорана Михајловић није света крава већ министар о којем народни посланици могу да кажу шта год хоће. Према томе, водите рачуна, немојте да се играте послом, функцијом коју тренутно обављате. Нећемо вам то дозволити, будите сигурни. Нећемо дозволити ни овима што вичу, без обзира на то колико их има више. Нећемо дозволити да се данима крши Пословник, сви редом, од говора по амандманима, начелне расправе, нон-стоп кршите Пословник. Ово што сте данас урадили је врхунац и то не сме више да се деси у Народној скупштини.

Нас не интересује Зорана Михајловић лично, ни њен став о СРС. Она се плаши да ми нећемо више бити у Парламенту. Јер онда кад ми будемо власт, госпођо Михајловић, ви ћете бити у затвору. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли бих ја могао нешто да кажем? Наравно, дужан сам вам образложење.

Дозволите да неко други има другачије мишљење од вас. Значи, различите су нам перцепције и референтни оквир за пристојност. Имамо право на то.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Вјерица Радета: Не треба мени ваше образложење...)

У реду, Скупштина ће се изјашњавати.

(Вјерица Радета: Ко је то рекао?)

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 103. став 8, господине председавајући.

Нећу да дужим, али пошто ви то упорно избегавате да урадите, хтео сам да вам скренем пажњу и да вас замолим – по Пословнику Народне скупштине, члану 103. ст. 8, ви имате право да некоме ко очигледно даје знаке да му не треба време за расправу које има на располагању, да не зна шта ће сам са собом а камоли с временом које има, изађете у сусрет, да му скратите ту расправу за време које му је очигледно чист вишак.

Ова посланичка група која се сада силно забавља, а у принципу изгледа не зна шта ће са собом, има још, чини ми се, минут и тринаест секунди. Мој предлог вама је да ви то лепо одузмете, да поравнамо. Ако не знају шта ће са тим на конструктиван, паметан начин, да им тај терет олакшамо. Што се тиче тога кога шта занима, и тиме завршавам, нас, верујте, најмање занима да овде присуствујемо расправама на нивоу пијачног барометра, али ако баш морамо то да радимо, до тог времена предвиђеног за расправу, минус минут и тринаест секунди, то је ствар у општем интересу.

Не морамо да гласамо, само да водимо рачуна. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Орлићу. Значи, желите да се Народна скупштина не изјашњава у дану за гласање.

Реч има Наташа Сп. Јовановић, повреда Пословника.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Не могу да верујем, господине Маринковићу. Ви као да седите на ушима. Нису ваше уши Мартиновићеве уши, молим вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Идемо даље.

Одузимам вам од времена посланичке групе.

Немојте, молим вас. Имам поштовања стварно и према вашој посланичкој групи и према вама лично, добро то знате.

Молим вас да наставимо.

На назив члана 4. и члан 4. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Милорад Мирчић и Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Само мала дигресија. Подсети ме ово што министар рече на 2000. годину, после 5. октобра, када су птице злослутнице које су ушле у петооктобарску револуцију говориле да нас српских радикала неће бити више ни у траговима. Шта се десило? Народ и време су неумољиви. Опстала СРС, њих више нема, а остали су ти рецидиви који су још у Влади, међутим, претпостављам да ће се и тога ослободити СНС.

Наиме, овде се ради о следећем: у овом члану се каже да ће инвеститор бити Републичка влада, односно Република Србија, а може да се појави и неко привредно друштво. Ми српски радикали гледамо на ово рационално.

Ево вам примера те рационалности и сагледавања овог проблема од стране СРС. Јутрос смо обавештени преко средстава информисања да је Република Србија купила зграду бивше грађевинске фирме „Рад“ на углу Косовске улице, где је квадратура 3.600 метара квадратних.

Није, професоре, евра, површина се мери квадратним метрима, еврима се нешто друго мери.

Гледајте о чему се ради. Обавештени смо исто да ће Република уселити своје органе у ту зграду и зграда ће бити завршена следеће године. Шта има рационалније него размишљати о томе да се 3.600 квадратних метара на атрактивној локацији преуреди у стамбени простор, да се тај део подели? Ви администрацију увлачите у центар Београда. Ви правите још већу гужву, већи проблем када је у питању саобраћај, када је у питању паркирање. Шта је боље него да се ту обезбеди стамбени простор, 3.600, па укупно 5.000 имате сада у првој фази да урадите. То вам је најрационалније.

Уосталом, ви се добро разумете у стамбене просторе. Ви сте преко „Хипо банке“ обезбедили Томиславу Николићу да купи стан од двеста квадрата, бар колико ми имамо информације.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Помињали сте привредно друштво; то је једини део који се односи заиста на предлог овог закона. Дакле, инвеститор је Република Србија или привредно друштво које ће основати Република Србија, потпуно у власништву Владе Републике Србије, пошто је било неких питања, извињавам се, из ваше посланичке групе или из неке друге, да ли то може да буде нека приватна компанија итд. Не, држава је инвеститор јер хоћемо да држимо под контролом све од почетка до краја.

Не бих даље коментарисала. Остало говори о вама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Народни посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Суштина је у томе што држава очигледно на неки начин успоставља монопол. Ако држава стоји иза тог привредног друштва, онда морате свим инвеститорима обезбедити бар приближне услове.

Јесте ово лекс специјалис, али не заборавите да, када једном направите изузетак, он постаје правило. Ово вам је, после „Београда на води“, други лекс специјалис када је у питању грађевинска оператива. Морате водити рачуна какве ће то последице да произведе на остале инвеститоре, морате веома пажљиво да радите са тим. Ви сте сада на овај начин показали да је могуће за релативно ниску цену урадити квадратни метар, пласирати га на тржиште. Конкретно, овде се ради наменски за запослене у органима Владе, али морате водити рачуна како ће се поступати када су у питању и други квадратни метри који су на тржишту, у продаји. Знате, неко ће чекати да каже – па добро, по истој логици ствари имају и просветни радници, имају и други запослени у администрацији. То је логика ствари. Када то помножите са бројем квадрата, видите где ће завршити ови људи који се налазе, условно речено, на слободном тржишту. Знате, ту треба бити веома, веома обазрив. То фино звучи; нећу да говорим нешто ружније, да је то популистички.

С друге стране, ви очигледно имате погрешан став када је у питању критика Српске радикалне странке. Да смо злонамерни, као што ви то тумачите, рекли бисмо да је ово изнуђен потез. Како изнуђен? Осећа се незадовољство у Полицији и Војсци, па сте ви одлучили да им решите стамбени проблем. Али не пада нам на памет јер знамо да је то реалан проблем. Тако да морате да схватите да критике које упућују посланици морате да прихватите, а не да се постављате у улогу да ви критикујете посланике. Када будете посланик, онда ћете видети како то изгледа кад вам

представник извршне власти то ради. Ви немате право, по Пословнику, да то радите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Ово је била реплика.

Реч има др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Па, да вас подсетим, Србија је слободна земља. Имамо право да кажемо своје мишљење, поготово када бранимо предлог једног овако важног закона којим решавамо неколико важних проблема.

На крају, по свим анализама и пројекцијама које смо ми урадили, имаћемо, то је потпуно сигурно, сваке године, само од изградње станова, раст БДП-а за 1,2–1,4%. Има ту још других података.

Према томе, и те како смо водили рачуна пошто сте спомињали тржиште и шта смо показали. Дакле, показали смо колико ће коштати један метар квадратни. У праву сте ту, али се ту држава одрекла било каквог профита. Имаћемо, такође, јавне позиве за изградњу. Субвенционисала је, на крају крајева, јер у другачијој ситуацији припадници Војске, односно припадници снага безбедности не би могли да реше своје стамбено питање.

Што се тиче ваших других коментара, не бих то да коментаришем. Мислим да грађани, у односу на све оно што смо урадили претходних неколико година, веома добро знају да смо искрени, одговорни и да када кренемо у један пројекат, тај пројекат заиста реализујемо. Код нас нема празне приче. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Реч има Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Морате да разумете да слобода није нешто што је неограничено. Слобода је у овом парламенту јасно дефинисана Пословником. Ваша слобода допире таман до оне границе док не угрожавате право и слободу посланика. А ви идете преко те границе. Ви исувише широко тумачите ту слободу. Ви сте у државним органима, ви сте државни чиновник и ви онима које је народ бирао почињете да делите лекцију. Изађите на изборе, будите кандидат за посланика па онда делите лекцију. Морате да схватите да сте ви у таквој улози да ми критикујући Владу критикујемо и вас лично, али ви не можете обрнуто – посланике.

Друго, ви објашњавате да је Влада пронашла начин. То је тачно, али, гледајте, ово су вам, ви то добро знате, спојени судови: кад узмете из једне посуде, мора из друге да се прелије да би био исти ниво. Ви морате да нађете решење. Како ћете да објасните сутра потенцијалним инвеститорима зашто су поскупеле комуналне услуге? Шта мислите, како ће они да тумаче? Рећи ће, зато што је држава користила монополски положај и услове па је то урадила. Ви морате да објашњавате то јер покривате три сектора – грађевину, саобраћај, инвестиције. Код вас је све. Код вас је, што кажу, и хлеб и нож.

Морате објаснити инвеститорима како је држава дошла до тако јефтиног квадрата; како ће то они моћи, евентуално, на неком тржишту да ураде.

Ми само говоримо из простог разлога што имамо лоше искуство са политиком и идеологијом коју ви заступате. То нас је коштало, све у Србији, коштало је да смо дошли до дна, можда и испод дна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Кад већ помињете како се добро разумете у тржишне односе и односе новца, свака част на томе, само да вам кажем нешто. Те комуналне инфраструктуре сада уопште нема. Дакле, држава ће изградити комуналну инфраструктуру коју ће моћи да користе и они за које се праве ти станови, али, исто тако, и други инвеститори који буду радили неке друге станове. То је једна ствар.

Када говорите о томе да ли имам право да кажем, да, ја сам данас овде овлашћени представник Владе Републике Србије, представљам двадесет предлога закона. И те како ћу бранити Предлог закона за који сматрам да је одличан и који коначно, понављам још једном пред грађанима Србије, после тридесет и више година решава питање људи у Војсци, Полицији, БИА, који нису могли то питање да реше за време свих могућих влада и власти, па и кад сте ви били, такође, на власти.

Такође, да грађани Србије знају, пошто сви имају право све да кажу, ја сам овде, између осталог, присуствовала ситуацији која није била под микрофонима, где су се представници радикала обраћали другом посланику овде и говорили му – ђубре једно клемпаво, кажи мало својој мами итд. Дакле, то је оно што смо имали прилике да чујемо овде у Парламенту, као највишем дому, који ја поштујем, јер без овог парламента нема реализације ниједног пројекта, нема усвојеног ниједног закона.

Драги грађани који ово слушате и који сутра треба да добијете ове станове које ћемо да радимо, да знате да има и оних који се у ствари баве потпуно другим стварима и баш их брига да ли имате или немате станове. За разлику од њих, ми у Влади Србије, ова странка овде, Српска напредна странка и наши коалициони партнери, чинимо све да покажемо у овој расправи и пред грађанима шта смо урадили, шта радимо, да ћемо ове станове завршити до 2020. године и да ћете имати где да живите са вашим породицама, без икаквих ранг-листа, без тога да добијете мали стан па, ако проширите своју породицу, добијете већи. Можете да аплицирате за величину стана коју желите.

Е, то је та разлика између оних којима је стало, који седе овде и оних који долазе с времена на време да би се показали пред камерама и не рекли суштински ништа него гледали своје интересе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има др Владимир Орлић.

Добићете реч, колега Мирчићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Пошто не могу а да не помињу Српску напредну странку, да се разумемо око нечега: Српска напредна странка је та странка која на изборима добија подршку 50% и преко тога. Немојте да се заносите, да причате и да уопште размишљате на тему да је то могао да буде неко други. Дакле, ти други су добили своју меру. Причамо о странкама које имају подршку од 2%.

И опет потпуно непримерено, ружно етикетирање, да ли смо ми били много добри зато што је неко био или није био на листи. Погледајте само како се ствар промени кад се погледа из контраугла: а да ли су ти који су добили 2% добили тако мало зато што су на сваком плакату имали онога кога су „окачили“ на њега? Нисам сигуран да им се допада та паралела. Да ли су пропали колико су пропали зато што су на сваки плакат ставили онога кога су ставили? Непријатно је, јелда? Размишљајте о томе. Размишљајте о томе када будете одговарали том кога сте ставили на сваки плакат, на тему да ли сте га трајно упропастили тим потезом.

Питање је шта, паркинг у Београду, је л' тако? За паркинг сада пребацују нама они који очигледно немају представу који смо паркинг-простор уредили, колико је нових паркинг-места, колико је нових гаража и како ће тек све то сјајно да изгледа када завршимо пројекат испод Улице кнеза Милоша. А знате кад није било добро? Није било добро у време када је „Паркинг сервис“ пословао са минусом. Замислите, један „Паркинг сервис“ може да буде у минусу!? Могао је, у време када је Београдом жарио и палио Драган Ђилас. Е, сад знате, јер разумете ту чудну ствар која се зове паралела.

Зашто помињем Драгана Ђиласа? Јер не могу да се не сетим да је управо Драган Ђилас неке своје у то време верне послушнике удомљавао у управне и надзорне одборе јер су му били корисни да се тада обрачунавају са СНС. И не само у Београду, пошто овде има неких који воле да причају о београдском паркингу а о Београду не знају пуно, али знају о Војводини. Тако су лепо сарађивали и, исто тако, били лепо награђивани од стране „жутог предузећа“ у АП Војводини.

(Председавајући: Хвала.)

Не могу да се не сетим тога, а водите рачуна о овим паралелама, умеју да буду страшно незгодне. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Нема разлога, госпођо Михајловић, да падате у ватру када је у питању расправа. Немате уопште разлога, нити имате повода. И немојте да се служите овде јефтиним триковима. Ви оптужујете Српску радикалну странку да је та која спречава изградњу станова. Немојте то никад више да узимате себи за право, јер ми ћемо адекватно одговорити.

Ми се боримо за право сваког грађанина и упорни смо у томе. Ово што се чују споредни гласови у хору, знате, не придајемо ми томе значаја. Ниједна партија, ниједна политичка опција, ни теоретски ни у пракси, није могла опстати без идеологије. Ниједан народ није могао да опстане без идеологије. Тренутно, једина партија на политичкој сцени Србије која има идеологију јесте Српска радикална странка.

Мењати идеологију... Ви сте најбољи пример, широк је дијапазон – од Лабуса до Вучића. Шта је између, то још нико није утврдио. Једном сте ногом код Лабуса и даље, а другом сте код Вучића. Шта ће бити, то нико не зна, али смо сигурни да ћете бранити ставове и неке ваше нове, будуће политичке опције, а критиковати садашњу која се зове СНС. У то смо сто посто сигурни, јер једном кад човек то преломи, онда он више нема граница.

Што се тиче ових примедба од стране колега колико је ко добио гласова, немојте, колеге, да сеирите, има времена.

Што се тиче „жутог предузећа“ из Војводине, фантастично су финансирани. Ево вам Мартиновића као сведока. Ми тражимо да врате мандат потпредседника Скупштине Игора Мирковића, који припада Српској радикалној странци; они не дају тај мандат. Нас финансирани, а напредњацима крали радикалске мандате. То је та сарадња са „жутима“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Неколико ствари. Прво, када говорите о цени, то је нешто што нисам још увек одговорила; можда сам делимично одговорила, али да будем потпуно јасна пошто ми се чини да се ви баш у то разумете. Али, ево, да додам и ја нешто са својим скромним знањем. Прво, држава је инвеститор, држава неће градити, градиће компаније на јавном позиву или тендеру, који ће бити објављен. Друго, држава и локалне самоуправе су се одрекле свих накнада, које ће наравно касније наплатити преко прихода од пореза.

Треће, када већ добацујете како се добро разумете у сву ту инфраструктуру, ево, и ја имам овде испред себе један занимљив памфлет о томе како сте ви свој плац ставили на име супруге, па посед у власништво супруге Наде Мирчић, па какав је то тип рекреативног центра, па површина која не може да се утврди; то је све, кажу, Мирчић. Па онда, дакле, сви станови породице Мирчић: стан један у Улици Милована Глишића у Новом Саду, па стан два у Улици Тосића, такође Нови Сад, па онда стан три, 75 метара квадратних, у Пашићевој улици у Новом Саду, па стан четири у Илије Ђуричића итд. Разумем ваше интересовање везано за станове, претпостављам да је то овај разлог. Наравно, ја се исто залажем, као и ви, да се што пре утврди порекло, да се направи закон о пореклу имовине, па да видимо одакле вам све то. Али то је други део приче.

Исто тако мислим да, без обзира на то што имам право да кажем овде своје мишљење, ја ниједног тренутка вама не претим. Ви мени кажете – никада више да то нисте рекли, јер ћемо вам ми адекватно одговорити. Ја вас само молим да ми не претите. Можемо да причамо о закону до сутра, али без икаквих претњи.

Још нешто што се тиче „жуте коалиције“, односно „жутог предузећа“ које се помиње: да подсетим све грађане да је управо Српска радикална странка са Демократском странком у једном тренутку у Београду била у коалицији, колико се ја сећам, а сећам се. Ми смо тад били опозиција, СНС.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Реч има посланик Александар Мартиновић, право на реплику.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Мислим да је идеологија СНС-а свим грађанима Србије апсолутно јасна и позната. Дакле, бранимо интересе државе Србије на сваком месту и на сваком плану, политичком, економском и војном, и водимо рачуна о интересима српског народа у земљама које су настале на просторима бивше Југославије.

Што се тиче тога ко је припадао којим странкама, у Посланичкој групи СРС лично знам једну посланицу која је данас била веома гласна, која је у време када је Војислав Шешељ постао председник Општине Земун, 1996. године, била члан СПС-а. Па, знао сам једног бившег посланика који је био члан Југословенске левице, а припадао је Посланичкој групи СРС; замислите, за директора једне важне здравствене установе у Републици Србији поставила га је баш Влада, та омражена, издајничка, прозападна, евроунијатска, не знам више како да је назовем, Влада Републике Србије.

Дакле, пре него што баците камен на некога, у овом случају на госпођу Зорану Михајловић, пошто видим да вам је она постала нека опсесија кад год дође у Народну скупштину, мало се загледајте у ваше редове...

(Вјерица Радета: Она је камен око врата.)

Добро, она је камен око врата, а ви сте, изгледа, ђердан Војиславу Шешељу. Само нека он настави тако, и на следећим изборима видећете колико ћете гласова добити.

Што се тиче сарадње са Демократском странком, ево једног малог детаља... Господин Мирчић, мислим, зна о чему се ради. Када је усвајан Предлог статута АП Војводине, а ви ме исправите ако грешим, два посланика Српске радикалне странке у Покрајинској скупштини су дала кворум за рад радног тела Скупштине АПВ које је усвојило Предлог статута АП Војводине, који је после у две трећине својих одредаба пао на Уставном суду Републике Србије јер је био противан Уставу Републике Србије и зато што је имао тенденцију да од Војводине практично направи федералну јединицу и да федерализује Републику Србију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, хвала.

Молим вас да ову расправу између СНС и СРС сада окончамо. Био сам коректан и дао сам три реплике, колега Мирчићу. Није добро за Парламент, ни за државу, тако да идемо даље. Хвала вам на разумевању.

На члан 4. амандман је поднео посланик др Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик проф. др Миладин Шеварлић.

Професоре, изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, господине потпредседниче.

Дуго година сам сарађивао са Војном академијом као цивилно лице, односно цивилни професор, и вероватно да ми је, за разлику од већине других, познато стање у Војсци и због тога ћу подржати овај предлог закона. Сматрам да Влада треба да направи један општи закон који ће се односити на изградњу станова за све државне службенике, а да критеријумима фаворизује одређене групе запослених у државној администрацији.

Истовремено, молио бих потпредседницу Владе, која је ресорно задужена, да размисли да ли треба исељавати средњу пољопривредну школу на ратарском имању у Краљеву, јер је то друга најстарија пољопривредна школа у Србији, основана 1882. године. Мислим да се локација за изградњу било ког фабричког постројења може наћи и на другом месту, а ту школу треба оставити на тој локацији јер је ту пољопривредно имање за оспособљавање.

Такође бих молио, по други пут, председницу Народне скупштине ако је овде... Није. Јуче јој је био рођендан, да не мислите да сам заборавио да јој дам поклон, ја сам јој дан пре тога упутио преко писарнице поклон. То је ова мајица – Србија без ГМО, вреднија је од руже. Надам се да ће је носити барем по кући, ако не јавно. Молио бих је да сазове председнике посланичких група и да се већ једном договоримо око тога да рационалније радимо.

У овом пакету, у овом заседању имамо двадесетак закона. Не знам тачно колико има чланова у свим предложеним законима, али ми смо готово исцрпили целокупно време расправе само за четири члана једног закона. Размислите какве ће то последице оставити на доношење других закона без расправе о њима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Шеварлићу.

Реч има народни посланик Вјерица Радета, по Пословнику.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Опет члан 27. Заиста не знам шта се дешава са вама данас, али уопште не водите рачуна о овом пословнику.

Члан 107. став 2. децидно и прецизно говори шта не сме у овој Народној скупштини да се изговара. Ви сте дозволили мало пре да се износе одређене неистине, да се помињу имена чланова породице...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ко ме? Професору Шеварлићу?

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Рекла сам чл. 27, па сам се вратила на члан 107.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Можете само непосредно по повреди.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Молим вас...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не водите ви седницу.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Молим вас, упристојите се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Седницу водим ја. Нема смисла, то знате врло добро.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: То што ви браните лик и дело Зоране Михајловић, то је неодбрањиво.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не браним ја никога. Браним само дигнитет ове Народне скупштине и достојанство.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господине Маринковићу, неодбрањиво. Нисте смели...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Трудим се да према свима будем веома коректан. Молим вас да ми дозволите да у том тону и том духу радим. То је само моја молба, ништа друго, да наставимо да радимо. Мислим да имамо све услове. Био сам коректан. Господин Мирчић је три пута реплицирао.

Настављамо даље. Молим вас да наставимо у том духу, без свађа, без тешких речи. Настојаћу да свакога заштитим у том смислу. Хвала вам на разумевању.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик мр Иван Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Новица Тончев.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.

Изволите, колегинице Вукајловић.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала.

С обзиром на то да је ово кровни закон, у ствари закон који је више паушалан него што је закон, јер иза њега стоје, поново, нека подзаконска акта, иза њега стоји акт самог министра да би дошло до реализације планова,

лепо вас молим, сада питам министарку, пошто немамо тачно у закону одговор на следећа питања – тачно ми реците која је реална цена станова ако држава Србија субвенционише ове станове и они ће коштати до 500 евра? Шта то држава даје с обзиром на то да све време говорите да држава нешто даје? Да видимо шта то држава даје. По свим нашим анализама, држава овде апсолутно ништа не даје, под један.

Друго питање – зашто је Александар Вучић, док је био председник Владе, изговарао цифру од 380 евра, да је могуће изградити квадратни метар стана, а те цифре сада нигде нема?

Треће питање – молим вас, реците ми ко ће грађанима или свим овим лицима за која говорите да ће имати повлашћени положај у куповини ових станова гарантовати да ће исти овакви услови бити и после 2020. године и да ли је то управо тај ваш проценат о коме ви говорите, преко 50%? Да ли управо на тај начин добијате све те проценте све ово време казујући људима да ће нешто бити; започнете па станете и стално их држите у нади да ако није вас, онда је све пропало.

Ја вас молим, придружујем се колеги Мирчићу да кажем јавно једном високом функционеру Владе, госпођи министарки, да више никада не проговори о проценту Српске радикалне странке. Ако ми говоримо зашто смо имали проценат 2,4, онда неће добро да буде ни вама ни Влади.

Друга ствар, да вам кажем још једну ствар, госпођо министарка: то вама апсолутно не пристаје, ви сте дошли овде да браните закон, а не да се свађате са посланицима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Вукајловић.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Е хвала, нек сте ми рекли. Нек сте ми рекли, браво! Е сад, да ја вама кажем: значи, држава у изградњи ових станова, држава која је инвеститор, ослобађа, пошто сте питали шта то држава даје, ајде тако да се изразим... Прво, гради комуналну инфраструктуру, ослобађа свих такси и накнада. То је нешто што држава сматра, што није уопште мали проценат када се граде станови, а то одлично знају неке ваше колеге.

Дакле, друго питање које сте поставили, колико ће тачно која зграда у том граду да буде, имаћемо тачну информацију о томе када се заврши пројекат за грађевинску дозволу, али оно што је прописано законом, то је да цена не може да буде већа од петсто евра, наравно без ПДВ-а. Ми очекујемо да та цена може да буде и нижа у унутрашњости, сасвим сигурно, Београд је негде до петсто евра.

Што се тиче процената, шта да радимо, ја само говорим чињенице: 2,4% у Београду СРС, 45% СНС, не знам чему љутња. Немојте да ми забрањујете да то кажем. Дакле, све најбоље вам желим, али то су чињенице.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Реч има Весна Николић Вукајловић.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Ово је стварно једно непримерено понашање министарке, коју слушамо већ месецима у овој скупштини. Питам је сада – шта је она у свом личном животу изградила и урадила досада када нам оваква предавања држи о некој градњи и некој изградњи, о туђем новцу, о туђем трошку и о грбачи ових људи које задужују нон-стоп у свим међународним финансијским институцијама?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Сложићете се да има право на политички став.

Реч има др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала вашој посланичкој групи која подржава предлог овог закона. Сви се слажемо да је важно да решимо то питање. Што се мене лично тиче, погледајте моју биографију, ја сам на њу поносна. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да затворимо, молим вас, круг реплика.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? Не.

На члан 4. амандман је поднела Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Много је и суштинских и правнотехничких недостатака у овом закону, госпођо Михајловић. Један од таквих је и овај амандман којим вас упозоравамо да је требало да обавезете јединице локалне самоуправе да издвајају средства која су неопходна за финансирање овог пројекта.

То говорим из разлога што... Нисам упућена, могу да кажем, до детаља за осталих пет градова у Србији, али за Крагујевац знам – иако је на седници Скупштине града опредељена локација Денино брдо, крагујевачки градски буџет је (овде има и колега народних посланика који су из Крагујевца), због неспособности такве владавине Радомира Николића, сина Томислава Николића, у тешком и великом проблему. Дакле, за плате запослених се узимају нон-стоп кредити и тај град није у могућности ништа да финансира.

Тако да је требало да то имате у виду. Када овако нешто пројектујете и када обавезујете јединице локалне самоуправе, а на то је указивала и госпођа Радета као изврстан правник, не можете да кажете – неко може а и не мора. Онда мора то да уради, мора то да финансира, мора да финансира и да уради сву урбанистичку и пројектну документацију коју је у могућности да уради, ако тај град има људе способне за то.

Нажалост, град Крагујевац има изврсне урбанисте, архитекте, инжењере, али они су сви сада или код куће и гледају овај скупштински пренос или се питају када да иду на Националну службу за запошљавање да се пријаве за неку дотацију до висине свог радног односа, јер је Предузеће за изградњу града Крагујевца, које је стуб и носилац градње Крагујевца, од када

ја у њему живим, а живим од свог рођења, угашено и људи су сада остали без посла.

Као што ћете ви неславно да завршите приликом следеће реконструкције Владе, тако и Крагујевчани очекују да се коначно ослободе Радомира Николића и да идемо на ванредне изборе како бисмо подигли град на ноге, јер пропада из дана у дан.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Па сложићу се с вама да није свуда једноставна финансијска ситуација. Када говоримо о Крагујевцу, такође се слажем, јер знам колико је Влада Републике Србије у претходним годинама, због свега онога што је власт у Крагујевцу затекла, колико смо из буџетске резерве помагали град Крагујевац.

Да вам кажем везано за овај пројекат, дакле, планску документацију треба да уради Град Крагујевац. Уколико се деси – не знам и немам информацију да они то не могу – али ако се деси да они не могу да финансирају, постоје други начини како то можемо да решимо. Један од начина је суфинансирање, рецимо, зато што у Министарству грађевине имамо тачно један део новца који смо определили да помажемо код израде планске документације. Трећа, последња варијанта била би из буџетске резерве. Надам се да до тога неће доћи. Такође, комуналну инфраструктуру финансира држава.

Све су то фактори и разлози зашто, у ствари, и јесте та цена квадрата која јесте и зашто је ово велики пројекат, од националног значаја – зато што смо свесни да у одређеним јединицама локалне самоуправе постоје проблеми а, с друге стране, велика потреба да те ствари решимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Госпођо Михајловић, одговорно тврдим, и време ће да покаже, да они то неће бити у стању, јер ти људи више не раде на тим радним местима – правници, инжењери, урбанисти који су водили Град Крагујевац у периоду када смо и тада били опозициона власт; али не могу да кажем, сећам се времена владавине и Боре Петровића, и Србољуба Васовића, и Живорада Нешића и других градоначелника, и Верољуба Стевановића најдуже, али знало се нешто, знате, Град је имао своје планове.

Ви сте поставили, ви из Српске напредне странке, зарад тзв. мира у кући, неспособног човека да води Град. Нама су уништена јавна предузећа одлуком Скупштине града, пет јавних предузећа. Ево стручњака за област економије и предузећа, председава Скупштини, а овде нам одузима реч и упада у реч, нека каже који је то град (ево, нека каже Мартиновић или било

ко) од пет предузећа направио једно. Где то може да функционише, молим вас, и да се спроводи неки пројекат?

Значи, једно је да неко има нешто замишљено... И, друго питање за вас, био је и мењао вас је у првом дану вашег одсуства министар Стефановић, рекао је на наша директна питања за лица која нису у стању ни да аплицирају за ово и да издвоје учешће од 10%, то су ратни војни инвалиди, деца палих бораца, да се подзаконским актима уреди и правилником ко то може да буде, како ће они да сакупе тај новац, речено нам је да ће Влада Републике Србије да формира одређене фондове.

Ја вас питам, да ли ви имате информацију у ових шест градова, ево за Крагујевац тражите, да ли је Град Крагујевац, откако је на власти Радомир Николић, извршио попис јавне имовине и свега онога што Град има. Апсолутно мислим на земљиште и на све објекте који могу да дођу на јавну лицитацију, да се продају, а да се један такав фонд формира. Одакле ће да се нађе новац за тај фонд из којег ће да се помаже овим набројаним лицима?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

Професор др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Ово је важно питање, друго које сте поставили, везано за ратне војне инвалиде или за децу палих бораца, али ми смо то већ решили једним од претходних закона, не могу да се сетим да ли сте за тај закон гласали, али Закон о становању, то је вид стамбене подршке; имају пуно право да се ту пријаве и новца има и да се на тај начин реше управо проблеми тих људи, те групе људи који досад нишу решени.

(Наташа Сп. Јовановић: И војни бескућници?)

И они, и војни бескућници, да поновим, и војни бескућници. Чак је било једно удружење војних бескућника, били су код нас на разговору и ми смо на основу тога водили рачуна кад смо правили Закон о становању.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Доктор Александар Мартиновић има реч.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, волео бих да чујем који је то конкретан проблем у Граду Крагујевцу изазвао господин Радомир Николић, дакле, шта је то конкретно он урадио на штету града Крагујевца, сем што је наследио огромне дугове од претходне власти и сем што је постао градоначелник једног града који је у економском смислу био потпуно девастиран, који је био презадужен и није могао потпуно нормално да функционише.

Било би лепо када би ти проблеми могли да се реше за годину или две, али то напросто није могуће. Ја мислим да Влада Србије има врло јасну анализу каква је финансијска ситуација у свакој локалној самоуправи и из те анализе може врло јасно да се закључи кад су настали ти проблеми и, на крају крајева, ко је те проблеме проузроковао. Господину Радомиру Николићу као

градоначелнику Крагујевца, претпостављам, није нимало једноставно да ради свој посао. Нисам чуо да је умешан у било какву аферу, нисам чуо да је било коме узео мито, нисам чуо да је у било каквим облицима корупције. Знам да је човеку тешко и знам да човек покушава са својим тимом да уради све што је могуће да Град Крагујевац извуче из једне веома тешке економске и финансијске ситуације, за коју није он одговоран.

Што се тиче пописа имовине у Крагујевцу, тачно је да имовина, вероватно, у Крагујевцу државна и имовина Града Крагујевца није пописана, али, да вас подсетим, Закон о јавној својини је донет, ако се не варам, 2010. године. А ви погледајте кад је Радомир Николић изабран за градоначелника Града Крагујевца, па да онда поставимо питање зашто макар тај посао нису почели да раде, ако већ нису успели да га заврше, они који су водили Град Крагујевац пре Радомира Николића.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

Реч има Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Не знам, господине Мартиновићу, зашто ви имате потребу да у политичком смислу сами себи копате јаму. Ви врло добро знате у СНС-у да је условљен, буквално речено, врх СНС-а да Радомир Николић и даље буде градоначелник Крагујевца, знате и ситуацију, нисте ви наивни и у вашем Градском одбору, ја нећу да улазим у те ваше ствари, и да су људи једноставно незадовољни због тога што је он чланове своје породице, своје школске другове, неспособне људе... Да је поставио људе из странке, то је друго, партијске људе који заслужују и квалификоване за неке функције и у чланство у Већу... Градско веће Града Крагујевца, господине Мартиновићу, одговорно вам то говорим, две године није одржало седницу. Седнице се одржавају путем мејла. Ви као члан Градског већа добијете мејл на којем су тачке дневног реда и да се изјасните. Где то има?

Он јесте наследио тешку ситуацију, али управо је и смењен претходни градоначелник, кога смо такође најоштрије критиковали ми српски радикали и ја лично за све што је урадио, и за такве ствари и погодности које је „Фијат“ добио, а није требало да добије, од Града, као ни од државе, јер неизвесна је судбина те фабрике. Али зашто није почео један посао да ради? И ви кажете да он није умешан ни у једну аферу. Господине Мартиновићу, његова мајка Драгица Николић је на локацији дечјег парка, на улазу у Велики парк у граду Крагујевцу, на вашаришту где сам провела читав свој живот, где и данас станујем, преко пута тог парка добила могућност да, наводно преко Фондације „Драгица Николић“, изгради тај парк у корист града. Она је пријавила, и Град Крагујевац је ратификовао такав финансијски извештај, да је потрошила 600.000 евра да се опреми тај дечји парк. Ваша су деца, верујем, већ мало порасла, али...

(Председавајући: Хвала.)

Молим вас да завршим. Има овде посланика који имају малу децу. Ја вас позивам, дођите у Крагујевац у госте, изведите децу у тај небезбедни парк, који је могао да кошта сто хиљада. А све се ради преко предузећа „Банковић“ из Црне Траве, које ради послове за породицу Николић и тако се перу, краду и пљачкају паре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику има др Александар Мартиновић, с тим што бих замолио народне посланике да није тема градоначелник Крагујевца, то је тамо у локалној скупштини. А није тема ни бивши председник Републике Николић, он је наш председник бивши и молим за поштовање и да завршимо ову расправу.

Изволите, др Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Није ми до краја јасно да ли се колегиница бави ситуацијом у Градском одбору СНС-а у Крагујевцу или се бави ситуацијом у Граду Крагујевцу. То су два потпуно различита појма и две потпуно различите категорије.

Малочас смо... Видите како сте ви, кад морам тако да кажем... Али хајде, трудићу се да будем максимално пристојан, хтео сам да кажем нешто друго, имате двоструке стандарде. Када се помене супруга једног вашег народног посланика, ви почнете да вичете на председавајућег, да машете Пословником, да претите, постанете веома љутити и агресивни.

(Наташа Сп. Јовановић: Она није јавна личност.)

Није јавна личност, али је члан породице, супруга једног народног посланика. По том основу ни Драгица Николић није јавна личност. Коју функцију она обавља? Али када се помене Радомир Николић и када се помене Томислав Николић, обавезно мора да се помене и Драгица Николић. То је за вас потпуно нормално.

Шта се дешава у Фондацији Драгице Николић? Ако имате нека сазнања да су извршене неке злоупотребе или да је дошло до кршења закона, пријавите то надлежним државним органима. Али не разумем какве везе има Радомир Николић као градоначелник Крагујевца са чињеницом да ви нисте задовољни како изгледа дечје игралиште у граду Крагујевцу.

Позивате ме да дођем у Крагујевац. Ја сам у Крагујевцу био много пута и могу да вам кажем да сам лично са Радомиром више пута разговарао о томе каква је ситуација у Граду Крагујевцу и знам са каквим проблемима се човек суочава.

(Председавајући: Хвала.)

Ево, завршавам... Знам шта ви сада желите, желите да поделите СНС на две струје: сад, као, постоје неки Томини напредњаци, постоје неки Вучићеви напредњаци. Постоји једна Српска напредна странка, коју води Александар Вучић, и то је свима јасно. Али ја сам дужан да узмем у заштиту човека који је за вас врећа за ударање, он и његов отац и његова мајка, што

је, мислим, крајње нељудски, некоректно, јер ни Драгица Николић, ни Томислав Николић ни Радомир Николић нису народни посланици и не могу да вам одговоре.

Када се љутите на помињање чланова ваше породице, водите рачуна да и неки други људи имају своје породице.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Мартиновићу, уопште ме не занима ситуација у вашој странци ни у Крагујевцу нити било где, ви ћете то сами да расправите, али говорим језиком чињеница. Дакле, читав град зна, то није неки парк, него је ту опрано или како год, нема посланика из Крагујевца из других странака, вероватно не би смели то да вам кажу, 500.000 евра. Не ради се ту, господине Мартиновићу, о нечему, ето тако, дођу деца и играју се, него о могућности да се узме новац.

Драгица Николић је јавна личност. Она је и даље председник и оснивач фондације која је добила одређене стратешке пројекте у нашем граду. А на бруку и срамоту, ето, такав је тај син Драгице Николић, то се у историји Крагујевца, ове године обележавамо двеста година од када је указом Књаза проглашен град престоницом... Она је у години јубилеја великог за наш град и нашу историју добила, замислите, господине Лазански, Драгица Николић, плакету највишу, Светог Ђорђа – од сина, без знања и без гласања на Већу града, без одлуке Скупштине и Већа.

Ви сада браните једну династију, како већ то таблоиди називају, ја нећу, која се обогатила на основу те функције, а председавајући каже – ма, то је један фин човек, наш бивши председник. Фин човек, који је стекао огромно богатство за време своје владавине од пет година, а имао је плату мало већу од ваше. Како је то могуће, господине Маринковићу? Сада се спрема тамо неки рибњак у Бајчетини или већ шта. Ви опет дођите и ћаскајте са Радомиром Николићем, обилазите шта год хоћете, упињите се да га браните овде, али то је неодбрањиво.

Ја вам лепо и одговорно кажем, људи који су стручни, а обратила сам се госпођи министру и упућена сам у то, у предузећима која треба да буду носиоци овог пројекта... И она ће се сама суочити с тим да тамо неће имати људе који ће то да реализују – али има Влада, она каже, могућност да то ради – јер су ти људи остали, нажалост, без посла. Многи који су правници као и ви, из правне струке, који су покушали да, његовим преузимањем Града, изврше попис имовине, отишли су у адвокате јер нису имали саговорника с друге стране, јер он ништа ни о чему не зна, али је постављен као син таквог оца на ту функцију. Верујемо да ћемо ми Крагујевчани ускоро да му видимо леђа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

Реч има др Александар Мартиновић, право на реплику.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ако је заиста тако као што ви кажете, госпођо Јовановић, није ми јасно како је Српска напредна странка онда на локалним изборима 2016. године у Крагујевцу освојила четрдесет мандата, а колико гласова сте освојили ви. Немогуће да Крагујевчани не знају за све те афере о којима ви знате. Не живите само ви у Крагујевцу; ваљда тамо живе још неки људи који знају какав је Радомир Николић и из какве породице потиче.

Видим да вас атмосфера у Скупштини веома забавља. Могу само да вам дам један добронамеран савет, али знам да нећете да ме послушате. Уместо што се бавите Радомиром Николићем и Дарком Глишићем и Српском напредном странком, боље да се позабавите сопственом странком јер су вам резултати избора показали да код грађана веома лоше стојите. Добро, стојите добро, на проценту од 2,4.

Само да вам кажем нешто, госпођо Јовановић. Када је Томислав Николић напуштао Српску радикалну странку, да ли се сећате како је гласило саопштење Српске радикалне странке које је лично издиктирао Војислав Шешељ из Хашког трибунала? Да се Српска радикална странка захваљује Томиславу Николићу на свему што је урадио за СРС. Тада нисте помињали ни Драгицу Николић, ни Радомира Николића, ни станове, ни фондације, ни његово богатство, ни његова одећа, нити било шта слично.

(Председавајући: Хвала, колега Мартиновићу.)

Дакле, тада сте му били захвални; данас говорите нешто сасвим друго.

Да окончамо ову расправу, пошто је заиста дегутантна и улази у неке сфере које заиста нису за Народну скупштину, заиста нема смисла да се бавимо било чијим породицама и заиста нема смисла да копамо по било чијој прошлости.

Ствар је врло једноставна. Нико не спори да је град Крагујевац у тешкој економској и финансијској ситуацији. Вас, госпођо Јовановић, позивам – ако можете да помогнете да ситуација у Крагујевцу буде боља, помозите. Ако можете да доведете неког инвеститора, доведите. Али да прозивамо чланове...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Морам да вам искључим микрофон, педесет секунди.

Повреда Пословника, Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Члан 101, то је по Пословнику, када дође до ситуације да се посланици удаље од теме, када расправљамо о оваквим темама и сличним, онда ви као председавајући имате пословничку могућност, можете да позовете на консултације, можете да урадите и нешто друго, то је да одредите паузу, али морате бити правични и праведни према свима. Знате, ви пустите да се износи безброј лажи и лавина лажи о посланицима, о појединцима, а онда кажете – сада ћу, у име рада, то да прекинем па ћемо кренути на другу тему. Знате, то је већ провидно, овде се

износи низ неистина и када то приметите, уместо да прекинете, да замолите посланике за коректност, ви – не.

Малопре се износи низ неистина. Зашто је Војислав Шешел диктирао да се захваљује Томиславу Николићу? Зато што је лагао да наставља и даље по идеологији и програму Српске радикалне странке. Рачунао је, једног дана дозвољава се памети, видеће да није све у новцу. То је разлог. Не одричемо се ми оних који су се огрешили, оних који су поклекли. Човек може да поклекне, може да погрешити, а може и да се усправи, може да исправи своју грешку. Знате, има она стара – може човек да се разболи, није његов грех, није његова грешка, али ако се не лечи, онда је грешка. Уверили смо се да Томислав Николић нема лека који може да га излечи. Похлепа га је ухватила. То што је добронамеран и отвореног срца Војислав Шешел био и СРС, шта је ту лоше?

Уместо да прекинете и кажете – направимо консултације, направимо паузу, ви пуштате.

Да не говорим о другим стварима и другим детаљима који се износе као неистина. Али, што каже, сви ћемо на онај свет, има Свевишњи па ће да види. То што ради Александар Мартиновић, нека му је на душу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Слажем се и позивам и друге народне посланике да не вређају једни друге. Ви сте имали веома коректну дебату, тако да није спорно. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.) Хвала.

Слажем се да наставимо и да смо се удаљили од теме.

Реч има Владимир Орлић, по Пословнику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 112, господине председавајући, то је онај члан на који је желео да укаже господин Мирчић, али је погрешно. Дакле, у предлогу да ви направите кратак предах и да се ресетује ова расправа, за коју мислим да се сви у доброј мери слажу да одавно нема неког посебног смисла, хтео је да укаже на члан 112, па сам хтео да будем љубазан и да у том смислу помогнем, да вам кажем о ком члану је реч. Без икаквог утицаја на чињеницу да је то изрекао човек, све инспиративно наводећи да је важно да постоје неке ствари као што је душа, неке ствари које су значајније од новца. Представник оних који су након тог догађаја о коме причају сада годину или две касније изгледа схватили, шта, да ипак јесте на свету најважнији новац, да ипак та душа није толико важна, јер су годину-две након тог догађаја о коме сада причају отишли лепо на ухлебљење код Драгана Ђиласа. Да ли је тако било? Да ли је тако ишло? Јесу ли ти управни и надзорни одбори били тада? Јесу. Јесу ли догађаји везани за сарадњу у Војводини ишли тада? Јесу. Какви су то онда закључци, господо? О чему ми причамо?

Ако је реч о неком леку за душу, верујем да је код многих представљало значајан извор нервозе када су схватили да она страна коју су предводили Томислав Николић и Александар Вучић има, брат брату, 90%

подршке коју су некада сматрали заједничком. Ако је то био разлог извесних душевних боли, ја то разумем, али није прави начин да се та врста бола амортизује кроз сарадњу са Драганом Ђиласом и кроз платицу у неком надзорном или управном одбору.

Да би се о тим стварима добро промислило, ја сам хтео да предложим овом приликом вама, господине председавајући, да у складу са чланом 112. дате минут или два предаха. Верујем да ће извучени закључци бити дефинитивно добри и дефинитивно корисни. Између осталог, корисни за душу. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Што се тиче мене, ја подржавам и предлог господина Мирчића и ваш, може консултација, може и кратка пауза, али мислим да нема потребе и да можемо да наставимо, да се сви слажу око тога. Ево, господин Јојић показује да кренем даље.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Изволите, колегинице.

МАРИНА РИСТИЋ: Хвала.

Поштоване даме и господо народни посланици, ми српски радикали не желимо да обесмислимо овај закон, већ управо супротно: желимо да укажемо на његове мањкавости, желимо да он буде бољи.

Закон је написан тако да оставља простор за махинације. Да ли је намерно тако написан и састављен или Влада нема стручне људе, ми не знамо, биће да је и једно и друго.

У образложењу се као нешто похвално каже да се очекује повећање кредитне активности у банкарском сектору јер ће припадници снага безбедности узимати кредите па ће то имати мултипликован финансијски ефекат на привреду. Ето, још њих нисмо задужили, остала је још та једна сува дреновина да се исцеди, и то под паролом привредног раста.

Ми смо јуче рекли да се залажемо за то да станови буду бесплатни. Иако министарка Михајловић тврди да ће бити фиксне каматне стопе, да ће постојати учешће државе, тога у закону нема. Министри који су овде били присутни јуче и у понедељак су збуњени, не знају ништа о томе да министарка Михајловић већ има неки договор са неком банком. То је и за Владу и за нас остала мистерија.

Ово хитно мора да се регулише, и то пре него што овај закон ступи на снагу а свакако пре пријављивања на конкурс, јер ти несрећни људи, који ће морати данима да кампују испред неке, засад непознате, институције не би ли што пре дошли на ред, морају да знају у шта се упуштају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Ристић.

На члан 4. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео посланик Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Не могу да верујем да моја драга колегиница Наташа Јовановић прича о Крагујевцу на овакав начин на који је причала ако се има у виду да је пре Радомира Николића тим градом, богами, у доброј мери руководио Млађан Динкић, и Зорана Михајловић. Али вероватно је то све тако, него просто не могу да верујем.

Госпођо министре, ви сте мењали министарства, али госпођа Дамњановић је, чини ми се, дуго година у министарству које је надлежно за грађевину. Ви на различите начине дефинишите појам стамбене зграде у једном и у другом закону. Тамо су потребне три стамбене јединице, овамо су потребна три спрата итд. Морали бисте то да уочите.

Има још једна ствар која је мени врло засметала. Јесте једна колегиница рекла да су грађани одушевљени овим. Нећу да кажем, нећу да будем малициозан, да у доброј мери ви ово и радите због одушевљења; постоји ваше искрена жеља да се овај проблем решава. Немојте рећи да то други пре вас нису радили, као да смо живели на ораницама сви. А није тако, знате добро да није. Радило се онолико колико је могло да се уради.

Мене ово мало подсећа, колега, ако сам добро видео ко је то добацио, на то кад је један кандидат за председника општине у Гроцкој дошао у Ритопек и рекао – видећемо да вам обећамо... (Нисте ви.) ... да ћемо урадити водовод.

Смета сваком нормалном човеку овде зашто међу ових седам градова – да не улазимо сад у то да ли ће све ово бити овако испуњено или неће, да ли ће ова динамика моћи да се спроведе – у првој фази нема и Косовске Митровице, поготово ако имамо у виду да је остало... (Господине Лазански, ви вероватно знате за ту чињеницу.) ... у Канцеларији за Косово и Метохију неутрошених 800.000.000 за 2017. годину, јер на тај начин шаљете поруку како ћете решавати стамбене проблеме грађана из ове области који су тамо.

Имам једно питање за вас, госпођо министре. Ви ћете рећи да су криви органи Федерације БиХ. Пре годину дана је отприлике мост Братољуб... Ви сте били на његовом отварању. На отварању, не у посети и обиласку радова. То је било отварање. Знате и сами да је била висинска разлика између моста и терена тамо испред пет метара. Не знам како је само Жељка Цвијановић успела да се попне на тај мост. Ви ћете рећи сада да су за то криви и одговорни органи Федерације, а, знамо, изборна је година па ће они мало да одуговлаче са тим решењем. Ви сте морали... Ја видим кривца у вама. Због чега? Па зато што сте морали... Заиста, мост је у грађевинском смислу у великој мери, када је у питању држава Србија, завршен. Ви сте морали да обезбедите сагласност да ће дозвола бити. То је као када бих ја сада на врачарском пашњаку почео да градим стамбену зграду а да пре тога немам ниједну дозволу. Тако сте ви урадили, госпођо министарка.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Перићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Да кренемо од овог последњег, да не буде заблуде зато што је то један од пројеката које је Влада Републике Србије од почетка до краја завршила. Морам да признам, од извођача до надзора, у дан су завршили изградњу овог моста Братољуб. Оно о чему ви говорите пре свега јесте питање међудржавног споразума и јесте се чекало и чека се Федерација БиХ. Не Република Српска, ни Србија, која финансира изградњу, Србија је све завршила. Оно што јесте последња информација, то је да су они коначно тај међудржавни споразум усвојили.

Друго, када овде помињете стамбену изградњу, па различите дефиниције и тако даље, нема ту различитих дефиниција, али испред вас се налази Предлог закона који ми зовемо лекс специјалис. Дакле, то јесте посебан закон, значи другачији закон, везано за критеријуме изградње станова за људе који су припадници снага безбедности. Значи, није као сви остали закони. Али даје нам оно што је за нас важно и за Владу Републике Србије, као што сам рекла – с једне стране, решавање проблема, а с друге стране јавност и транспарентност кроз јавне позиве, тендере и тако даље.

Што се тиче вашег коментара на самом почетку, можете да ме зовете како год, где год сам била, шта год сам радила, али важно је шта је оно што остаје иза нас и тај резултат, а тај резултат су километри путева и пруга и тај резултат ће бити ови станови итд.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Реч има Срето Перић.

СРЕТО ПЕРИЋ: Госпођо Михајловић, ваша тренутна страначка припадност другима не може да послужи као позитиван пример, она говори само о вама. Ви идете тамо, углавном, где је најлакше деловати.

Нисам ја говорио о лошој ситуацији у Крагујевцу; госпођа Наташа Јовановић је само отворила тај проблем, потврдио га, децидно га потврдио колега Мартиновић, да је тако. А ви сте били тамо.

Када полемишете са мном, везано за неке појмове, једна влада је владала уредбама па није далеко догурала. Ви покушавате сад што више лекс специјалиса. И то је могуће, ако неки проблем не може да се реши, нисмо вам спорили да на тај начин то покушавате да урадите. Не може се другачије дефинисати појам стана ни у Закону о изградњи ни у овом закону. Могу услови, може начин. Па видели сте овамо да сте се позвали и на члан Устава, да се привремено може ограничити право располагања приватном имовином. То је нешто што може да се регулише кроз овај закон, а не смеју уопште да се на другачији начин дефинишу одређени појмови као што су стан, стамбена зграда и слично.

Могли бисте, успут, да решите проблеме неких људи који су из служби безбедности. Врло често остале колеге не помињу уопште да ће се овим законом покушати решити стамбена питања и припадника

Министарства правде у Управи за извршавање заводских санкција. Они можда и не знају да се ради о њима. Добро, на неки начин су можда могли да чују. Постоји одређен број припадника полицијске службе који су добили решење за коришћење стана, али нема могућности откупа кад је уредба у МУП-у промењена. Видите, не би било фер... Можда ови случајеви које ја знам нису масовни, има их неколико, али, свеједно, то можете и морате да решавате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Само вас молим да се држимо времена, већ смо отишли у минус, да не би други замерили. Хвала вам.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Изволите, професоре Бојићу.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, господине Маринковићу, нисам хтео да се јављам по Пословнику, али ви сте рекли једном народном посланику да нешто није тема. Много тога није била тема данас, али сте ви допустили. Зато ћу ја у својој причи говорити искључиво о овој теми.

У члану 4. овог предлога закона исказано је доста недоумица и нејасноћа самог носиоца Предлога. У ст. 1. и 4. наводи се да ће средства за то и то обезбедити тај и тај. Говори се о средствима за израду недостајућих планских и урбанистичко-техничких докумената. У овом предлогу закона било какве нејасноће и недоумице просто су недопустиве.

Српска радикална странка, да се разумемо, залаже се за свој принципијелни став да све оно што је добро за грађане Републике Србије прихвати и подржи, па тако и ову идеју. Ми нисмо против изградње ових станова, јефтиних станова или станова по повољним условима, већ смо за то да се овај модел прошири и на остале стамбено угрожене категорије.

Још једном наглашавам да овај модел може имати пуни смисао само ако се односи и на све остале професије. Видели смо да је за реализацију овог програма потребно садејство и пуна координација између више министарстава, а видели смо јуче да је овде присутни министар, вероватно најконтроверзнији министар у Влади Србије, својим изјавама, а познат по свом неуклапању у тимски рад и соло изјавама, нарушио овде и довео у заблуду и реализаторе овог пројекта а тако и оне који су за њега заинтересовани.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Бојићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Вероватно онда другачије тумачимо реч „заблуда“, пошто мислим да све што сте рекли није тачно.

Али ради истине, ради јавности, ради грађана, како изгледа амандман који сте ви предложили? Дакле, ви сте у члану 4. став 4. Предлога закона

текст „у тој ситуацији“, тако пише у Предлогу закона, заменили и тражили сте амандманом и написали „у том случају“.

А реченица гласи овако: „Средства за изградњу стамбених зграда за колективно становање може обезбедити и финансирати и привредно друштво, а у тој ситуацији“, а ви сте рекли „у том случају“, и то је ваш амандман, врло инвентивно, дакле у тој ситуацији, тј. у том случају, како ви кажете, „Република Србија обезбеђује средства за изградњу комуналне и остале инфраструктуре унутар стамбеног комплекса“.

Е, тако отприлике изгледају готово сви, не сви, тридесет амандмана је „брише се“, ваше посланичке групе, али већина амандмана јесу практично синоними које сте ставили у предлоге ваших амандмана. Захваљујем на томе, постали смо богатији, али заиста не можемо тај амандман да прихватимо, просто нема ни потребе за тим, зато што је значење потпуно јасно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По Пословнику, прво се јавио Мирослав Лазански, па Наташа Јовановић.

Изволите.

МИРОСЛАВ ЛАЗАНСКИ: Даме и господо поштовани посланици, мени је драго што је овде изнет предлог да се овај план да се изграде станови...

(Председавајући: Само реците на који члан се позивате.)

Члан 107, заправо 106, значи у вези са дневним редом.

Драго ми је да је овде прихваћено да се овај план за изградњу станова по посебним ценама прошири на све остале стамбене категорије. Видим да је изражена једна скептичности у вези с тим да ли ће сви припадници система безбедности бити једнако третирани у вези с тим, али бих вас упозорио на нешто што многи овде присутни вероватно не знају.

Не могу сви бити баш једнако третирани, ни припадници служби безбедности, као ни припадници Војске. Наиме, у распаду Југославије дошли су многи војни бескућници на просторе Србије, не својом вољом, него по команди. Ти који су дошли овде нису имали станове. Имате у Војној академији младиће који су рођени у просторијама Војне академије и отишли су на добровољно служење војног рока; значи, преко осамнаест година су већ, и више, у тим просторијама.

Оно што желим да нагласим, ти људи који су дошли из бивших југословенских република су са собом донели вредну имовину у виду војне технике. Србија годинама није морала да издваја велика средства за војни буџет јер је са бивших југословенских простора повукла гро војне технике и технологије, и то најмодерније. Дакле, ми смо извукли из бивших југословенских република војну технику која вреди више од седам милијарди америчких долара. У том контексту, годинама нисмо морали да издвајамо за куповину нове војне технике јер смо живели на тим залихама,

без обзира на то што је Србија у војном буџету бивше СФРЈ издвајала негде између 32 и 35%.

Дакле, будимо поштени, ти људи који су дошли на ове просторе оставили су своју имовину бившим југословенским републикама и имају право на приоритет у додели станова по посебним ценама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Наташа Сп. Јовановић, повреда Пословника.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Јао, то је сада друга тема, колега Лазански, имам овде колегиницу Љиљану Михајловић, њен отац већ двадесет година не може да реши привремени и принудни смештај, као официр који је оставио своју имовину, односно морао да побегне од усташа из Загреб, и зато нећу о томе да причам.

Ја се јављам због вас, господине Маринковићу, зато што је нарушено достојанство Скупштине. Пре свега, по члану 27. и члану 161, ви сте били дужни да објасните после излагања госпође министра Михајловић да народни посланици имају могућност и право да, у складу с овим пословником, подносе амандмане. Она је онако иронично, ја мислим, хтела је ваљда да понизи некога, рекла – уместо „у тој ситуацији“, ви сте написали „у том случају“.

Прво, то је написао, то је амандман Дубравка Бојића, који је професор књижевности и руског језика, човек који је небројено, не знам стварно колико књига... (И ви то врло добро знате, господине Маринковићу.) ... превео са руског на српски језик. Нормално је да ће он да подучи Зорану Михајловић, која често говори са реченицама у инфинитиву, што је такође неправилно у српском језику, како ће да се напише у закону ако то већ није урађено у правнотехничкој, стилској и другој редакцији њеног министарства.

Друго, рекла је, избројала је, толико имате амандмана Српске радикалне странке у којима се говори – брише се. Па брише се због бесмисла у закону.

И ако пише „брише се“ а није био тај смисао, како онда, господине Маринковићу, ви тумачите, као потпредседник Скупштине читате све амандмане, када посланици Српске напредне странке у закон који треба да обезбеди станове припадницима служби безбедности убацују изразе који се тичу просвете, здравства, културе, спорта итд.? Какве то везе има како ће овај закон да унапреди развој здравства, културе и не знам чега и сав тај бесмисао који имамо у тринаест амандмана Српске напредне странке?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

По Пословнику, само да образложим, професор Бојић ће имати прилику да реплицира и нема проблема да образложи свој став.

Пре него што дам њему реч, у складу са чланом 104, повреда Пословника, Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 27, господине Маринковићу. Није први пут да се овде посланици Српске напредне странке омаловажавају и да се подругљиво говори о амандманима које смо поднели. Више пута смо моје колеге из посланичке групе и ја покушали да објаснимо другим колегама да амандман нема за сврху само да буде критички интониран према предлогу закона, него и да афирмише све оно добро што Влада Србије ради у свим областима друштвеног живота.

Онима којима није јасно какве везе изградња станова има са здравством, просветом, спортом, културом, правосуђем, да покушам да објасним још једанпут. Доћи ће до раста грађевинске индустрије, доћи ће до раста опште запослености, убираћемо више пореских прихода, биће више новца у буџету Републике Србије, биће више новца у буџету локалних самоуправа. Из буџета се финансирају и лекари, и просветни радници и делатници у области културе, тако да су сви амандмани Српске напредне странке апсолутно повезани једни с другима и имају везе с основном интенцијом овог закона, а то је не само да се реши, наравно да је то приоритет, стамбено питање лица која су запослена у систему безбедности Републике Србије.

Ми смо већ више пута напомињали, овај закон ће имати вишеструко позитивне, мултипликативне економске ефекте на све области привреде у Републици Србији. Од овог закона сви грађани Србије, и они који нису војна лица и који не раде у службама безбедности и који, на крају крајева, немају ни потребе да решавају своје стамбено питање јер су га већ решили, и те како ће имати користи, просто зато што ће држава имати више новца, имаће више новца локалне самоуправе. Мислим да свако ко је добронамеран разуме смисао амандмана Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мартиновићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господине Маринковићу, богами сте ви поприлично уморни. Нешто вам не иде данас по Пословнику. Грешка за грешком. Прекршили сте члан 103. став 8. и то је неколико пута данас било, али непосредно малопре кад сам се ја јављала. Не може министар на овај начин да коментарише амандмане посланика Српске радикалне странке, нити било које друге политичке партије.

Немамо ми, и то је општепознато, ништа против подношења амандмана и ми то више пута говоримо, али само објашњавамо грађанима Србије шта значе који амандмани.

Влада Републике Србије... А Зорана Михајловић вероватно није била на седници Владе, можда је у то време била у нама пријатељском Азербејдану, можда са намером да им се извини што је вређала Азербејдан и

њихове фирме због проблема који су били на изградњи оног дела Прељина–Чачак. Дакле, Влада Републике Србије је рекла да не прихвата амандмане Посланичке групе СНС зато што они не представљају норму, већ по структури припадају образложењу прописа итд. Дакле, то је рекла Влада Републике Србије. А Зорана, као и иначе – Влада друмом, Зорана шумом, никако не може да нађе заједнички језик; можда су један или два министра и она на истој таласној дужини. Али ускоро ће и та реконструкција, па оде Зорана. Где ће Скот да је смести, видећемо, али у Влади га остати више неће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Имате право да мислите како год желите.

Имамо опет повреду Пословника.

Да ли желите, колегинице Радета, да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.) Хвала.

Народни посланик Александар Мартиновић, повреда Пословника.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Две ствари. Члан 107. Под један, Влада Републике Србије је прихватила два амандмана која су поднели посланици СНС-а, госпође Катарине Ракић и господина Владимира Орлића. То су суштински амандмани које је Влада прихватила и тиме је Влада показала да амандмани СНС-а апсолутно имају смисла.

Под два, оно што је рекла госпођа Радета, поновила је оно што сам ја рекао – ми афирмишемо политику, добру политику Владе Републике Србије и наши амандмани се апсолутно слажу с основном концепцијом овог предлога закона, а то је да се, пре свега, реши стамбено питање припадника снага безбедности, али, исто тако, да се доношењем овог закона утиче на свеукупни економски развој Републике Србије, јер нема економског развоја Републике Србије ако не подигнемо на ноге у пуној мери нашу грађевинску индустрију и грађевинску оперативу. Предлогом закона је предвиђено практично да ће у изградњи ових станова учествовати држава и домаће грађевинске компаније. Од тога ће користи имати од оног радника који ради на багеру па до неког потпуковника који досад није решио своје стамбено питање. Дакле, ствар је овде потпуно јасна: од овог Предлога закона сви ће имати корист.

Кроз ове наше амандмане ми то покушавамо да објаснимо грађанима Србије, онима који су данима овде спочитавали министрима. Како се појави који министар, они кажу – е, али ваш колега је рекао нешто друго. Да ли слушате шта они говоре? Једни кажу – подржавамо Предлог закона, други кажу – Предлог закона не ваља ништа, трећи кажу – да, али зашто нема и за лекаре и за професоре итд.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Није у праву колега. Наравно, прецизно је Пословником предвиђено у члановима 161. и 162. како треба да изгледа амандман и шта амандман треба да садржи, али ми српски радикали, колико пута треба да поновимо, нисмо за то да се народни посланици спутавају у свом раду.

Мартиновић објашњава да напредњаци подносе амандмане да би хвалили Владу, да би хвалили ministre, да би хвалили председника државе, али, дозволите, ми српски радикали подносимо амандмане да бисмо кудили Владу, да бисмо кудили ministre, да бисмо кудили председника Републике. Оно што је добро њима, нама је лоше, а што је још горе, оно што је добро њима, лоше је народу.

Ми само скрећемо пажњу и говоримо о томе зашто се подносе толики амандмани. То јесте, осим овога што је Мартиновић рекао, што ја могу да прихватим, али је чињеница да ми на овај начин успемо да говоримо о само четири члана једног од двадесет закона који су на дневном реду на овој седници. У суштини, људи не знају шта се овде расправља.

У начелној расправи се не може детаљно говорити о закону, зато постоје амандмани, зато се иде члан по члан. Како ми то можемо када се примењује овај најгрознији могући пословник, заиста, који не дозвољава народном посланику да ради свој посао и када имамо, у складу с тим пословником, на један члан колико посланика толико амандмана. Наравно, и ми то радимо, зато што и ми желимо да сваки посланик СРС изнесе став странке. И наравно да се говори и шире од предложеног члана, односно члана на који је поднет амандман, али само дозволите да бар у овако лошим условима, по лошем Пословнику, имамо исте услове.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Вјерица Радета: Сада сам добре воље, нећу.)

Хвала на томе.

Народни посланик Александар Мартиновић има реч. Он, изгледа, није добре воље.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Јесам добре воље, господине Маринковићу, али ја као председник посланичке групе некако морам по службеној дужности да браним своју странку и морам да браним своју министарку за коју сам гласао. То ми је посао. Када неко други буде председник посланичке групе, радиће исто што и ја. Нема ту много филозофије.

Ја сам био прецизан у бројању: без амандмана, да би грађани Србије знали, Посланичке групе СНС у процедури је 2.100 амандмана које су поднели посланици из различитих опозиционих група. Дакле, није Српска напредна странка никоме, како они то кажу, то је мени веома занимљив

израз, „појела време“. Ми не можемо никоме да поједемо време. Свако може да троши онолико времена колико му даје Пословник, а свако има времена спрам броја посланика. Посланици опозиције не могу људи да се помире са чињеницом да имају мало посланика и спрам тога да имају мало времена, а да посланици СНС-а имају више времена зато што су на изборима, предвођени Александром Вучићем, освојили 56% гласова људи који су изашли на изборе.

Још једну ствар да кажем, као правник. Додуше, глуп сам правник, имам велике уши и ништа не разумем, али понешто знам – да су ови амандмани технички неисправни и да нису у складу с Пословником, па постоји Одбор за уставна питања и законодавство, који би их одбацио. Он то није урадио.

Што се тиче Владе Републике Србије, ја се не мешам у рад Владе. Влада је одлучила да прихвати оне амандмане за које сматра да побољшавају текст Предлога закона. Неке амандмане није прихватила, али није рекла да су ти амандмани бесмислени. Изнела је неку другу аргументацију.

(Председавајући: Хвала, др Мартиновићу.)

Само да завршим. А ми ћемо са подношењем амандмана да наставимо и даље, јер, хвала богу, имамо чиме да се похвалимо и када је у питању рад Владе Републике Србије и када је у питању рад председника Републике Србије. И на свакој седници Народне скупштине ми ћемо да кроз амандмане афирмишемо све оно добро што за грађане Србије раде и Александар Вучић и Влада Србије, па и министарка Зорана Михајловић.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мартиновићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Професоре Бојићу, дошли сте на ред. Изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: После оволико позивања на Пословник готово да је обесмишљена моја реплика, али сам хтео да кажем госпођи Михајловић да сам био све време у теми, говорио о закону и да ниједном речју нисам био ван теме.

А вама, господине Маринковићу, са закашњењем морам да спочитам да нисте смели дозволити госпођи Михајловић да са тог места лицитира резултатима избора појединих странака.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Бојићу.

На члан 4. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Извините, колега Савићу, Маријан Ристичевић се јавио по претходном амандману.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: То је амандман мог колеге пољопривредника. Ја сам желео да га сачекам и да чујем шта је имао колега пољопривредник да каже. Моја дилема је – или је у кафани, или прска виноград. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Изволите, колега Савићу.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, можда сте приметили свих ових дана да су сви посланици Српске радикалне странке са свог посланичког места говорили да принципијелно немају ништа против доношења једног оваквог закона. Ми сматрамо да је један овакав закон потребан нашој земљи. Међутим, где је данас настао проблем? Проблем је настао зато што се госпођа Зорана Михајловић не понаша онако како треба да се понаша један министар. У најмању руку, најблаже речено, она се понаша као да је шеф посланичке групе владајуће странке. Иако шеф посланичке групе има одређени маневарски простор где може и да каже нешто што се некоме неће свидети, један министар то нема.

Госпођо Михајловић, слушајте добро, „министар“ у буквалном преводу значи „слуга“. Ви сте слуга народу и слуга народним посланицима. Међутим, уместо да се фокусирате на истину, ви се овде фокусирате на рејтинг и снагу своје странке. Рејтинг је промењива категорија, данас је оволики, сутра је другачији. Циљ гусенице није да стално расте и својом величином достигне величину питона, циљ гусенице је да се у одређеном тренутку преобрази у лептира. Тако да знате да то ништа не значи.

Што се тиче већине, па и Христа су разапели одлуком већине. Бог није с онима који су у већини, Бог је с онима који су у праву.

Пошто имам мало времена, само бих рекао нешто о амандману. Ви сте имали доста времена и пре овог закона да урадите нешто по питању станова за припаднике снага безбедности. Подсетићу вас, пошто долазим из Ниша, да је нишка касарна „Бубањ“, која се налази у ширем центру града Ниша, једна девастирана дестинација где буквално као да је пала НАТО бомба, а знате да је приликом продаје те касарне донета одлука да се одређен број станова изгради за Војску Србије и требало је нешто учинити досад на том питању.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Савићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Пошто сте ми рекли да слушам добро, ја сам пажљиво слушала, па одмах да кажем, али опет пре свега грађанима

Србије, зато што мислим да је ред да знају да расправа о амандманима у ствари треба да буде конструктивна расправа, у којој ћемо чак и са овако великим бројем амандмана заиста заједнички да унапредимо предлог неког закона, односно учинимо га бољим.

Али, рецимо, амандман који сте ви дали... Извињавам се, ви сте причали о другим стварима, али амандман који сте ви дали каже овако – у Предлогу закона текст „Република Србија“, дакле, посланик каже да треба заменити речју „Република“. И то је сад амандман који ће суштински да поправи, вероватно, овај предлог закона.

Немојте да се љутите кад ја грађанима Србије кажем да су предлози амандмана које дајете: уместо „у тој ситуацији“, да се стави „у том случају“; рецимо, не ви лично него неко од ваших колега, уместо „може обезбедити и финансирати“, ви кажете у амандману „може да обезбеди и финансира“; или, рецимо, у неком од следећих амандмана „нису комунално опремљене“ замењује се текстом „су комунално неопрепљене“.

Па чекајте, нико не говори о лепоти српског језика, он је диван и најлепши на свету, али ми овде причамо конструктивно о једном јако важном предлогу закона, јер хоћемо да решимо стамбене проблеме припадника Војске, Полиције, БИА итд. Дакле, то је разлог зашто сам и претходно и сада рекла да је ово најмање конструктивно. Хајмо да видимо да ли суштински нешто треба да променимо у предлогу овог закона.

Јер, ви такође у својим изјавама (извињавам се, бићу кратка, само још једна реченица) кажете свуда – подржавамо закон, треба да се ради, а онда у амандманима, између осталог, за неколико најважнијих чланова закона, који потпуно мењају све, кажете – бришу се. Па шта онда подржавате? Да ли подржавате или не подржавате закон? Ако га не подржавате, онда лепо кажите одмах у старту – не подржавамо закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Реч има Никола Савић.

НИКОЛА САВИЋ: Имам право на реплику.

Сада ћу да вам одговорим. Зашто смо подносили оволики број амандмана, пре свега на ову прву тачку дневног реда? Зато што је у овој скупштини, захваљујући овој владајућој већини, све кренуло наопако. Ово је мени трећи мандат, знам како се радило некада раније. Буквално, ми смо принуђени да се боримо за своје време да бисмо могли нешто да кажемо.

Али погледајте и остале законе. Српска радикална странка је подносила амандмане на све чланове закона, свих тачака дневног реда. И, колико се сећам, негде сам гледао, учествовао сам и сам у неким амандманима, десетак амандмана Српске радикалне странке на сет ових закона је усвојено, тако да не можете да кажете да смо их подносили тек онако, само да бисмо имали могућност да нешто кажемо. Мада, како ова скупштина ради, своди се отприлике на то.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Савићу.

Владимир Орлић има реч.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Опет наша посланичка група мора да буде на тапету, је л' тако? Нема шта друго да се каже, нема занимљивијих и важнијих тема него да се забављамо мало помињањем Српске напредне странке и наше посланичке групе. Каже неко, кренуло је овде у овој скупштини штошта наопако због нас и, каже, због нас тако страшних, грозних, какви смо већ, не знам, тај неко мора да се бори за прилику да нешто каже.

Посланичка група СРС има време за расправу 27 минута и 23 секунде, за групу, је л' тако? И има време 15 минута за расправу за овлашћеног представника у расправи о појединостима, је л' тако? Ово је сада као и на било којој другој седници. Да ли ово време може да вам одузме неко из СНС? Не може нико, то је технички немогуће. Да ли ово време може да вам смањи неко из Српске напредне странке? Не може нико, то је технички немогуће. Ово време је само ваше време. Мислио сам да је сувишно да ја то било коме треба да објасним, мислио сам да то разуме сваки народни посланик. Изгледа нисам био у праву, па, ево, сада користим време своје и добру вољу да вам то мало поближе објасним.

Ово време, поштовани народни посланици, ви можете да користите када год пожелите. Јавите се за било који амандман, по овом закону о коме расправљамо сад, или по наредном закону или по оном који ћемо прочитати као последњи у реду на овој седници. По било ком амандману, свом или туђем, ви можете ово време које сам вам сада саопштио да користите. То не може да вам угрози нико.

Друга је ствар и суштински проблем овде то што ја видим да неки ни са тим временом које имају, а износи колико износи, сада сам га прочитао, не знају шта да раде. У тој ситуацији, када се догоди, а догађа се некима овде хронично, увек могу да криве искључиво сами себе. А нашу посланичку групу, уз дужно поштовање, оставите на миру; неће ваша позиција због тога бити боља и неће ваше незадовољство због тога бити мање. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Реч има народни посланик Наташа Сп. Јовановић, по Пословнику.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, боље што сте ми закаснелом реакцијом дали сада право на повреду Пословника, јер таман ми је прилика да мало подучим овог претходног колегу који се јавио и да нешто објасним, а тиме и да кажем да је нарушено достојанство Скупштине од стране госпође министра.

Наиме, морам да вас подсетим... И вас, господине Маринковићу...

(Председавајући: Само кажите члан, молим вас.)

Члан 107, нарушено достојанство, ако треба да кажем и члан, није проблем. Може и 27, и тако редом.

Господине Маринковићу, ради се о томе да се овде врши замена теза и морам да објасним госпођи Михајловић, јер она није била у ситуацији да разуме шта је говорила колегиница Радета или било ко од нас.

Демократско основно право и начело слободе говора, изражавања представника народа, онога ко је суверен, значи, део свог права народ је пренео на било кога од нас, да говори о теми на начин на који то уме, на начин на који то жели и да укаже на грешке Владе јесте и демократско право сваког посланика Српске радикалне странке.

Уместо да се постиди због тога што говори да је извршена дискриминација посланика који имају мањи број посланика, за разлику од периода... Јер није измишљена Скупштина од мандата 2016. године; мени је ово седми посланички мандат, колега Филип Стојановић је овде, мислим, осми или девети пут, као и Петар Јојић.

Колега Маринковићу, суштина је у томе да је овим пословником који је усвојило ово „жуто предузеће“, како воли да каже колега Орлић, укинута право народним посланицима да имају исту могућност да се изразе у Скупштини. Док није усвојен овај пословник, сваки народни посланик је могао да говори десет минута по сваком амандману...

(Председавајући: Време.)

Молим вас, веома су ретке биле ситуације да се двадесет и тридесет тачака које везе немају ни са чим обједине у једну расправу. Због тога су амандмани СРС, и они суштински, и језички и они који дају могућност да се говори, да би министар знала зашто такви амандмани.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о повреди Пословника? (Не.)

Реч има народни посланик Владимир Орлић, по Пословнику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Надам се, у духу добре воље и конструктивног односа, најкраће указивање на повреду Пословника данас. Члан 103, господине председавајући. Мислим да је требало, пошто тај члан између осталог говори о злоупотреби права на рекламирање Пословника, да интервенишете у том смислу. А када интервенишете, да потпуно добронамерно, у духу колегијалних односа и конструктивне расправе само укажете на једну ситницу госпођи Јовановић.

Ја сам казао, и мислим да се то само додатно потврђује, да није проблем у томе што она нема додатно време, нпр. додатних десет минута по сваком амандману. Суштински проблем је то што она ово време које има не користи, не уме да искористи. То је суштина моје напомене, пре свега. А да оно време имају утврђено и гарантовано, то и даље стоји. Мој предлог је био добронамеран и коректан, а то је да размисле о начину на који користе то време. Иначе, да се њима додели додатних десет минута по сваком амандману, не бих имао никакав проблем с тим, али они би имали још већи проблем из разлога које сам навео. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има народни посланик Наташа Сп. Јовановић, по Пословнику.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: У тих двадесет седам минута Посланичке групе СРС и у петнаест минута за овлашћеног представника и те како умемо да говоримо о разноразним злоупотребама, о томе да сте, иако сте наследили такву ситуацију од пропалог „жутог предузећа“, све њихове кадрове, где сте могли, покупили и ставили у своје редове, па тако имате намеру да за градоначелника Београда изаберете Горана Весића, који је био перјаница ДОС-а и ДС-а.

Не само то, него низом примера веома стручне аргументације указујемо вам на то да сте се уљушкали у томе што имате тренутно такву подршку народа. Није спорно колико је ко добио на београдским изборима, али хајде изађите на изборе без имена Александар Вучић на тој листи. Молим вас, господине Орлићу, нека се зове листа СНС – Владимир Орлић, па да видимо колико ћете добити гласова. То је заиста бесмислено. Ви сте сада у ситуацији, као заменик шефа, изашао је Мартиновић, да му доскочите, јављате се по Пословнику без икакве везе, разлога, ничим изазвани, да бисте имали данас неку минутажу и да бисте се појавили у директном преносу.

Мене је врло добро разумео господин Маринковић. На крају, мислим да је то схватила и Зорана Михајловић. Дакле, СРС има став о овом закону. Сматрамо да је било потребно да се донесе овакав закон. Исто тако сматрамо, када сте већ поменули Закон о становању, ја сам говорила јуче, био је колега Вулин овде, да је била грешка што су укинуте многе одредбе Закона о јавном становању и што је управо то досовско „жуто предузеће“, у томе је учествовао Весић, учествовао је Млађан Динкић, покрало стамбени фонд, јер је из тог фонда за најугроженије, укупно седамнаест година, могло да се реши стамбено питање за најугроженије категорије служби безбедности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има народни посланик Владимир Орлић, по Пословнику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ја ћу сада да кажем 109, мада приликом последњег питања које сте упутили госпођи Јовановић, да ли знате на шта се односи то ваше питање, да ли је она уопште рекла члан на који се позива?

(Наташа Сп. Јовановић: Јесам.)

Јесте? Нешто нисам сигуран да јесте.

Да разрешимо и даље присутну дилему зашто се ја сада јављам. Мислио сам да је то јасно, али ето, ако треба, и то ћу додатно да објасним. Јављам се зато што ми је стало до колега. Јављам се да помогнем, између осталог, вама, госпођо Јовановић. Штитим вас од непријатне ситуације да имате, ако се то неким чудом догоди, много више времена за расправу са

којим не знате шта ћете да радите јер не можете да се снађете ни с овим које имате сада. Јавио сам се да вас заштитим.

Сада сам се јавио поново из истог разлога, да вас заштитим. Наиме, тема – називи изборних листа, мислим да вама апсолутно не одговара. Хтео сам добронамерно да вам ставим до знања, да вам преусмерим пажњу. Ми смо свакако поносни што изборна листа наше странке носи име – Александар Вучић. Немојте уопште да се бринете због тога. Веома смо поносни. И, резултатом који смо постигли на изборима нисмо изневерили поверење лидера наше странке, председника државе Александра Вучића. Међутим, не одговара вам то као тема. Зашто? Јер увек постоји оно питање паралеле; немојте сада да се вратимо на тему – а шта сте ви урадили ставивши свог лидера на сваки плакат.

(Наташа Сп. Јовановић: Ми смо поносни.)

Верујем да сте ви поносни на то, али нисам сигуран да је он поносан на вас и на резултат који сте му обезбедили. Мислим да та 2% нису ствар због које он може да буде срећан, нити сам убеђен да је срећан у овом тренутку.

Молим вас, добро водите рачуна о чему причамо. А што се нас тиче, увек сматрајте, тврдо вам обећање дајем, биће само конструктивног односа и биће добрих жеља и добрих намера и увек ћемо вас штитити од опасности да нашкодите сами себи, као што сада радите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Колегинице Јовановић, стварно вас молим да дамо прилику колеги Деспотовићу, јер ако овако наставимо, доћи ћемо до локалних избора у Пријепољу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Даме и господо народни посланици, користим прилику и присуство госпође Михајловић само за нека питања и одговоре, ако је то могуће. Наравно, рећи ћете вероватно да није у складу са поднетим амандманом, али ја бирам начин како да га образложим. Молио бих вас да ме саслушате и дате неке одговоре.

Наравно, тема дневног реда је, али нисмо стигли да вас питамо, што се тиче реструктурирања „Железница Србије“ и отпуштања 6.000 запослених за период 2016–2017. година. Да ли је на овај начин успешно реорганизовано предузеће и како оно данас функционише с обзиром на то да су отпуштени стручни људи и радници потребни за безбедно и несметано одвијање саобраћаја? Како објашњавате вашу изјаву да нико од радника неће отићи без програма и да нико неће бити избачен на улицу? Нажалост, са двеста евра по години, рецимо, ако је радио човек на железници десет година – 2.000 евра. Како ће он моћи да започне неки посао или бизнис са 2.000 евра?

Да ли сте упознати како су и на који начин прављени спискови за отпуштање тих радника? Нажалост, али је тако да су на тим списковима већина... Не мислим од ових 6.000, у једном дану су 53 човека остала без посла. Да су обично ти људи из Пријепоља и Прибоја, који су били у немилости руководства Ужица и Пожеге. А посебно да нагласим, у те закулисне радње било је умешано и 27 синдикалних вођа.

Како објашњавате чињеницу да нове гарнитуре „штадлер“, мислим да се зову „штадлер“ возови, иду само до Ужица, а даље ка Прибоју и Пријепољу старе гарнитуре, оронуте и дотрајале, у које путник ...

(Председавајући: Хвала.)

Само још минут, молим вас.

(Председавајући: Не могу минут, Српска радикална странка је у минусу. Не смем више.)

Молим вас, десет секунди, ево.

(Председавајући: Изволите, десет секунди.)

Сматрају да су дискриминисани ти људи који путују ка Прибоју и Пријепољу. Још једна чињеница... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Дао сам вам довољно. Не могу, морамо се владати по неким правилима. Два минута и двадесет секунди.

На члан 4. амандман је поднео посланик Томислав Љубеновић.

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Посланичка група Српске радикалне странке је поднела амандман на члан 4. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, по коме је Јабланички округ неоправдано изузет неинвестирањем и стављен у једну непримерену позицију имајући у виду аспирације страних фактора према делу територије општине Медвеђа, па нисте смели да изоставите Јабланички округ за реализацију овог пројекта.

Што се тиче члана 4. овог предлога закона, односи се на обезбеђивање финансијских средстава, ми смо амандманом предложили да се измени став 6. који се односи на локације које су комунално неопремљене. Сматрамо да ће, уколико предлагач прихвати овај амандман, на бољи и прецизнији начин бити дефинисан предвиђени појам.

Иначе, став 6. дефинише да за локације које су комунално неопремљене или су делимично опремљене изградњу недостајуће инфраструктуре у функцији стамбеног комплекса, до границе стамбеног комплекса, обезбеђује и финансира јединица локалне самоуправе на чијој територији се гради стамбени комплекс.

Предлагач је навео да су за изградњу првих 1.578 станова процењена потребна средства од 64,4 милиона евра без ПДВ-а и да су у тај износ

укључени трошкови комуналног опремања локација, а да ће тачан износ бити утврђен касније, након израде пројекта за грађевинску дозволу.

СРС изражава бојазан да би могло да се догоди да се реализује једна етапа пројекта па да се онда застане. Ову бојазан изражавамо поучени искуством са овом влашћу када је у питању обећање о изградњи станова по повољним условима за младе парове и слична искуства, где се много тога завршило само на обећањима и где је министар Зорана Михајловић обећавала реализацију овог пројекта, а сведоци смо датих обећања и реализације. Надам се да ће ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Љубеновићу. Надам се да ме разумете и молим све друге да буду у оквиру ова два минута. Знам да је тешко, али морамо тако.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, чланом 4. Предлога закона прописан је начин обезбеђивања финансијских средстава за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Ми посланици Српске радикалне странке поднели смо више амандмана на овај предлог закона јер сматрамо да је било потребно прецизирати одређене појмове.

Овај предлог закона оставио је пуно питања која су остала без адекватних одговора. Јуче смо поставили неколико питања министру Вулину, међутим, нисмо добили одговоре, па бих искористила прилику сада да министру Михајловић поставим питање. То је – шта се дешава са припадницима Војске којима је одбијано 6% од бруто плате за стамбени фонд, да ли то утиче некако на цену куповине новог, овог јефтиног стана, јер су велика средства која су годинама издвајали а стан нису добили? Да ли ће имати неко умањење при куповини овог стана?

Затим, шта се дешава са становима „Дипоса“, нпр. у Улици Пере Тодоровића на Бановом брду где 54 породице живе 25 година? То су породице које су избегле из Хрватске а биле су учесници отаџбинских ратова. Сада им је ускраћено право да те станове откупе, па ме занима шта се дешава са тим становима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно, колегинице Николић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео посланик Филип Стојановић.

Изволите, колега Стојановићу.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Поштовани народни посланици, даме и господо, поднео сам амандман на члан 4. Предлога закона који се односи на изградњу станова за припаднике снага безбедност.

Слично као и код претходног амандмана где сам изразио бојазан да ли ће се станови заиста доделити онима којима су најпотребнији, овде изражавам другу врсту бојазни – ко гарантује да ће за изградњу станова бити изабране најповољније локације. Као што смо видели из дискусија народних посланика, ови станови треба да се граде у другим градовима, а не у овим које је предложила Владе.

С друге стране, где је гаранција да ће бити изабрани они извођачи који су заиста способни да под најповољнијим условима изграде станове који ће бити одговарајућег квалитета? Сви ми знамо како се расписују тендери и на који начин се врши одабир најповољнијег понуђача на тим тендерима.

Дакле, идеја као идеја је добра, али много је отворених питања која могу негативно утицати на реализацију овако добре идеје. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, уз дужно поштовање свих оних који имају одређено мишљење у односу на начин како се води парламентарни живот у Републици Србији, у овој скупштини, овом уваженом дому, крајње је време да се овакав Пословник о раду Народне скупштине промени. Прописи се мењају када дође до промењених околности. Дошло је до промењених околности и крајње је време да се овај накардни пословник промени.

Обесмишљен је рад Парламента. На следећи начин то треба објаснити: двадесет тачака дневног реда, двадесет закона, поднесе се две хиљаде амандмана, па како сада објаснити стручној јавности, како објаснити бирачима да народни посланици расправљају о само четири члана једног закона који се налази на дневном реду? То је обесмислило рад ове скупштине и због тога овде долази до бројних злоупотреба или незнања и непознавања Пословника.

Оно што желим да кажем у односу на предложени закон – плашим се и указујем да ће се јавити бројни проблеми уколико се унапред не спрече одговарајућим, важним и добрим уговорима са извођачима радова. Ту ће доћи до бројних проблема и криминала. Треба спречити добрим уговором да не дође грађевинска мафија, извођачи и подизвођачи да се баве криминалом, па да држава, која је овај предлог закона предложила, дође у ситуацију да отклања проблеме и недостатке, на штету буџета Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Хвала на поштовању времена.

На члан 4. амандман је поднела Љиљана Михајловић.

Изволите.

ЉИЉАНА МИХАЈЛОВИЋ: Даме и господо народни посланици, забрињавајућа реч у наслову овог закона је и кључна реч – реализација, и то зато што је на челу министарства задуженог за изградњу ових станова

министар Зорана Михајловић, позната по томе што олако даје обећања, која се не испуњавају.

Министар, госпођа Михајловић, врло лако поставља рокове који се не реализују, што је случај и са овим јефтиним становима. Тако је прошле године најавила почетак изградње за март ове године. Пошто је закон тек сада у скупштинској процедури, очигледно није испоштован рок који је назначила.

Поставља се питање – како то министар Михајловић долази до ових рокова? Да ли свој рад координира са Владом Србије? Да ли остали министри имају сазнања везана за њен рад или можда председник Владе? И ко је тај са којим се министарка консултује? Овако произвољним роковима доводи се у питање и кредибилитет читаве Владе. Бројни су примери олако изречених обећања.

Министар је у фебруару тврдила да ће закон ући у скупштинску процедуру у марту, те да су припремљени и услови за извођаче радова и да се крајем марта може очекивати почетак изградње у неколико градова, у Врању, могуће и у Београду. Данас је 23. мај и сваки коментар је сувишан. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Михајловић.

На члан 4. амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Владимир Орлић и Катарина Ракић, са исправком.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има др Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господа народни посланици, и овај амандман, амандман на члан 4, који је прихватила Влада, подвлачи заједнички став који делимо ми као Посланичка група СНС и Влада Србије, став који гласи да пројекти попут овог који уводимо овим предлогом закона значајно доприносе укупном развоју Републике Србије.

Дакле, њихова важност и њихове добре импликације превазилазе основно питање решавања стамбених потреба припадника безбедносних снага. Тачно је, решавају то питање, али решавају и многа друга.

У данашњој расправи, која је, управо од оних који се стално жале како су за нешто ускраћени, како нешто не могу да кажу, била поприлично претворена у једну сваштару у којој се причало о свему и свачему, ипак сам се трудио да лоцирам оно што је позитивно и добро. А позитивним и добрим сматрам оне напомене које иду у смеру да ће гласати за овај предлог закона и они који су данас понајвише критиковали и присутну министарку, и Владу Србије, и нас као посланичку групу. То је добро. Ја изражавам уверење овом приликом да ће слично поступити и сви остали.

Захваљујем представнику предлагача што је усвојио овај амандман и што делимо ту добру визију заједничког развоја земље и што имамо добре резултате којима можемо да се похвалимо, резултате остварене у пракси, али и што је овим гестом показао дежурним критичарима свега и свачега, али и којекаквим Кесићима, данасоидима, разноврсним слободним уметницима, који сви листом воле да коментаришу нашу посланичку групу и наше амандмане, да се са омаловажавањем односе према нашим предлозима, ко је заправо испао смешан у читавој причи.

На самом крају, али не и најмање важно, захваљујем свима који ће гласати за овај предлог закона и због тога што ће тиме гласати и за наш амандман, који је постао саставни део текста закона. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео проф. др Милан Кнежевић.

Изволите.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, ја сам поднео амандман на члан 4. закона. Само ради грађана који гледају пренос да поновимо да се члан 4. односи на начин обезбеђивања финансијских средстава, где се јасно дефинише да је главни инвеститор Република Србија, односно Влада уз, наравно, помоћ и јединица локалне самоуправе што се тиче одговарајућих планских и урбанистичко-техничких докумената.

Све моје колеге досада и сигурно ће после мене да изнесу све, и детаљно смо изнели бенефите и корисности овог закона, све у циљу јачања националне безбедности. То је један искорак у једној проблематици, а то је стамбена изградња коју три деценије претходна власт није ни покушавала да реши.

Ја сада желим да се осврнем, јер се три дана, ово је трећи дан, понавља исти сценарио два посланика опозиционих странака који имају подршку у нивоу статистичке грешке, где три дана, то смо и јуче коментарисали, износе неистине о томе шта је у образложењу закона говорила министарка Михајловић, па када је био министар Стефановић да је друго речено, па када је јуче био Вулин исто. Три дана понављају неистине да су министри различито говорили, а у стенографским белешкама то је јасно утврдљива ствар. Али они то раде и износе неистине да телевизијске гледаоце који посматрају доводе у неку недоумицу. Тако да је то сценарио који говори о њима, зато што није лако износити неистине три дана.

У дану за гласање, наравно, подржаћемо овај закон, јер је право решење. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, амандман на члан 4. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности има за циљ додатно прецизирање предложеног закона.

Да би се изградило 1.578 станова колико је предвиђено да се изгради у првој фази, потребно је уложити 64,35 милиона евра. Планирано је да то буду станови од 32 м² за гарсоњере до 92 м² за четворособне станове. Да би држава уложила овај новац, потребно је да нам привреда ради и да нам БДП буде константно у порасту. Ако посматрамо резултате у првом тромесечју ове године, све нам указује да смо на добром путу јер је БДП достигао 4,5%.

Први објекти у првој фази ће се градити у Нишу, Крагујевцу, Краљеву, Врању, Београду и у Новом Саду. Из овога видимо да се водило рачуна о томе да се ти станови расподеле по читавој територији Републике Србије. Цена ових станова за припаднике служби безбедности износи до 500 евра по метру квадратном што је више него повољна цена без обзира на то која је локација у питању.

Коментари које смо могли да чујемо своде се на то да нема ништа од станова за припаднике служби безбедности. Међутим, СНС је у претходном периоду показала да своја обећања испуњава. Зато позивам све колеге да у дану за гласање дају подршку овом закону. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Госпођо потпредседнице Владе, господо из Министарства, народни посланици, без обзира на разне примедбе опозиције број пријављених

припадника служби безбедности за куповину станова по повољним условима, које регулише закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, говори другачије. Чак скоро 20.000 припадника је пријављено.

Већ деценијама се није водило рачуна о стамбеном збрињавању припадника служби безбедности зато и јесте данас толики број пријављених. Нису у питању социјални станови, као што их опозиција назива, већ су то станови за побољшање и стимулацију припадника служби безбедности да обављају свој посао још квалитетније.

Наша Влада одлуком о изградњи ових станова, поред стамбеног збрињавања припадника служби безбедности, постиже и следеће економске циљеве као што су раст БДП-а у области грађевинарства, упошљавање домаће грађевинске индустрије и раст запослености, раст прихода од ПДВ-а по разним основама, пораст прихода од пореза на имовину, скраћење времена потребног за завршетак административних поступака, умањење административног оптерећења и многе друге циљеве и ефекте који ће доћи до изражаја након завршетка изградње станова.

Сходно томе, позивам све колеге да у дану за гласање подрже овај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Да ли неко жели реч?

Изволите, господине Тарбук.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе са сарадницима, уважени грађани Србије, желео бих да предложим амандман у члану 4. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Додајем став 11, који гласи – реализовањем пројекта станоградње обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на ефикасност локалних самоуправа.

Влада Републике Србије одговорно располаже новцем пореских обвезника припадника Министарства одбране, Војске Србије, МУП, БИА, Управе за извршавање кривичних санкција, а имајући у виду значај и одговорност посла којим се људи баве, њихов значај и безбедност за читаву државу, ово је само један од начина да се унапреди њихов материјални положај.

Изградња станова под повољним условима је начин којим држава покушава да реши стамбене потребе запослених припадника снага безбедности који деценијама нису успели трајно да реше своје стамбено питање. Реализацијом овог пројекта јача се снага припадника безбедности,

јача се БДП, развијају се и упошљавају домаћа грађевинска предузећа, предузећа која се баве производњом грађевинског материјала, ствара се предуслов за стварање нових радних места што директно утиче на локалне самоуправе, за почетак на територијама где се граде ови станови и предвиђа прва реализација ових пројеката. Јединице локалне самоуправе ће након реализације ових пројеката, тј. након завршетка свих или изграђених станова, имати могућност да наплате порез и самим тим појачају свој природни раст и развој.

Ово је један од бољих закона који је дошао за време овог сазива. Ја то подржавам потпуно и молим своје колеге, пријатеље посланике да у дану за гласање гласају за овај закон, наравно, ако буду имали снаге и времена, и за мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Реч има Младен Лукић.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, чланом 4. овог предлога закона описан је начин на који се обезбеђују финансијска средства за реализацију пројекта, израду недостајућих планских и урбанистичко-техничких докумената, израду техничке документације, средства за експропријацију, начин и време одређивања висине средстава. Оваквим начином рада Република Србија се представља као озбиљна држава која брине о припадницима снага безбедности, што је резултат одговорне домаћинске политике, где су важни планови, идеје, програми и борба за добробит грађана, а не плачкање државне касе као што је било у претходном периоду.

У овим изузетно комплексним временским периодима пуним изазова, када свака грешка може да поништи све успехе који су постигнути у претходних шест година, председник Србије Александар Вучић води избалансирану политику компромиса и дијалога, развоја добросуседских односа и таквом политиком на најбољи начин заступа интересе Србије, гради наш положај у свету, чврсто нас одржава и води напред на европском путу, чува целовитост и интегритет државе и одржава безбедност. Таквим начином вођења политике отвара се пут многобројним инвеститорима из целог света да улажу у Србију, као и јачању инвестиција у приватном сектору, већем извозу, као и јачем економском повезивању Србије са земљама у окружењу. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Лукићу.

На члан 4. амандман је поднела Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите, госпођо Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, члан 4. говори о начину обезбеђења финансијских средстава, из чега закључујемо да ће Република Србија издвојити средства за израду техничке документације за изградњу комуналне инфраструктуре, а оно што је најважније јесу средства која ће издвојити општине и градови који ће бити спремни на то, у којима ће се градити станове. То су средства која се односе на планска и урбанистичко-техничка документа. Тренутно је шест градова способно да уђе у прву фазу пројекта, међу којима је и град Ниш у коме ће бити изграђено 188 станова. Усвајањем овог предлога донећемо лекс специјалис, закон који ће по својој правној природи имати већу снагу од закона који уређују општа питања. Да не буде забуне, према нашем Уставу могуће је донети овакав закон који ће подржати, односно омогућити реализацију пројекта и уредити је на другачији начин од закона који спадају у опште прописе.

Због значаја решавања стамбених потреба припадника снага безбедности, али и евентуалних потешкоћа које се могу јавити, приступило се изради посебног закона који ће довести до успешне реализације пројекта. Крајем 2017. године Влада Србије је донела Закључак о формирању Комисије за припрему предлога пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Тада је исказана потреба за овим законом.

Поздрављам намеру Владе Републике Србије да проблем који деценијама није решен сада трајно реши, јер припадници снага безбедности то заслужују. У томе се огледа озбиљност са којом Влада Републике Србије приступа решавању питања која су од пресудног значаја за грађане Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела Станија Компировић.

Изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе, драги посланици, пред нама је закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Издвајам га као веома значајан и битан, као лекс специјалис, јер омогућава куповину станова по субвенционисаним ценама.

Председник је желео и осмислио је пројекат за помоћ свим припадницима безбедносне структуре, да запосленима у тим секторима учини живот лакшим, јер они деценијама нису решили своја стамбена питања. Могли су многи и пре њега, али није им пало на памет да остварују овакве програме помоћи снагама безбедности. Били су им битнији лични интереси, лични џекови и богаћења, па су станове куповали само за себе и чланове својих породица.

Изградња станова за снаге безбедности јесте једна од кључних мера и приоритета за побољшање материјалног положаја оних који ризикују највише да би се сви у Србији осећали безбедно. Зато ће се кроз градове Србије, у Нишу, Врању, Краљеву, Крагујевцу, Београду и Новом Саду, почети са изградњом оваквих станова.

Знамо колико наш председник ради и улаже у политику мира и стабилности коју води заједно са Владом и Канцеларијом за Косово и Метохију, брине о грађанима и народу на тим просторима, гради станове, адаптира, изграђује куће, помажући младим брачним паровима и социјалним случајевима којима је таква помоћ потребна на простору Косова и Метохије. Више од хиљаду станова је додељено у последњих пет година, а један од значајних пројеката који Влада ради јесте и пројекат Сунчана долина, који ће омогућити повратак 1.500 људи који су морали да напусте своја огњишта. Градимо и радимо у целој земљи јер стварамо друштво које верује у себе и своје циљеве. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић. Реч има Владимир Петковић.

ВЛАДИМИР ПЕТКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 4. да се дода став 11, а односи се на реализацију пројекта станоградње. Оно што сви веома добро знамо јесу ризик посла и обавезе са којима се наш сектор безбедности суочава свакодневно. Желим да истакнем да је јако добар предлог Владе да се на овај начин изађе у сусрет запосленима у тим структурама.

Ако узмемо у обзир Владе до 2012. године, где смо имали ситуације само празних обећања, сматрам да је ова Влада јако одлучна и одговорна према свим грађанима који раде у сектору безбедности, што Министарства унутрашњих послова, што Министарства одбране. Мислим да овим предлогом закона Влада Републике Србије води бригу о свим грађанима, поготово у сектору безбедности.

Сматрам да треба подржати овај предлог закона из тог разлога што ћемо тим предлогом закона решити ситуацију и проблеме запослених у тим секторима. Позивам вас да сви у дану за гласање подржимо предложени закон и да подржимо све предлоге амандмана. Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Петковићу.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Изволите, колегинице.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, министарко са сарадницима, мој амандман се односи на члан 4. посебног закона. Овим законом је прецизирано које обавезе имају јединице локалне самоуправе, а које обавезе има Република Србија. Техничку документацију, елаборате и

анализе финансираће Република Србија. Средства која су потребна за изградњу комуналне инфраструктуре обезбеђује локална самоуправа. За експропријацију која је у функцији стамбеног комплекса или за изградњу комуналних и осталих инфраструктурних објеката, средства ће обезбедити Република Србија.

Ових дана смо од колега из опозиције слушали примедбе на овај посебан закон, а једна од њих се односила и на цену од 500 евра. Морам да подсетим моје колеге да је у насељу Војводе Степе цена станова које су они градили по квадрату била од 980 до 1.300 евра, тако да не морају да нам то спочитавају, а још су нам у том насељу оставили и сијасет других проблема који прате то насеље.

Фискалном консолидацијом стекли су се услови за већа инвестициона улагања попут овога. Данас буџет Републике Србије може да издржи овај пројекат и све наредне. Године 2012. држава је била пред банкротом, али у годинама консолидације пришло се решавању нагомиланих проблема, тако да су и овај пројекат и овај закон део те политике, политике коју успешно води Влада и наш председник Републике Александар Вучић. Хвала .

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео др Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Студенка Ковачевић.

Изволите, колегинице.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, уважена потпредседнице Владе, овим пројектом Влада Републике Србије наставља да системски решава питања којима се предуго нико није бавио. Питам – да ли је ово активност која се предузима ради достизања циљева политике националне безбедности? Одговорићу, јесте. Да ли је национална безбедност најзначајнија за једну земљу? Јесте. У чему је онда проблем појединих колега преко пута? Проблем је у томе што њима не одговара уређен систем. Замислите, кажу – ви се овим пројектом додворавате сили. Под силом подразумевају снаге безбедности. То кажу они који су ту исту силу потпуно деградирани иако та сила треба да брани и штити државу Србију. А додворавали су се својим страним шефовима. Ако ћемо реално, има ту логике. Нас је народ довео на власт, а њих није. Ми не можемо ћутати на ту

њихову нетрпељивост према сопственом народу и нећемо толерисати те манипулације.

Поштована потпредседнице Владе, и ви у Влади, а и ми из Посланичке групе СНС, наставићемо да решавамо проблеме наших грађана и штитимо интересе наше земље. Циљеви су нам јасни. Председник Вучић их је дефинисао. Радићемо на економском развоју, а дела говоре више од хиљаду речи. Још једном ћу поновити, Општина Бор је спремна да узме учешће у овом пројекту. Имамо локацију, тако да у сваком тренутку можемо да се прикључимо пројекту стамбене изградње. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Реч има Ненад Митровић.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Господине председавајући, поштована потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 4. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Хоћу да кажем да је добро да доносимо један овакав закон који предвиђа решавање стамбених потреба снага безбедности, јер се деценијама није радило по овом питању.

Све похвале Влади Републике Србије и председнику Србије Александру Вучићу на одржаном обећању за решавање стамбених потреба снага безбедности. Ради брже и ефикасније реализације овог пројекта било је неопходно донети посебан закон којим ће се уредити услови, критеријуми, начин и поступак за реализацију овог пројекта. Осим тога, на реализацији овог пројекта биће ангажована домаћа грађевинска индустрија. Усвојен списак материјала који ће бити коришћен за изградњу стамбених зграда у највећој мери биће домаће производње.

Предлогом закона у првој фази предвиђена је изградња 190 станова у Врању и то је још један доказ да Влада Србије посвећује пажњу југу Србије, јер имамо велики број припадника снага безбедности који су ангажовани у копненој зони безбедности и војној бази Југ у Бујановцу, а да немају решено стамбено питање. Када говорим о југу Србије, не могу да не споменем реконструкцију железничке пруге Врањска Бања – Врање – Ристовац – Букаревац у дужини од око 20 километара, где је уложено око 15 милиона долара. Надам се да ћемо у наредних пар месеци завршити деоницу аутопута на Коридору 10 од Грделице до Владичиног Хана и од Српске Куће до Левосоја, што ће свакако допринети убрзаном развоју овог дела Србије. Позивам колеге посланике да у дану за гласање подрже Предлог закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч?

Станислава Јаношевић, изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, оно што дефинитивно оправдава нашу посвећеност раду јесте да смо ми данас у трећем дану расправе у појединостима, радимо и дуже него што је иначе прописано радно време и све у жељи и нади да што пре усвојимо закон који ће омогућити реализацију пројекта изградње станова за лица из сектора безбедности.

Неко је јуче рекао да се то не односи, и да овај закон неће укључити лица која су пензионисана, а из тог су миљеа, и то је у потпуности нетачно. Драге колеге, не знам да ли не читате, не знају да читају или желе да обману јавност, дакле, у члану 1. овог закона децидно и недвосмислено пише следеће – као и за лица раније припаднике снага безбедности који су право на пензију остварили у једном од ових државних органа. Дакле, мимо ове примедбе која је свакако нетачна и неоснована други сугестија које су смислене није ни било. Сигурана сам, поштована министарко, да сте ви и ваше колеге и ваши сарадници који су радили на изради овог закона задовољни у ком току иде ова расправа.

Хвала вам што сте омогућили да баш ми будемо ти који ће овај закон усвојити и омогућити његову даљу реализацију и ми смо ти, односно СНС је помогла безбедњацима и зауставила њихову агонију, јер ће коначно имати кров над главом. Свакако да ћемо тиме ми бити стабилнији и безбеднији. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Колега Вељковићу, изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, неодговорност и недостатак воље да се решава животна питање хиљада запослених у сектору безбедности криминално је понашање свих претходних владајућих гарнитура којима су грађани Србије, нажалост, давали власт у руке. Нико се све до сада није прихватио овог тешког посла да пре свега војницима, полицајцима, припадницима БИА, људима који раде тежак и одговоран посао за нашу државу због којих се сви можемо осећати безбедно омогући решавање овог егзистенцијалног проблема на прихватљив начин.

Иако сам очекивао консензус свих парламентарних странака око предложеног закона, представници појединих опозиционих странака успели су у својој деструктивности да и овим поводом истакну неосноване и неутемељене примедбе. Једна од таквих примедби је зашто се раније није

кренуло у реализацију овог пројекта, заборављајући притом чињеницу да су оставили пустош у јавним финансијама што је захтевало мере фискалне консолидације и резултати су ти да су створени услови за велики пројекат државне станоградње.

Друга примедба односила се на привилегован положај снага безбедности у приступу становима, захтевајући да исти статус морају имати запослени у образовању, здравству, култури. У том смислу истичем да је основни циљ сваке стамбене политике да целокупно становништво може уз најрационалнији вид подршке обезбедити станове одговарајуће величине и опремљености у функционалном окружењу и уз разумне цене. Узимајући у обзир да је ово пројекат од значаја за националну безбедност Републике, с правом се почело са државном станоградњом у овом сектору. Сигуран сам да је ово само почетак једне добре идеје која ће се у наредном периоду уз позитивне ефекте овог пројекта применити и на остале категорије становништва. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Поштовани председавајући, поштована потпредседнице Владе са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, свакако да се инвестицијом у станоградњу обезбеђује развој Републике Србије и овим пројектом појачаће се привредни раст и развој.

Предложена решења у овом закону имаће непосредан ефекат на привредна друштва, предузетнике, државне органе Републике Србије, органе АП, јединице локалне самоуправе, низ других заинтересованих лица. На припаднике снага безбедности утицаће тако да ће сви под једнаким условима моћи да реше своју стамбену потребу. На Републику Србију ће утицати на начин да ће се интензивирати станоградња, чиме ће бити активирани и друге привредне делатности које су у непосредној вези са сектором грађевинарства. На локалне самоуправе на чијим територијама ће се градити ти станови, утицаће тако што ће имати приход од пореза на имовину када станови буду изграђени.

Реализација пројекта утицаће на раст БДП-а у области грађевинарства, упошљавање домаће грађевинске индустрије и раст запослености, с обзиром на то да је одредбама овог закона одређена обавезност учешћа домаћих привредних субјеката.

Српска напредна странка ће у дану за гласање са задовољством подржати овај предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Реч има народни посланик Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, мој амандман иде у правцу подршке политици коју Влада Републике Србије води.

Ја сам предложила да се у члану 4. Предлога закона дода став 11. који гласи – реализовањем пројекта станоградње обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на социјалну равноправност.

Оно што је важно да грађани Србије знају јесте да градња јефтиних станова за припаднике снага безбедности почиње у августу и да цена по метру квадратном неће бити већа од 500 евра.

Градиће се најпре у шест градова: Београду, Новом Саду, Краљеву, Крагујевцу, Нишу и Врању. Морам посебно да истакнем своје задовољство што ће се са изградњом јефтиних станова кренути и на југу Србије, јер југ Србије свакако то заслужује с обзиром на то да је годинама, и могу да кажем слободно и деценијама уназад, био запостављан. Управо на тај начин ће се доћи до остваривања социјалне равноправности, тако да и овај мој амандман иде у том правцу.

Што се града Лесковца тиче, постоји потреба за изградњом јефтиних станова за припаднике безбедносних структура. Према подацима до којих сам дошла, међу припадницима Министарства одбране и Војске на територији града Лесковца има 128 припадника без решеног стамбеног питања и 53 лица са неодговарајућим стамбеним објектима, дакле 181 припадник снага безбедности који је заинтересован за куповину стана под повољнијим условима.

Код припадника МУП-а је 373 лица заинтересовано, а од тога је 149 лица без решеног стамбеног питања. Оно што је најважније, Град Лесковац поседује спремну локацију која је у потпуности комунално опремљена, тако да се ја искрено надам да ће он бити седми град у коме ће се кренути са изградњом јефтиних станова. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Потпуно сте у праву.

Лесковац ће бити следећи, 277 станова ће се тамо градити за почетак, као и у Сомбору, Зрењанину итд.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Јоловићу.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе, чланом 4. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности дефинише се начин обезбеђивања финансијских средстава.

Средства за израду недостајућих планских и урбанистичко-техничких докумената може да обезбеди јединица локалне самоуправе на чијој територији се пројекат реализује, а у складу са могућностима и динамиком планирања средстава у буџету јединица локалне самоуправе и са овлашћењем јединица локалне самоуправе за доношење недостајућих планских и урбанистичко-техничких докумената.

Средства за израду техничке документације, као и свих других пратећих, потребних техничких елабората и анализа, као и средства за изградњу стамбених зграда за колективно становање и изградњу комуналне и остале инфраструктуре унутар стамбеног комплекса финансира и обезбеђује Република Србија.

У складу са тим овим амандманом додатно се дефинише начин обезбеђивања средстава, јер се реализовањем пројекта станоградње обезбеђује раст и развој Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Извините, колега Ђокићу.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштована потпредседнице Владе, госпођо Михајловић, потпуно је тачна ваша констатација да Влада Србије решава стамбено питање припадника снага безбедности које није решавано 30 година.

Тачно је зато што у периоду од распада бивше Југославије до данас није изграђена готово ниједна већа заграда, стамбена зграда у Србији за припаднике снага безбедности, а дељени су претежно само станови који су изграђени или чија је изградња започета у претходном периоду и чији је степен изградње био већ виши.

За време овог жутог предузећа затворено је, иако су била у поодмаклој фази изградње, неколико градилишта за станове за припаднике Војске. Сетимо се само оног чувеног градилишта у Краљеву на ратарском имању.

Никада досада у Србији није започет овакав па ни сличан пројекат. Никада до сада ниједна власт ни приближно није показала оволики степен

бриге према одређеним слојевима друштва, којима је помоћ у неком смислу стварно потребна.

Помоћ у решавању стамбеног питања стварно је нужна и неопходна значајном делу припадника Војске Србије и Министарства одбране, Министарства унутрашњих послова, БИА, Управе за извршење кривичних санкција, али и за пензионере тих државних органа.

Никада до сада нико није ни покушао, а ова Влада је успела да покрене пројекат изградње чак 5.203 стана од чега ће већ у првој фази која почиње у августу у неколико градова у Србији, до 2020. године бити изграђено 1.578 станова. Замислите, то је решење и спас за 1.578 породица припадника снага безбедности.

Али изградњом тих станова неће бити решен само проблем којим нико није хтео да се бави готово 30 година, већ ће тај пројекат подстаћи и раст грађевинарства и обезбедити раст запослености. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђокићу.

На члан 4. амандман је поднео посланик Жарко Богатиновић.

Изволите, колега.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, поштована министарко Михајловић са сарадницима, пруга Ниш – Прешево – државна граница, километара 400 плус 500, једноколосечна, дужине 157 километара, представља део ваневропског Коридора 10. Пруга се заједно са магистралним путем Ниш – Прешево налази у долини реке Јужне Мораве и пролази кроз Грделичку клисуру.

У оквиру програма модернизације пруга „Железница Србије“ а.д. планирала је реконструкцију железничке пруге Ниш – Прешево – државна граница. Циљ је модернизација, подизање нивоа безбедности и квалитета превозне услуге.

Са модернизацијом пруге Ниш – Прешево – државна граница кренуло се 2016. године, а на деоници Бујановац–Букаревац, у дужни од 13.759 метара, кренуло се 14.3.2017. године. Затим се ради реконструкција на још две деонице, и то Ристовац – Врањска Бања и Винарци – Ђорђево, а радови су отпочели у октобру 2016. године. Укупна дужина ремонтног дела пруге Ниш – Прешево – државна граница на поменутој деоници је 46.497 метара.

Према књижици реда вожње, за ред вожње 2017. и 2018. године највећа допуштена брзина на прузи Ниш – Прешево – државна граница је 100 километара на час, а најмања 30 километара на час.

Да бисмо искористили и боље експлоатисали ремонтване деонице у потпуности потребно је на делу пруге Лесковац–Ђорђево путни прелаз обезбедити полубраницима или браницима и укључити систем електрорелинг осигурања како бисмо подигли брзину на 100 км на час, јер је сада, због троугла прегледности, иста смањена на 30 км на час из правца Лесковца. Такође, на деоници Бујановац–Букаревац, ради експлоатације

ремонтваног дела пруге, потребно је путне прелазе укључити у електрорелинг осигурање система „Сименс“, обезбедити браницима или полубраницима, јер наведени путни прелазии не могу подржати брзину од 100 километара на час. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Богатиновићу.

На члан 4. амандман је поднела посланик Душица Стојковић.

Изволите, колегинице.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Уважена потпредседнице са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, у Београду ће се градити 400 станова. Обезбеђена је локација за припаднике снага безбедности у градској општини Палилула, у Овча бањи и ја се заиста радујем што ћемо у августу ове године бацити прву лопату.

У току је израда идејног решења стамбеног комплекса и припрема планске документације за изградњу станова за припаднике снага безбедности јер више од 30.000 припадника снага безбедности нема решено стамбено питање. Наша идеја је да поправимо животни стандард припадницима снага безбедности, свим оним полицајцима, војницима, чуварима затвора, припадницима БИА.

На самом крају желим да кажем да ће Посланичка група СНС заиста подржати ово добро законско решење и да је Влада определила 64 милиона евра. Доставили сте нам заиста добар и квалитетан материјал и ја вам се на томе захваљујем. Имамо прилике да видимо како ће изгледати купатило, дневна соба у том узорном стану. Значи, ово је заиста реалан пројекат, добар пројекат, као и сви они добри пројекти које и дан-данас реализујемо и у граду Београду и широм Србије, од модернизације београдског железничког чвора, нових линија које ћемо имати за „Беовоз“, али и свих оних других капиталних пројеката попут метроа у Београду и попут бројних развојних пројеката.

Ја заиста верујем у ово решење и захваљујем што имамо прилике да о томе данас расправљамо. Надам се да ће наши полицајци, наши војници, наши чувари затвора ући у станове какве заслужују. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео посланик Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео проф. др Зоран Драгишић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео проф. др Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Изволите, колега Јевтићу.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, уважена министарко са сарадницима, поштовани народни посланици, на предложено законско решење подносим амандман који додатно дефинише члан 4. Предлога закона додавањем става 11, који прецизира повезаност и утицај реализације пројекта станоградње на равномерни развој Републике Србије.

Желим пре свега да похвалим храброст Владе Републике Србије и ресорних министарстава што су се ухватили укоштац са проблемом који је годинама уназад оптерећивао запослене у службама безбедности Републике Србије.

Доношењем овог закона који омогућава реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности Републике Србије ствара се основа за решавање стамбеног питања запослених у Војсци Републике Србије, Министарству одбране, Министарству унутрашњих послова, БИА и Управи за извршење кривичних санкција.

Осим тога, на реализацији овог пројекта биће ангажована домаћа грађевинска предузећа.

Истовремено, један од позитивних ефеката доношења овог закона је и неминовно повећање кредитне активности у оквиру банкарског сектора, будући да су очекивања да ће највећи број припадника снага безбедности куповину станова реализовати путем кредитног задужења.

Очекује се велики број домаћих привредних субјеката који ће бити формиран, њихово удруживање у конзорцијум или самостално наступање у циљу реализације овог пројекта, а самим тим и већа тржишна конкуренција.

Све ово напред речено ће свакако допринети равномерном развоју читаве земље у свим сферама друштвеног живота, па је и сама сврха подношења овог амандмана подршка идеји свеукупног равномерног развоја Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жељко Сушец.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Љибушка Лакатош.

Изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем.

Уважени председавајући, уважена потпредседнице Владе, колеге и колегинице народни посланици, припадници служби безбедности који раде један одговоран и частан посао, због којих се сви ми осећамо безбедно, доведени су у ситуацију да нису стамбено збринуте. Управо овај закон о којем расправљамо и који ће, надам се, подржати све моје колеге, даје могућност стамбеног збрињавања припадника Војске Србије, МУП-а, БИА и лица која су право на пензију стекла у једном од поменутих државних органа.

Реализацијом овог пројекта изградње станова не само да ће се поправити животни стандард припадницима служби безбедности, запослиће се многи наши радници, многе грађевинске компаније и друге привредне гране.

Овим пројектом стварају се услови за још бржи социјални, економски и свеукупни развој Србије.

Република Србија улаже у образовање како би ишколовала војнике, офицере, а ови станови по повољним условима доприносе томе да запослени у поменутих државних органима буду стамбено збринуте, да остану у струци за коју их је држава школовала и да и даље беспрекорно обављају своју дужност.

Са изградњом се започиње у шест градова, што представља прву фазу овог пројекта. За неку од следећих фаза заинтересована је и моја општина, Општина Стара Пазова, која је покренула иницијативу да добије статус града, а која је једна од најразвијенијих општина у Србији. Општина којом руководе људи из СНС је спремна да обезбеди локацију и опреми грађевинско земљиште и по мојим сазнањима, постоји велики број заинтересованих који би на овај начин решили своје стамбено питање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео прим. др Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик прим. др Владо Бабић.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, цењена госпођо потпредседнице Владе Републике Србије, поштовани народни посланици, Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности заслужује безрезервну подршку, пре свега јер систематски решава деценијски проблем нерешених стамбених потреба запослених у службама које су од посебног значаја за безбедност и будућност наше земље.

Овај закон значајно ће допринети расту БДП-а у области грађевинарства, упошљавању домаће грађевинске индустрије и расту запослености, порасту прихода од ПДВ-а по разним основама и, што је веома

значајно за буџет локалних самоуправа, порасту прихода од пореза на имовину.

Око зграда отвориће се продавнице, амбуланте, апотеке које ће моћи сви да користе. Предлог је заснован на идеји и иде у правцу остварења примарног циља политике СНС, свеукупног развоја наше земље и њених локалних самоуправа, а тиме и развоја здравствених центара. Управо је ово разлог зашто сам поднео амандман и предложио да се у члану 4. дода став 11. који гласи – доношењем закона обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење и развој здравствених центара у Србији.

Потпуно девастиране локалне самоуправе са празним и презадуженим општинским градским буџетима затекли смо ми из СНС, преузимајући одговорност над њима из руку неодговорних, бахатих и безобразних лидера претходног режима који су све до 2012. године, а у Војводини до 2016. године, мислили само на себе, на своје банковне рачуне, личну корист и бројне привилегије, не водећи рачуна ни о чему, чак ни о потребама припадника снага безбедности, почевши од опреме, наоружања, савремених борбених система, све до њихових стамбених потреба као животног питања сваког појединца.

Ово је пројекат који ће служити за пример како се могу градити станови по више него приступачним ценама...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Бабићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Снежана Петровић.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе, поштоване колеге народни посланици, на члан 4. Предлога закона поднела сам амандман којим се додаје став 11. и који гласи – реализацијом пројекта станоградње обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на пореску одговорност.

Истакла бих још једном да пројекат масовне станоградње за припаднике снага безбедности има низ крајњих позитивних ефеката који ће се манифестовати фазно, исто онако како се буду завршавале фазе изградње и предаје на употребу њиховим корисницима, преко повећања запослености, прихода од ПДВ-а по разним основама, до крајњег циља и најважнијег решавања стамбених питања припадника снага безбедности.

Веома је важно да истакнемо још једном и могућност која ће бити дата припадницима снага безбедности да преко пословних банака дођу до станова преко повољних кредита, чије ће каматне стопе, рокови отплате и проценти

учешћа сигурно бити прилагођени њиховом стандарду и то је веома важно при самој и конкретној реализацији свеукупног пројекта.

Ако се још узму у обзир и добре, односно повољне цене стамбеног простора које неће бити више од 500 евра плус ПДВ по квадратном метру, до којих се може доћи путем повољних стамбених кредита, запослени у службама безбедности са оптимизмом могу чекати реализацију пројекта изградње станова на планираним локацијама.

Гласањем за предложени закон гласаћемо за све позитивне ефекте о којима се ових дана говорило, а који ће бити реализовани применом предложеног закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите, колега Ковачевићу.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поднео сам амандман на члан 4. закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

Поштована потпредседнице Владе, да ли би уопште било овог закона да држава Србија нема макроекономску стабилност? Да ли бисмо ми данас могли да говоримо о овом закону који је инвестиционо неспоран да је Србија наставила путем којим је ишла до 2014. године?

Године 2014. Србија је имала суфицит буџета од минус 6,5% системски. Србија данас у прва три месеца има суфицит буџета од 6,5%. Друштвени бруто производ је на нивоу од 4,5% у прва три месеца.

Да ли бисмо могли да говоримо о закону да немамо макроекономску стабилност, односно да нам је монетарна политика таква каква нам је била 2014. године? Да ли бисмо данас могли да говоримо о новим становима, новим путевима, да нам је стопа инфлације различита од стопе инфлације у ЕУ и креће се на нивоу од 1,1% до 1,5%? Да ли бисмо могли да говоримо о овом закону и другим реформским законима, да нам ниво незапослености није на 11% и да на тај начин нисмо заокружили макроекономске параметре?

Пре неколико дана Србија је ушла у степен јавног дуга на нивоу од 59%, односно на нивоу јавног дуга опште државе од 59,9%. Само пре три године изгледало је нестварно да држава Србија може да испуни услове Мастрикта, односно да буде на нивоу опште задужености испод 60%.

Влада Републике Србије, Скупштина Србије, грађани Србије, својим напорима које су чинили у области фискалне политике од 2015. до 2017, односно краја 2017. године, омогућили су нама посланицима, вама, госпођо потпредседнице Владе, да донесемо овакав закон који значи раст и развој Србије у наредном временском периоду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

На члан 4. амандман је поднео посланик Милосав Милојевић.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважени потпредседнице Народне скупштине, поштована потпредседнице у Влади Републике Србије, даме и господо посланици, у члану 4. Предлога закона предлажем да се дода став 11, који гласи – реализовањем пројекта станоградње обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење приватног сектора.

Овим амандманом се унапређење приватног сектора утврђује као потреба за изградњом објеката, продајом некретнина у све већој тржишној потражњи.

У свим развијеним земљама Европе и света приватан сектор је тај који диктира правце развоја и праксу коју треба следити. И Република Србија, као држава која тежи и која је на путу да постане пуноправна чланица ЕУ, треба да прати иста начела. Пројекти станоградње свакако су најбитнији када говоримо о жељи да створимо стручне и обучене кадрове међу припадницима снага безбедности.

Говорио сам више пута о потреби да они који су на ветрометини, који своје животе излажу опасности, боре се да очувају мир и сигурност, морају имати и адекватне услове за живот.

За крај желим да истакнем личну жељу да године које следе донесу велики напредак у развоју наше Војске и МУП-а. У последњих неколико година власт СНС је вратила сјај нашим полицајцима и војницима, учинила је много тога да ти људи поново заслужено постану цењени у земљи и свуда у свету, срушила је баријере које су нас раздвајале са другима и подигла ниво техничке снаге.

Желимо мир, да будемо свој на своје и да наша деца буду безбедна. Овај закон томе доприноси, и верујемо у боље сутра са законима које доносимо у овом цењеном дому.

Искористио бих и ову прилику да се захвалим потпредседници Владе, госпођи Зорани Михајловић, која је почетком ове године са својим комплетним тимом посетила локалну самоуправу општине Аранђеловац и општину Аранђеловац и тада смо на једном заједничком састанку донели низ закључака и задатака који нас чекају у наредном периоду у ком ћемо извршити реализацију задатих пројеката и задатака.

Најбитнија је била реконструкција пута Марковац–Аранђеловац, као и обилазница пута М4. Грађани Аранђеловца су вама, потпредседнице, увек захвални и у нади да ћете реализовати обећање, као што сте и увек до сада чинили. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милојевићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик примаријус др Бранимир Ранчић.

Изволите, др Ранчићу.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, господине Маринковићу, поштовани министре, госпођо Михајловић, поштована господо народни посланици, и овај амандман на члан 4. дефинише здравствене услове приликом становања и гласи – реализовањем пројекта станоградње обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење здравствених услова.

Са становишта заштите здравља остварују се одређени захтеви које планери зграда треба да поштују и обезбеде у плановима и практичним мерама развијања насеља. Хигијенски минимум који се мора остварити у насељу представља у ствари низ мера за стварање повољне животне средине и за постепену елиминацију разних узрока болести.

Хигијенске захтеве је најлакше обезбедити при изградњи нових зграда у постојећим насељима. Брига за решавање стамбеног питања није само ствар лекара, односно здравствених радника. То је у првом реду ствар политичких организација и друштва уопште, али здравственим радницима припада посебна улога у борби за постизање минимума здравствених услова становања.

Зарад унапређења народног здравља морамо постићи да се постојећи стамбени фонд поправи новом изградњом станова који одговарају хигијенским условима. Ови циљеви се не могу постићи без развоја стамбене културе која обухвата стамбене навике, односно стил живота у стану. Здравствено просвећивање на пољу хигијене становања је фактор помоћу којег се могу уклонити многи узроци лошег здравља, које иначе приписујемо стану као таквом. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Ранчићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик доцент др Михајло Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео доцент др Михајло Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

У члану 4. овог предлога закона говори се о начину обезбеђивања финансијских средстава за реализацију овог пројекта и симболички сам амандманом хтео да помогнем у том делу.

Оно што сте рекли данас у расправи, поштована министарко, да су неки пројекти, па и Коридор 10, стари као идеје, стари више деценија, нисте ви ништа рекли нешто што је ново и што Србија већ не зна. Међутим, добро је да увек подсећамо на те ствари. Добро је да Србија зна какве последице може да има то када криминал и малверзације испразне народни новчаник и онда те идеје заувек остану само идеја.

Зашто вам ово говорим? Није ни Суботица нешто другачија. Суботица је иначе локална самоуправа из које ја долазим и није нешто много другачија. Деценијама чекамо улагање у Палић, улагање у У крак, улагање у регионалну депонију, улагање у Народно позориште итд.

Ево, од 2006. године, видите, Палић је исто деценијска идеја. Године 2006. имате мастер план, а тек 2018. године имате озбиљно улагање у Палић и у базене и у летњу позорницу и у спортске терене итд.

Када је у питању „У крак“, поштована министарко, ја мислим да вама не морам посебно говорити о важности „У крака“ када је у питању Суботица, и то је нешто што је животна ствар за Суботичане и нешто што решавате заједно са нашим градоначелником. Имамо сад већ улагање и у регионалну депонију. Премијерка је посетила то градилиште, показала заинтересованост Владе и обезбеђено је 111 милиона у републичком буџету за Народно позориште, 112 у покрајинском, 250 у градском итд.

Наравно да вам сваки посао и успех неће опростити. Исто то не опраштају вама и нашем градоначелнику Богдану Лабану. Чули сте злураде коментаре и злураде критике. Ако наставите заједно са градоначелником на том послу, истрајете! То ће бити најбољи начин да одагнете и да просто анулирате све те критике које су у ствари само злураде, а ово ће бити добар начин да ја својим предлогом побољшам начин за обезбеђивање финансијских средстава за спровођење овог пројекта. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Александра Мајкић, изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштована министарко са сарадницима, поднела сам амандман на члан 4. Предлога закона о којем причамо већ неки дан. Члан 4. се односи на начин обезбеђивања финансијских средстава за изградњу станова за припаднике Војске, милиције и осталих снага безбедности. Тачније, овим чланом се одређује ко ће и за шта обезбедити средства како би се ови станови што пре изградили, али оно што није наглашено јесте да ови станови могу да се граде из средстава која се добијају продајом имовине Министарства одбране, тј. бивших касарни, домова војске и слично.

Домови војске су у свим градовима и општинама некада били један од центара окупљања, а данас више од 400 војних објеката пропада и урушава се. Знам да процену војне имовине врши Пореска управа на основу законских одредби и знам да су локалне самоуправе већ привилеговане у овим прописима, али очигледно да то није довољно и ја због тога још једном желим да апелујем да ово питање заједнички решимо. Да ли ћемо мењати закон, да ли доносити лекс специјалис који ће се односити на продају ове

имовине или подзаконским актима још више олакшати локалним самоуправама да дођу до ових објеката, јер се показало у досадашњој пракси да су управо локалне самоуправе оне које на најбољи начин управљају бившом имовином Министарства одбране. ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Изволите, колегинице.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе, даме и господо народни посланици, данас када су иза нас огромни резултати које је остварила наша Влада у претходном периоду, изражавам посебну част, задовољство али и понос што сам део СНС, али и што представљам грађане општине Куршумлија, одакле долазим, који су указали поверење СНС.

Када смо код општине Куршумлија, посебно желим да искажем захвалност потпредседници Владе и министарки грађевинарства што ће у другој половини 2018. године почети изградња ауто-пута Е 80, и то прва деоница ауто-пута Мерошина – Плочник. Ауто-пут ће повезати Србију са Албанијом и биће главно чвориште Балкана. То много значи за наше суграђане, за пружаоце услуга, али и за произвођаче, зато што ћемо снизити трошкове и производње, али и пружања услуга.

Када је у питању станоградња, станоградња има вишеструку улогу. Не само да побољшава животни стандард и услове живота припадника снага безбедности, већ и када је у питању проблем наталитета који смо имали у претходном периоду. Разговарајући са припадницима служби безбедности који су у претходном периоду решили стамбено питање, они у наредном периоду доносе одлуке да раде на проширењу своје породице.

Дакле, стамбена изградња има вишеструку улогу. Омогућава нам да постигнемо и економске циљеве и социјалне и друштвене циљеве, што нам је јако битно. Дакле, наша Влада све што ради, ради смислено, ради да грађани Србије живе боље и грађани Србије данас заиста живе боље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, с обзиром на то да је ово последњи амандман који сам поднео на овај предлог закона, ја бих се још једном осврнуо на најзначајније моменте који представљају бенефите које овај закон доноси за државу и грађане.

Овај закон представља почетак трајног, како смо рекли, решавања једног великог проблема, стамбеног питања за припаднике снага безбедности који деценијама није решаван. Дакле, 1.578 станова у првој фази, 5.203 стана укупно. Да ли је то довољно за све у овом тренутку? Наравно да није. Али до сада је било ништа, а мора однекуд да се почне.

Да ли је повољна цена? Повољна је цена, а ови који оспоравају, вероватно не познају никог из наведених категорија ко живи као подстанар, ко ради овако одговоран посао, има породицу, а притом живи као подстанар. Само они могу да оспоравају цену од 500 евра по квадрату.

Да ли су фер и праведни услови за све припаднике? Јесу. Овај закон прописује једнаке услове за све припаднике снага безбедности. Да ли су спречене законом све могуће злоупотребе? Да, у највећој могућој мери су предвиђене могуће злоупотребе закона. Да ли ће закон позитивно утицати и на остале друштвене субјекте у земљи? Да, неколико пута смо то износили. Према томе, из свега што смо до сада рекли, јасно је да овај закон представља један значајан искорак у том смислу и позивам да усвојимо исти. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

На члан 4. амандман је поднео посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, да би једна држава имала политичку, економску моћ треба да има економију која то може да гарантује. Сматрам да ми нисмо довољно искористили пољопривредне ресурсе, нисмо довољно искористили оно што можемо у пољопривреди да урадимо и треба да се угледамо на земље које у тој области предњаче. То су Холандија и Данска. Мислим да уз мало бољу организацију, уз редовну исплату субвенција, уз веће субвенције, а оне се могу обезбедити само развојем прерађивачке индустрије која може да повуче пољопривредну производњу и да гарантује, да јемчи те веће подстицаје, који треба да буду макар близу европских подстицаја, с обзиром на то да су наши пољопривредници знатно снажљивији, с обзиром на то да су знатно вреднији, верујем да могу да направе чак и боље резултате него што то чине и Холандија и Данска, које заједно имају извоз пољопривредних производа и прехранбenu вредност од сто милијарди.

Тренутни наш извоз је негде максимално 2,7 милијарди. Верујем да то ваља унапређивати и да на такав начин збринемо и сељаке и раднике, да и једни и други имају посла и хлеба. Свако људско биће, па и они које је ДС

оставила без посла, они отпушени, они слабо плаћени имају право да имају честит дом, поштен посао и пристојну зараду.

С тим у вези, ја подржавам овај закон, а мој амандман је само покушај да испромовишем пољопривредну политику за коју се залаже моја странка и за коју верујем да може да гарантује просперитет овој држави. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 4. амандман је поднео посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела др Десанка Репец.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео посланик проф. др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Изволите, колега Крлићу.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Госпођо министарка, даме и господо народни посланици, управо хтедох да приупитам шта је са мојим Зрењанином, надам се ускоро Петровградом, ал' ви сте ми већ дали одговор да је следећи у плану: Хвала на томе, надам се да сте обрадовали све моје суграђане као и мене.

Ово је закон који по мени најзначајније поправља социјални и материјални статус припадника снага безбедности. Шта има више и шта има веће од крова над главом?

Наравно, све то утиче на просперитет и сигурност Републике Србије, али оно на чему инсистирам у свим амандманима јесу сигурност и безбедност наших сународника у региону. Многи од њих који су рођени ван данашњих граница Србије, ношени чашћу и својим заклетвама, напустили су своја огњишта, напустили су своје наследно имање и данас се тамо тешко враћају, јер као учесници у распаду СФРЈ често су и под тајним оптужницама и често имају огромне проблеме.

Јако је важно да овај закон све то обухвати и да о Србима у региону увек размишљамо као о својима најближима и највернијима, посебно што у свом окружењу... Једном сам већ овде цитирао професора Светозара Стојановића, који је једном приликом рекао да је велика наша традиција херојска, али квислиншка. Морамо тога бити свесни. Такве примере имамо и овде. Имамо и овде примере самооптуживања и сталне примере самовређања. Имамо оне који се чврсто држе те неке оптужбе за покретање рата и геноцид и сви су заједно велики савезници свих српских непријатеља. Зато и уживају подршку фундаменталиста разних врста, трговаца људским органима.

Они који данас одржавају ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Изволите, колега Јанчићу.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Уважени народни посланици, поштована потпредседнице Владе, небригом претходне власти деценију уназад припадници безбедносних служби због којих се ми осећамо безбедно нису успели да реше своје стамбено питање. Овај закон се доноси у циљу да се коначно реши и овај проблем, присутан и у општини Нови Кнежевац из које долазимо, а њега је данас могуће решити јер је Србија од 2012. године кренула напред, путем убрзаног развоја.

Резултати напорног рада од те 2012. године до данас дозвољавају нам да отворимо нови инвестициони циклус који ће додатно обезбедити привредни раст и свеукупни развој Републике Србије. Бројна градилишта која ће бити отворена широм Србије додатно ће смањити стопу незапослености. Омогућиће грађевинској индустрији да упосли до максимума своје капацитете и тиме обезбеди сигурност запослених који су углавном у периоду од 2000. до 2012. године, у Војводини до 2016. године, остајали без радних места, док су им предузећа буквално отимана.

Данас је могуће обезбедити инвестициона средства и убрзати свеукупни развој Републике Србије зато што ову државу воде озбиљни људи на челу са Александром Вучићем, који првенствено брину о својим грађанима, њиховим потребама и воде нас у правцу боље и безбедније будућности. Инвестиција у станоградњу свакако да обезбеђује свеукупни развој Републике Србије и развој њених локалних самоуправа, што је примарни циљ нас из СНС, а како нас овај пројекат приближава њему, заслужује нашу безрезервну подршку. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе, госпођо Зорана, грађани Србије, поднео сам амандман којим желим да ставим акценат на недовољно развијена подручја, на брдско-планинска подручја, на развој малих средина, на развој наших села, наше пољопривреде, јер улагање и реализација овог пројекта око изградње станова за наше људе који су ратовали за нашу земљу, који су штитили све нас у Србији, који сада имају могућност да добију кров над главом мислим да је права ствар.

Још једном бих се захвалио вама, потпредседнице Владе, зато што у вас имам поверења, јер сте својим ангажовањем у претходном периоду дали

велику подршку малим општинама кроз изградњу путева, кроз изградњу свих оних потребних ствари где се ради и где на путевима функционишу људи.

Конкретно, код нас у нашој општини одакле долазим је рађен пут према Старој планини о коме увек говорим. Ми из малих општина имамо велику шансу за развој туризма. Са завршетком пута према Старој планини, који се сада ради, очекујем да ће бити још већа фреквенција саобраћаја и да ће већи број људи имати могућност да дође до Старе планине, да обиђе лепоте Старе планине и да на тај начин прође кроз Сврљиг, кроз Књажевац, кроз Пирот, кроз Белу Паланку. Тамо могу да купе квалитетне пољопривредне производе.

Овде у Скупштини представљам Уједињену сељачку странку и као посланик увек заступам интерес наших пољопривредних произвођача и свих оних људи који живе на селу и од села, јер знам да без нашег села, без нашег сељака, без нашег радника, без наше вере, без наше војске, полиције и свих нас нема ни развоја наше Србије и опстанка наше Србије.

Ја, стварно, као човек подржавам овај закон и све ове законе, јер знам да сте ви на челу са нашом премијерком и са нашим председником Вучићем спремни да радите за сваки део наше Србије, за свако село, за сваки педаљ наше земље. Очекујем да ћемо у наредном периоду наставити са изградњом и путева и железница. Сигуран сам да ће у сваком месту бити добар пут, доћи ће инвеститори, радићемо и на побољшању субвенција, са посебним акцентом на неразвијена подручја, на наша села, на оне људе који својим ангажовањем раде на земљи и на тај начин хране себе, своју околину и нашу земљу Србију.

Још једном, позивам све колеге да гласају за мој амандман и позивам све људе да дају подршку и нама и мени као председнику Уједињене сељачке странке и свима, посебно нашем председнику господину Вучићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милетићу.

У складу са чланом 158. став 4, обавештавам вас да смо потрошили десет сати за расправу.

Сада одређујем паузу од пет минута и настављамо са радом. Хвала.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Настављамо са радом. На члан 4. амандман је поднео прим. др Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Миланка Јевтовић Вукојичић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела Оливера Огњановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео посланик Марко Парезановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела др Драгана Баришић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела др Светлана Николић Павловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела Наташа Сп. Јовановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела Јелена Мијатовић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео посланик Бобан Бирманчевић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела Тијана Давидовац.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела Дубравка Филиповски.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На назив члана 5. и члан 5. амандман је поднела народни посланик
Бранка Стаменковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 5. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео посланик Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 6. и члан 6. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео посланик Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Срето Перић и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 7. и члан 7. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео посланик Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Сп. Јовановић, Филип Стојановић и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Милорад Мирчић, Ружица Николић и Дубравко Бојић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На назив изнад члана 8. и члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 8. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео посланик Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Ружица Николић и Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Бранка Стаменковић и Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 10. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић и др Дијана Вукомановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 11. и члан 11. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић и др Дијана Вукомановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На назив изнад члана 12. и члан 12. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 12. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
Амандман којим се предлаже додавање назива изнад члана 13. поднела је народни посланик Бранка Стаменковић.
Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 13. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На назив члана 14. амандман је поднела Бранка Стаменковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 14. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Никола Савић и Весна Николић Вукајловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На назив члана 15. амандман је поднела Бранка Стаменковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 15. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 15. амандман је поднео посланик Ђорђе Вукадиновић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 15. амандман су заједно поднели посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
Амандман којим се предлаже додавање назива изнад члана 16. поднела је народни посланик Бранка Стаменковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 16. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 17. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Бранка Стаменковић и Марко Ђуришић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
Амандман којим се предлаже додавање назива изнад члана 18. поднела је народни посланик Бранка Стаменковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 18. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Бранка Стаменковић, Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Бранка Стаменковић и Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Бранка Стаменковић и Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели Зоран Живковић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Бранка Стаменковић и Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се предлаже додавање назива изнад члана 23. поднела је народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се предлаже додавање назива изнад члана 24. поднела је народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се предлаже додавање назива изнад члана 25. поднела је народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се предлаже додавање назива изнад члана 26. поднела је народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛОВИДБИ И ЛУКАМА НА УНУТРАШЊИМ ВОДАМА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје надлежних одбора.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Белачић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Марина Ристић и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Никола Савић и Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Божидар Делић и Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Ружица Николић и Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Немања Шаровић и Мирослава Станковић Ђуричић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Миљан Дамјановић и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднела Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Шешел и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Немања Шаровић, Наташа Јовановић и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Никола Савић и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Дубравко Бојић, Божидар Делић и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандмане су заједно поднели народни посланици Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Желите реч по Пословнику?

По Пословнику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Упозоравам вас на члан 27, господине председавајући. Ради јавности је било потребно да кажете да народни посланици које читате да су поднели амандмане... Ви кажете – да ли се неко јавља за реч? Па онда кажете – нико.

Ради се о томе да бисмо ми, рецимо, врло радо говорили о својим амандманима, али с обзиром на то да је Пословник тако лош, и тако недемократичан, не дозвољава народним посланицима да говоре о амандманима који су поднети. Мислим да то јавност треба да зна, јер се стиче погрешан утисак. Сад ће неко да каже – види, ови подносе амандмане да би се играли Народне скупштине. Не, врло озбиљно то радимо, али нажалост не можемо да образложимо, а поднели смо доста амандмана на све предлоге закона. И оно што смо и данас у току расправе у појединостима говорили, Пословник је такав да ми, заправо, можемо да говоримо свега... Нисмо ни четири члана једног Предлога закона завршили, а чули смо овде да се чак на хиљаде броје амандмани који су овде поднети.

Очигледно смо данас и министарку заморили, па неће сутра доћи. Послаће неког другог опет четири дана. Један дан је једва одвојила да присуствује седници. Толико о њеном ставу према парламентарној демократији и према народним посланицима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

Колега Маринковић је малочас обавестио, помоћник и заменик секретара, да је време које је предвиђено за расправу у појединостима истекло. Ја морам да питам да ли се неко јавља за реч, не због посланичких група које немају више времена које је предвиђено за расправу, већ због посланичких група које имају време које је предвиђено за расправу, јер у сали је и неколико посланичких група којима је преостало нешто времена, а они ипак имају могућност да говоре и о амандманима које сте, између осталог, и ви поднели и неке друге посланичке групе. Наравно, нисам желео ни на један начин да минимизирам ваше напоре и све оно што сте говорили током данашњег дана.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

На члан 31. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад

Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић, Божидар Делић и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Шешел и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић, Никола Савић и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Божидар Делић и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Марина Ристић, Милорад Мирчић и Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Немања Шаровић, Миљан Дамјановић и Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су овај амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад

Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су овај амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић и заједно

Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан

Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 55. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 55. амандман су заједно поднели Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 56. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 56. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 57. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 57. амандман су заједно поднели народни посланици Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 58. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 59. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 60. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 60. амандман са исправком поднела је Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 61. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 62. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 63. амандмане у истоветном тексту поднели су Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Александар Шешел, Наташа Јовановић, Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОСТУПКУ УПИСА У КАТАСТАР НЕПОКРЕТНОСТИ И ВОДОВА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје надлежних одбора.

Одбор за уставна питања и законодавство, сагласно члану 163. став 2. Пословника Народне скупштине, одбацио је као непотпуне амандмане народних посланика Вјерице Радете и Весне Николић Вукајловић на члан 30, Вјерице Радете и Александре Белачић на члан 34. и Вјерице Радете и Милорада Мирчића на члан 48.

Одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отвара претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешелъ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Момчило Мандић, Немања Шаровић и Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета, Петар Јојић и Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Вјерица Радета, Миљан Дамјановић и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднеле народни посланици Вјерица Радета и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Момчило Мандић и Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднеле народни посланици Вјерица Радета и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднеле народни посланици Вјерица Радета и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандмане су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Немања Шаровић и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандмане су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандмане су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандмане су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек,

Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Вјерица Радета и Александра Белачић, са исправком.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандмане су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Божидар Делић и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднеле народни посланици Наташа Јовановић и Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман су заједно поднеле Вјерица Радета и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман су заједно поднели Вјерица Радета и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Марко Ђуришић, заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Вјерица Радета и Љиљана Михајловић, са исправком.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић,

Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман су заједно поднеле народне посланице Вјерица Радета и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 55. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 55. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 56. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 57. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 57. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 57. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 58. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Вјерица Радета и Срето Перић, са исправком.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 59. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 59. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 60. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 60. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 60. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 61. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 61. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 61. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 61. амандман су заједно поднели народни посланици Милосав Милојевић, проф. др Владимир Маринковић, Золтан Пек, Александра Томић, Ђорђе Милићевић, Мирослав Алексић, Јасмина Каранац, Катарина Ракић, Војислав Вујић, Жарко Мићин, Остоја Мијаиловић, Огњен Пантовић, мр Иван Костић и Александар Стевановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 62. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 62. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 63. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 64. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Прелазимо на 4. тачку дневног реда – **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ ТЕРЕТА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ** (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације и Одбора за уставна питања и законодавство, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Александра Белачић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Љиљана Михајловић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео посланик Филип Стојановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела Александра Белачић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео посланик Александар Шешел.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела Наташа Јовановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 5. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 6. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман са исправком су заједно поднели Јасмина Каранац, др Иван Бауер, Бранимир Јовановић и др Предраг Јеленковић.

Реч има народни посланик Предраг Јеленковић.

ПРЕДРАГ ЈЕЛЕНКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе, пре свега захваљујем вам што сте покренули иницијативу за решавање овог дугогодишњег проблема, а то је. постављање заштитних табли и безбедносних табли у делу коридора који пролази кроз град Ниш.

Што се тиче амандмана, и једног и другог који смо предали, образложење би било да се предложеним амандманом предвиђају строже казне за обављање превоза терета за сопствене потребе, јер смо сматрали да би већа казна била адекватнија прекршају, односно да ће већа казна произвести већи ефекат у превентиви. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

На члан 19. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман са исправком су заједно поднели народни посланици Јасмина Каранац, др Иван Бауер, Бранимир Јовановић и др Предраг Јеленковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Катарина Ракић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили по свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 5. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ ПУТНИКА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Наташа Јовановић и народни посланици ПГ СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 5. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 5. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 6. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 7. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 8. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 8. амандман је поднео посланик Томислав Љубеновић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 8. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 8. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 9. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 10. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 11. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 12. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднео посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Катарина Ракић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Катарина Ракић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 6. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПУТЕВИМА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Одбор за уставна питања и законодавство, сагласно члану 163. став 2. Пословника Народне скупштине, одбацио је као непотпуне амандмане народних посланика: Александра Шешеља на члан 3, Горице Гајић на члан 10, Томислава Љубеновића на члан 123 и Петра Јојића на члан 123. Одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов изнад члана 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Љиљана Михајловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Филип Стојановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Александра Белачић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Александар Шешељ.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Горица Гајић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Горица Гајић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела Александра Белачић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним

системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела народни посланик Горица Гајић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман је поднела народни посланик Горица Гајић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним

системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман је поднела Љиљана Михајловић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 62. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 63. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 64. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 64. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним систем Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 65. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 66. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 67. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 68. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 68. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним систем Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 69. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 70. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 70. амандман је поднела Ружица Николић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним систем

На члан 86. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 87. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 87. амандман су заједно поднеле народни посланици Нада Лазић и Олена Папуга.
Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се после члана 87. додаје нови члан 87а заједно су поднеле народни посланици Нада Лазић и Олена Папуга.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 88. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 89. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 90. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 91. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 92. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 93. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 94. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 95. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 96. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 97. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 98. амандман је поднео Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 98. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Срето Перић и народни посланици ПГ СДС.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 112. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 112. амандман са исправком поднео је Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 113. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 113. амандман је поднела Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним систем Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 114. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 115. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 116. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 116. амандман је поднела Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним систем Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 117. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 118. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 119. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 120. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 121. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 122. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 123. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: (Ђорђе Милићевић): Прелазимо на 7. тачку дневног реда – **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЖЕЛЕЗНИЦИ** (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона о железници поднели народни посланици.

Примили сте извештаје надлежних одбора.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се после члана 10. додају назив члана и члан 10а заједно су поднели народни посланици Нада Лазић и Олена Папуга.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 50. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 115. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 116. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 117. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 118. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 119. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 120. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 121. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 121. амандман је поднела Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 122. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 123. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 124. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 137. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 138. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 139. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 140. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 141. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 142. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 143. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 143. амандман је поднела Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникацију прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 144. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 145. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 146. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 147. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Поштоване даме и господо народни посланици, овим завршавамо данашњи рад.

Са радом настављамо сутра, у четвртак, са почетком у 10.00 часова.

(Седница је прекинута у 19.40 часова.)